

BIFED 2024 BASIN RAPORU

9-13
ekim/october

10.12.2024

Link: <https://heyzine.com/flip-book/9e0e2425a8.html#page/1>

BIFED RÖPORTAJI: EKOLOJİ, BELGESEL VE GELECEĞE BAKIŞ

*"Petra Holzer ve Ethem Özgüven ile
Derinlemesine Bir Sohbet."*

T: Öncelikle çok kısa sizi tanıyabilir miyiz?

P: Benim ismim Petra Holzer. Çok uzun süredir Türkiye'de yaşıyorum. BIFED'in kurucularından biriyim. Sanat alanında, araştırmacılık kapsamında ve ekolojiyi konu edinen işlerle uğraşıyorum.

T: Bütün bunlara nasıl başladınız peki?

P: Ethem ile 90'lardan beri ekolojik konuların hep içindeydik beraber. O zamanlar biyoçeşitlilikle ilgili endişelerimiz vardı. Geçmişe küçük bir yolculuk... 90'ların başında Roger Moody diye bir adam vardı ve şöyle diyordu: "Hindistan'da 40 bin farklı pirinç türü vardı, ama şu anda bu 10 bine düştü". Herhalde bundan sonraki 15-20 sene içerisinde de bine düşecektir. Bu tamamen iklim değişikliği ve yeni endüstriyel tarımla ilgili; ilaçlamalar, hibrit tohumlar... Doğal ve eski tohumları yok etmekle ilgili.

T: BIFED'in internet sitesinde de bir geri sayım sayacı var, adeta bir Doomsday Clock gibi. Bir yandan bir festival, orada bir işbirliği söz konusu; filmlerinde, birlikteliğinde bir çaba var. Bu, felakete karşı

son bir saygı duruşu gibi mi? Yoksa bir şeylerin gerçekten değişebileceğine inanıyor musunuz? Tüm bu sürecin çıktığı nokta nedir?

P: Tabii biz uzun zamandır, Ethem'le 30 seneden fazladır bu konular üzerine yoğunlaşıyoruz. O daha öncesinde de bu konularla ilgiliydi. Biz de 70'lerde asit yağmurlarının ve başka büyük felaketlerin senaryolarıyla büyüdük. O yüzden aslında "bu sürecin" hep içindeydik. Tabii biz o zamanki umudumuzu biraz kaybettik. 2008 yılında Ege'de çok sayıda göçmen ölüyordu. O zaman çok fazla görülmedi, bilinmedi. Belki siz de unuttunuz, gençsiniz. Ama özellikle Suriye'den göç dalgaları iyice arttı 2015'ten sonra. Her gece belki binlerce insan geçiyordu botlarla. Ancak ondan sonra çocuk ölümleri gibi konular medyada yankı buldu. Ama biz 2008'den bahsediyoruz, kaç sene önce... O zaman mülteciler görünmüyordu kimsenin gözünde. Midilli'de oturuyorduk bir arkadaşım, denize bakıyorduk. Dedi ki, buraya bakmak Dachau'ya bakmak gibi —Nazi kampları, Yahudi kampları gibi... Orada insanlar ölüyor, biz burada oturup hiçbir şey yapmıyoruz.

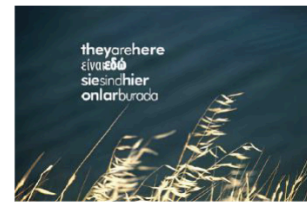
Muhabirler:

**T: Tuğrul Purde &
N: Nil Cansu**

Röportaj Verenler:

**P: Petra Holzer &
E: Ethem Özgüven**

O sırada o arkadaşımınla beraber bu kampanyayı yaptık, o zaman kimse bilmiyordu bu durumları. İklim için de böyle, biyoçeşitlilik için de böyle. Eyleme geçmek gerekiyor, bir şeyler yapmak gerekiyor.

T: BIFED'i bu şekilde mi başlatmaya karar verdiniz?

E: Yok, BIFED 2000'lerdeydi. Öncesinde, Altın Portakal'ın ilk uluslararası bölümünü yaptık Petra ile beraber, 1995 senesinde. Bundan binlerce yıl önce deyin yani... Ama bu fikir hep vardı, biraz olgunlaşmasını bekledik, bir 20 yıl kadar.

İki yıl sonra Portakal'dan ayrıldık, buraya geldik. Eğitimin içinde olmayı seçtik. Maalesef Türkiye'de belgesel yaparak geçinmek söz konusu değil. Ama çok eskidendir vardı festival yapma fikri bizde; ilk yaptığımız çok başarılı olmuştu, çok ses getirdi...

P: Daha internet bu kadar yaygın değilken, 430 film geldi 30 ülkeden Antalya'da. Bu da herhalde Türkiye için bir ilkti veya ilklerden biriydi; böylesi uluslararası bir katılımı olan. En sonunda 2014'te Bozcaada'da belediye seçimlerinden önce adaylarla konuşup, beraber bir şeyler yapalım demiştik. Bize de böyle bir festival fikri yakışır diye düşünüp, yola koyulduk aslında. Bunca yıllık birikimizin arşivi de var, 500'den fazla film var içinde 11 senede gösterdiğimiz.

T: Şirketlere karşı, yaptığınız işi de düşününce, şirket desteği olmadan ne kadar geniş bir yere ulaşabilirsiniz ya da böyle bir gayeniz var mı? Beraber çalışmak mümkün mü?

P: Bu çok zor bir soru. Biz 11 senedir olabildiğince etik davranmaya, etik kaygıları olan sponsorlar bulmaya çalışıyoruz. Şu ana kadar yüzümüzü kızartan bir hadise olmadı bu çerçevede.

Tabii şu sorular da geliyor, global şirketler size nasıl sponsor oluyor, neden destek oluyor? Biz yeşilleşme çabasında olan, dünyada bir şeyleri değiştirmek isteyen, buna çabalayan şirketlerle beraber çalışıyoruz.

E: Bensizesadeceşunusöylemek isterim, Berlin'deki insanı buraya yürüyerek getiremem. Bir şekilde bu festivale ulaşım sağlamamız gerekiyor. Yürüyerek festivale mi gelinir, hem de uluslararasılıktan bahsediyorken? Bu şirketlerin arasında sana göre en temiz olanıyla hareket edeceksin. Başka çaremiz yok. Ama mesela biz KIA'yı ehvenişer olarak değil mutlulukla aldık sponsor olarak. Çünkü baktık verilere, çektikleri filmlere; Ocean Cleanup'a milyonlarca dolar veriyorlar. Şimdi bunu vermeyenle vereni bir tutabilir misin? Greenwashing yapmadığından emin olmaya çalışıyoruz sponsorlarımızın. Dediğim gibi 11 yıl oldu, kendi içinde de başarılı görünen bir festival. Her yerden başka sponsorlar bulabiliriz ama uğraşlı yolu seçiyoruz tabii ki biz. Yıllarca birçok gönüllümüze para ödeyemedik, bu sene bunları yapabiliyoruz, çok mutluyuz. Yine şirketler demişken, şunu da söylemek isterim: Benim bir umudum yok. Yani dünyayla ilgili bir umudum yok. Ben o kadar da kötü düşünmüyorum ama benden daha zeki olduğunu düşündüğüm insanlar Üçüncü Dünya Savaşı'nın öncesinde olduğumuzu söylüyorlar. Bu savaş çıkmasa bile bir yandan israf, bir yandan küçücük

çocukların gelmesi; çocuklar birlikte ilerleyen şeyler. Avrupa fazla sütü nereye koyacağız diye yer bulamıyor, Sudan'da çocuklar ölüyor, Filistin'de çocuklar ölüyor, Türkiye'de çocuklar okula aç gidiyor. Böyle çelişkili bir dünyadayız. Ama sistem böyle...

Böyle bakıp da kara kara oturmuyoruz ama eve gidip, en azından yalandan festival yapıyoruz. Çocuklar hopluyor zıplıyor.

N: Bir ekolojik yıkım ve bizim bireysel çaresizliğimiz aslında... Bu konuyla ilgili bir farkındalık işi yaparken niçin festival gibi pozitif çağrışımı olan bir kelime tercih ettiniz? Biraz oksimoron gibi.

E: Milleti kandırıyoruz ya. İçeride çok acı. Şimdi onun dışını da acı söylersen, hadi ağlamaya gidelim olur, hiçbir çare yok diye. Kimse gelmez.

P: Sana katılmıyorum. Orası direnişçiler, aktivistler için bir kutlama yeri de. Herkes biraz nefes almak için geliyor aslında buraya. Onun için adı festival.

P: Sana katılmıyorum. Orası direnişçiler, aktivistler için bir kutlama yeri de. Herkes biraz nefes almak için geliyor aslında buraya. Onun için adı festival.

E: Yani biraz o tarafı da var tabii. Beşinci gün hepimiz tanışıyoruz, dans ediyoruz...

T: Derin konulara gittik ama daha yüzeysel bir soru ile geleceğim şu an. Bu yıl ya da festivalin tüm 11 yılı içinde şu filmleri asla kaçırmayın dedikleriniz var mı?

E: İki buçuk saatlik bir film vardı bu sene, o bizi çok etkiledi. Dizzy Gillespie'den Patrice Lumumba'ya uzanan bir film. *Lumumba*, Afrika'daki özgürlük hareketlerinin liderlerinden çok önemli bir tanesi. Kongo'nun çok önemli bir lideri. Che Guevera gibi bir adam. İki buçuk saatlik, tamamen arşiv malzemesi daha önce hiç çekilmemiş görüntülerle, muhteşem bir film ve ses. Bilmiyorum ne kadar biliyorsunuz ama *Cooperation* (2003) diye bir film vardır, Mark Achbar'ın. Michael Moore falan Achbar'ın ceketini vestiyere

asabilir yani. Bunu izlediğiniz zaman bir yıl boyunca okumuş kadar olursunuz. İlk yıl açılış filmimizdi ve Achbar geldi jüri olarak Kanada'dan. Çok uluslu şirketler ve seri katillerin ortaklaşan örüntülerini konu alıyor film. Müthiş bir film. Festivaldeki tüm filmler, bu sene de, her zamanki gibi güzellerdi ama beni en çok etkileyenler birinci olanla ikinci olan oldu.

T: Belgesel yapısı hakkında da söylediğiniz bazı şeyler var. Mesela arkada ses olmaz diyorsunuz.

E: Olmaz demiyorum, ben kullanmayı uygun bulmuyorum, diyorum. Arkası tamamen naratif. Genel olarak benim söylediğim şeyler kaideyi bozar. Mesela bence bir yönetmen asla kendi ülkesi dışında belgesel çekmemeli. Bunu bir çok sebebe dayandırırım, başka bir zaman anlatırım. Özellikle biz Petra'yla, Batılı yönetmenlerin üçüncü dünyayı korkunç şekilde sömürmesinden rahatsızız. Zaten festivalin kapanış

günün de de birebir bu kelimeyi kullandım; sömürmek. Şimdiye kadar madenler, halılar... Ne buldularsa aldılar. Şimdi de acıların sömürsünü yapıyorlar. Yine de başka bir ülkede belgesel çekmeyin. Mimik, jest bunlar önemli. Dil önemli. Bunları bilmediğin yerde belgesel yapamazsın.

N: Öyleyse içinden olmadığınızı bir şeyle ilgili konuşmamak taraftarı mısınız? Gözlemci olarak değil de özne olarak konuşmak lazım mı demeliyiz?

E: Zaten her ülkede yeterince problem vardır, dışarıya çıkarmaya lüzum yok.

T: Ya bir dünya problemini anlatmak istiyorsak?

E: İtalyan bir adam bir Afganistan belgeseli yapmış, olağanüstü. Harika bir belgesel. Dediklerim kaide değildir, kendi yaklaşımım. Herkes kendi işiyle ilgilenmeli ama hakkını verecek kapasitedeyseniz gidin dünyanın her tarafında belgesel çekin. O nedenle söylediğim

N: Ekoloji çatı bir kavram burada, bir arada var olabilmek şemsiye bir kavram diyebilir miyiz?

P: Evet. Mesela önemli olduğunu düşünüyorum, biz sürdürülebilirlik kavramını kullanmıyoruz ekolojiden bahsederken. Kavramın kendisi kapitalist bir kavram çünkü. Doğru hatırlıyorsam 1670'lerde Avusturya'da doğan bir kavram. Oradaki madenlerdeki tünelleri ahşap, tünelleri yapabilmek için ormanları kesmişler. O ağaçsızlaştırma da erozyon getirmiş, madenler çökmüş. Ee, ne oldu? Madenleri çıkartamadılar. O yüzden ormanları sürdürülebilir şekilde yönetmeye karar vermişler, ekolojik değil. Sürdürülebilir ve ekolojik aynı şey değil. Aynı bir ahır gibi kullanıyor ormanları. Yerine yenisini koymak oluyor sürdürülebilirlik. Kelimenin kökeni bu yani, hiç bugün kullandığımız anlamıyla değil. Tamamen greenwashing. Sürdürülebilirlik ekonomik bir kavram, ekolojik değil.

N: Zarar ve fayda birbirinden besleniyor. Farkındalık yaratmak faydası için bile hakkında farkındalık yaratacağımız zararın failinden yararlanmak gerekiyor.

P: Biz aynı zamanda Green Film Network'ün içindeyiz. Orada Kolombiya'da bir festival vardı, sponsoru Coca-Cola. Festival açıklama yaptı, ya Coca Cola ya da civardaki bir altın madeninden sponsorluk varmış sadece. Öteki türlü festivali yapamayacaktık dediler. Keşke festivalde küçülmeye gitselermiş. Yapabildiğin kadarını yapmak yeterli. Zaten Ethem de dedi, sponsorluk bu işin en zor kısmı. Bize rüzgar santrali şirketinin sponsorluğunda bile eleştiri geldi. Bu tür şeyler güvenilirliğini götürebilir her an festivalin, imajını zedeleyebilir yanlış adım attığında. O etik yokuşa girdiğinizde eyleme geçip geçmemeyi de tartışmalısınız.

N: Kişiler üzeri bir problemden bahsediyoruz tabii ki. Bireysel olarak yapabileceğimiz tek şey belki de izlemek. Belki farkındalık yaratmak. BIFED'i bu çıkış noktasının ortaya konmuş hali diyebilir miyiz?

E: Farkındalık yaratmak lafını hiç sevmiyorum. Çok iddialı bir laf.

P: Farkındalık yaratmak, evet... Biraz şey gibi, farkındalık yarattın ama ya sonrası? Sonrası önemli. Farkındalık zaten büyük ölçüde var ama eyleme geçmesini konuşmalı, tetiklemeliyiz. Aksiyona geçilmeli. Bize soruyorlar mesela siz yeşil bir festival misiniz? Yerel bir festivaliz.

Bir kere küçük ölçekliyiz, yerellikten besleniyoruz. Gittiğimiz yerin dokusunu bozmamaya çalışıyoruz. Çöp yaratmamaya çalışıyoruz, ye-şil deyip dememek sizin takdiriniz. Bu bir süreç, biz de elimizden gelen en iyi şekilde, en içimize siner şekilde yürütmeye çalışıyoruz. Konuştuğumuz her konudan en az bir film gösterdik bunca sene.

T: Bu arada, bir saati bitiriyoruz, doyum olmayan sohbetimizde. Daha konuşacak çok şey olmasına rağmen burada noktalamak isterseniz. Ekleyeceğimiz bir şey yoksa teşekkürlerimizi sunmak isteriz.

E: Gözlerinizden öpüyoruz.

P: Biz de çok teşekkür ederiz. Umarız sonraki festivalde sizleri de görürüz.

01.12.2024

Link: <https://www.imrozgokceadadergisi.com/e-dergi/s-04/>

Nigâr Mat

BIFED Gökçeada Koordinatörü

BIFED VE GÖKÇEADA GEÇ KALMIŞ BİR BULUŞMANIN HİKÂYESİ

1995'te gördüm ilk adayı. Sınırlarını gözlerimle çizebileceğim kadar bir yer bekliyordum. Deneyimim Prens Adaları olunca... Bir iskele, tarihî bir iskele binası, gelen vapura binmek için bekleyen insanlar, çoğu beyaz, ahşap konaklar, şık evler, akasyalar, mimozalar... Hiçbiri yoktu ama şimdi çok iyi bildiğim, o gün ilk kez gördüğüm bir ışık ve renk vardı. Hani şehirde hayatın güzel görüldüğü ender saatler vardır, güneş doğarken ya da batarken her yeri her şeyi altına çeviren. Tabii güneşle aranızda dikilen o ucube yapılar yoksa. İşte o ışıktan, o renkten bahsediyorum. Gökçeada/İmroz, günün her saatinde altın renginde görünüyör insana. Dağları, taşları, otlarıyla, iki maviliğin arasına serpilmiş altın tozlarıyla dolu bir kara parçası.

1998 yılında da Bozcaada'yla tanıştım. Bu kez referansım belliydi; Gökçeada'ya çok benzeyen bir başka adadır nasıl olsa diye düşündüm. Aralarında yalnızca 29 deniz mili olan, Kuzey Ege'nin iki adasından birine gidiyordum zira. Görünce anladım ki öyle değilmiş. Aynı denizden yükselen iki parça olsalar da aynı anadan doğan iki kardeş kadar farklıydılar. İkisini de bilmek, tanımak gerek. Ne şanslıyım ki ben her iki adayı da çok uzun yıllardır biliyorum, tanıyorum. Üzüldüğüm şey, iki ada arası ilişkilerin azlığı, zayıflığı. Yine aynı örneği vereceğim, birbirinden kopuk iki kardeş gibi. İletişimin, etkileşimin bu denli sıkı olduğu bir devirde üstelik. 18-21 Eylül arası Gökçeada'da geçirdiğimiz sürede anladık ki iki ada arası iletişimin vakti çoktan gelmiş, etkileşimin adı da BIFED'miş; Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali.

On bir yıldır Bozcaada'da düzenlenen, "yerel, küçük, yavaş" festival BIFED, hem varoluş sebebi hem düzenleniş biçimi ve hem de etkileri ve sonuçları bakımından Gökçeada'nın da hak ettiği bir etkinlikti. Dünyada ekoloji alanında iyi ve kötü hikâyelerin, özellikle yerel belgeselciler tarafından çekildiği, referansı hakikat ve bilgi olan, yönünü çevre ve hak savunucularına dönmüş bu festival Gökçeada'da da olmalıydı. Yeryüzünün bir küçük modeli olan bu adada zaman hep yavaş aksın, adanın bakir toprakları zehirlenmesin, suyu kirlenmesin, biyoçeşitliliği azalmasın, turizm vahşi bir hayvan gibi adaya dalmasın, yapılaşma olmasın, çok kültürlülüğü devam etsin diye.

BIFED'in mimarları Petra Holzer ve Ethem Özgüven'e götürdüm fikri önce. "Seve seve" dediler. Sonra Gökçeada Belediyesine. Onlar da aynı cevabı verince hazırlıklara giriştik. BIFED ekibi, on bir yıl boyunca biriktirdiği ne varsa; insan aklı, emeği, bilgisi, birikimi ve deneyimini bütün cömertliğiyle sundu. Aynı biçimde, Gökçeada Belediyesi de başta Ecevit Başkan ve yardımcısı Ali Baki Bey olmak üzere hep yol açan, destekleyen, kolaylaştıran oldular. BIFED'in hazır ekibine karşılık, Gökçeada Belediyesi de son derece isabetli bir kararla, bu işle ilgilenmek üzere Neslihan Özman'ı görevlendirmiş. Neslihan Hanım, fikir ve uygulama konusunda belediyenin içinde ve dışında iki ayrı ekip oluşturdu. İçeride Elif Çevik ve Senem Ünal, dışarıda, tıpkı Neslihan Hanım gibi adayla eklemlenmiş insanlardan Ayşe Toy Par ve Duygu Yetiş, bu süreçte inanılmaz destek verdiler.

Birlikte etkinliğin tarihini, gösterimlerin yapılacağı mekânları ve diğer etkinlikleri belirledik. Tarihin, yoğun turizm sezonunun ardından, BIFED 2024'ten önce olmasını özellikle istedik. Zira, bu ilk buluşmada, adaya gelecek konuklardan ziyade yerel halkla kucaklaşmayı önemsiyorduk. Mekânlar da bu fikre katkı sağlamalıydı. Teknik donanımın olması elbette mühim ama filmlerin, anlamlı mekânlarda adalılarla kucaklaşması çok daha önemliydi. Nitekim, açılış ve ilk gösterim, ada merkezindeki Namık Usta Açık Hava Sineması'nda yapıldı. Herkesin saygıyla, sevgiyle andığı Ahmet Namık Erdeniz, nâm-ı diğer Namık Usta'nın isminin verildiği yer, yanından küçük bir kanalın aktığı, ağaçlarla çevrili, çok sevimli bir bahçe. Mekân, kafe gibi kullanılıyor, çok hoş bir çift işletiyor. İşletmeciler, belediyenin teknik ekibi, temizlik ekibi ve adalı gönüllülerce, bahçe çok kısa zaman içinde şahane bir açık hava sinemasına dönüştürüldü. Her şey planlandığı gibi ilerledi ve akşamın en güzel saatlerinde güzelim iki adanın belediye başkanları ve halkı bir araya geldi. Katılım çok yüksekti ama ama maalesef Bozcaada'dan beklediğimiz katılım olmadı. Bu konu, Yahya Başkan, Ecevit Başkan'ı makamında ziyaret ettiğinde ve devamında yenilen yemekte de konuşuldu. Sebebi, iki ada arası ulaşımın çok uzun ve meşakkatli olmasıydı. Herkes bu konuda hemfikir. Yahya Başkan, bu sorunu karşılıklı çözüm konusunda iş birliği önerisinde bulundu.

Gökçeada ve Bozcaada Bir Araya Geldi

İki Komşu Ada BIFED' de Buluştu

Ecevit Başkan kabul etti. Başlangıç için, en azından etkinlikler esnasında iki ada arasında doğrudan ulaşımın, iyi bir çözüm olabileceği belirtildi.

Açılışta yüzü geleceğe dönük iki başkan da iki güzel konuşma yaptı. Ardından İmroz Trio grubu, adanın yerel müziklerinden oluşan bir küçük konser verdi. Timoleon Tsaknis kemanyıyla, Kemal Yazgan uduyla, Şenol Aktürk gitarıyla ve Yani Mikas perküsyonuyla ada şarkılarına can verdiler. Daha sonra Ezgi Ceylan da sesiyle onlara eşlik etti ve ardından film gösterimlerine geçildi.

Ertesi gün, sabah kahvesi için Tepeköy'e gidildi. Meydandaki köy kahvesinin önünde, çınarın altında, Tepeköy'ün "büyük çocukları" Paraskevi, Mavriani, Stelio, Gramatia, Kosta, Andoni, Timoleon, Dino, Giorgio ve Barba Yorgo misafirlerini ağırladılar. Köyde geçen çocukluklarını, ilk gençliklerini, sonra birdenbire bu küçük köyden Kenya'ya, Çad'a, Avustralya'ya, İsviçre'ye, Almanya'ya, Atina'ya nasıl savrulduklarını anlattılar. Bir ara okul dağılınca ortalık çocuklarla doldu. Hepsinin yüzü güldü, "bu çocuklar, yaşadığımızın işareti" dediler. Bozcaada'nın damadı Barba Yorgo, kendi hikâyesinden parçalar aktardı.

İkinci gün gösterimleri, adanın "güzel köy"ü Zeytinli'deydi. Vaktiyle alt katı köyün ana okulu, üst katı kültür merkezi olarak inşa edilmiş, bugün İmroz / Gökçeada'yı Koruma Yardımlaşma Geliştirme ve Yaşatma Derneği olarak kullanılan, terasından, içinde mitolojik Arassia Dağı'nın da bulunduğu muhteşem bir manzaraya bakan bir bina burası. Projeksiyonu, perdesi, ses sistemi mevcut. Biz henüz salona ulaşmadan, başkan Dimitri Bey, oturma düzenini vesaire her şeyi hazırlamış, bizi bekliyordu.

Gösterimlerden önce, açılış akşamı İmroz Trio'dan aşına olduğumuz Kemal Yazgan, Zeytinli'nin güzel mekânlarından Yeşil Ev'de, "Mazruf" adını verdiği ev şarabının hikâyesini anlattı. Kemal Bey, uzun yıllardır Zeytinli'de yerleşik. Kendi deyimile "İmroz'da bir İmrozlu gibi yaşamaya" gayret ediyor ve görünen o ki bunu en iyi başaranlardan. Sunumunu bitirirken, sazıyla, sesiyle sözlerini Edip Harabi'nin yazdığı bir türkü "havalandırdı":

Ey zahit şaraba eyle ihtiram
İnsan ol cihanda bu dünya fâni
Ehline helâldir, na ehle haram
Biz içeriz bize yoktur vebali

Şaraptan bu kadar söz edip de şarap içmemek olur mu? Yeşil Ev'in içten sahibesi Sema Hanım'ın şarapları, etkinlik boyunca çok etkilendiğimiz Gökçeada dayanışmasının eseri ciciyalara, makarnalara, salatalara eşlik etti ve akabinde hemen bitişteki dernek binasına geçip, bu kez, eski yazılımcı, yeni çiftçi "İnce Elek" Mehmet Gürmen'in hikâyesini dinledik. Tahmin edersiniz ki son derece çetin ama bir o kadar ilham verici bir hikâyeydi.

Üçüncü gün çok erken başladı. Sabahın serinliğinde Dereköylü Yorgo Bakı'nın çiftliğine gidip adanın gerçek sahipleri keçiler ve koyunlarla tanıştık. Sevgili Yorgo'nun, konuklar için beklettiği Şımarık'ın sağımını izledik. Geleneksel yöntemlerle sütün peynire nasıl dönüştüğünü dinledik.

Dereköy, yolun iki yanındaki yamaçlara sıralanmış evleriyle "var" gibi görünüp, aslında artık olmayan bir köy. Vaktiyle iki bine yakın hanesiyle Türkiye'nin ve Balkanların en büyük köyüymüş. Şimdi, boş sokaklarında hatıraların üzerine basa basa yürüdüğünüz, insandan ziyade keçilerle göz göze geldiğiniz hüzünlü bir köy. Yirmiden fazla kahveden ve iki sinemadan bahsediliyor. Bu sinema binalarından biri günümüzde Dereköy Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği olarak kullanılıyor. Mekânı görmeye gittiğimizde bizi başta sevgili Yorgo olmak üzere, dernek başkanı Vasilis, Vaso, Kostas ve Kula karşıladılar. Bu insanların bir diğer özelliği de bu mekânda film izlemiş olmalarıydı. Yapı, köyün aynı zamanda terminaliymiş ve şimdi mutfak olarak kullanılan kısımda kaşar peyniri yapılmış. Kalan zamanlarında sinema olarak kullanılan yapıda gösterdiğimiz film, sevgili Rüken Tekeş'in "Aether"iydi.

Farklı sebeplerle aynı kaderi paylaşan Hasankeyf ve Dereköy, bu sayede buluşmuş oldu. Gösterimden önce Ayşe Toy Par'ın, orada hazır bulunan Dereköy / Shinudilileri de dahil ederek sunduğu "60'lı yıllarda İmroz / Gökçeada'da Sinema" konulu sunumu o kadar güzeldi ve o mekâna o kadar yakıştı ki vaktiyle orada film izleyen tüm ruhların o an orada olduğunu hissettirdi âdeta.

Dereköy'de öğleden sonra da başka bir etkinlik gerçekleştirdik. Yine Yorgo Baki rehberliğinde, köy içinde küçük bir yürüyüş yaptık ve eski zeytinyağı fabrikaları ile büyük çamaşırhaneyi gezdik. Zeytinyağı fabrikalarından biri artık yalnızca bir yıkıntı ise de bir diğeri gayret edilse neredeyse çalışacakmış gibi duruyordu.

Dereköy'deki ikinci film gösterimi, saat 21.00'de, köyün içinde farklı işler için kullanılan, Halil Bey'in Atölye Bahçe'sindeydi. Geceye ve olumsuz hava koşullarına rağmen, sinemaseverler büyük bir istekle gelip izlediler filmi. Uğuldayan rüzgârda sallanan ağaçların üzerinden yükselen ay, perdeye yansıyan Waorani halkının acıklı hikâyesinin en büyük tanığıydı.

Son gün gösterimlerinin her ikisi de Eski Bademli köyünün köy meydanında olacaktı fakat ada, nâmına yakışacak rüzgârlara bırakınca kendini, belediyenin uğraşlarıyla, topyekûn Nusret Bey Vakıf Müzesine taşınıldı. Takvimde, gösterimler öncesi Yukarı Kaleköy'de bir söyleşi, bir atölye ziyareti ve Eski Bademli'de bir arı çiftliği ziyareti vardı. Yukarı Kaleköy'ün eski köy kahvesinin yerinde bulunan Mustafa'nın Kayfesi'nde, ulu ağaçların altında sevgili Petra ve Ethem, neden belgesel, neden ekolojik belgesel konularından yola çıkarak BIFED'in hikâyesini anlattılar, dinleyicilerin sorularını yanıtladılar. Mustafa'nın tavşan kanı çaylarının yanında, artık çok alıştığımız Gökçeada dayanışmasının hazırladığı enfes yiyecekleri yedik.

Ardından konuklar, kahvenin hemen yukarısında, belki de adanın en güzel manzaralarından birine sahip İmroza Ekolojik Yaşam Atölyesi'ne çıktılar. Atölyenin sahipleri Şule Hanım ve Aziz Bey ziyaretçilerini içtenlikle ve şahane kokularla karşıladılar. Sabun ve kolonya yapımına ilişkin çok güzel bir sunum yaptılar.

Konuklara, üzerine BIFED Gökçeada'nın logosunu giydirdikleri zarif hediyelerini sundular.

Son olarak, Eski Bademli'de Gökhan'ın Bal Çiftliği'ne gidildi. Gökhan Bey'in kendine özgü üslubuyla yaptığı sunum herkesin beğenisini kazandı. Mevsim itibarıyla maalesef arıları ziyaret edemedik.

BIFED' in ana sponsoru KIA Türkiye'nin Genel Müdürü Can Ağyel de izleyenlerin arasındaydı. Yaptığı kısa konuşmada, KIA'nın, okyanuslardaki plastiği toplayarak geri dönüşüme gönderen Ocean CleanUp projesiyle yaptıkları iş birliğinden ve kısa, orta, uzun vadede KIA'nın bu konuyla ilgili hedeflerinden söz etti.

Kapanış konuşmasında Petra Holzer'in, bundan böyle adalardaki etkinliklerde, karşılıklı olarak Gökçeadalılar Bozcaadalıları, Bozcaadalılar da Gökçeadalıları evlerinde ağırlasın önerisi, Gökçeadalılar tarafından kabul gördü, alkışlarla karşıladı. Öneri #komsunuevindeagirla sloganıyla BIFED'in sosyal medya hesaplarında paylaşıldı.

Kapanış filmi, Ethem Özgüven'in Hatay Akademi Orkestrası'nın deprem sonrası hikâyesini anlattığı Karanlık Zamanlarda Şarkı Söylemek filmiydi. İzleyenler zaten biliyor ama izlemeyenler için söyleyeyim, sözlerin tükendiği bir film olduğu için önce sessizlik, sonrasında uzun alkışlarla gece bitti.

Bana soracak olursanız, BIFED Gökçeada, BIFED'in "yerel, küçük, yavaş" sloganını tam olarak karşılayan bir etkinlik oldu. Müthiş bir buluşmaydı. Zorlama, sahte hiçbir şeyin olmadığı, herkesin seve seve el verdiği, her gösterime, etkinliğe heyecanla koştuğu, içten, sahibi bir etkinlikti. Belediyenin, uzaktaki gösterimler için her akşam verdiği araç hizmeti, katılımın yüksek olmasını sağladı. Yerel üreticilerin samimi tutumu, konuklara neden orada olduklarını hatırlattı. Bir adada, sinema perdesinin önü buluşulabilecek en güzel yer. Sevgili Ayşe'nin eşi Burç Bey Gökçeada için, "Burası 'L'ombelico Del Mondo'dur" demiş. Doğru demiş. Deneyimlerin birleştiği, ifadelerle dönüştüğü, yaşamın değerli olduğu, sevginin eyleme dönüştüğü, taşradan yükselen seslerin duyulduğu, yeni yolların doğduğu bir göbek deliği ada. Dünyanın göbek deliği. Sanırım tüm adalar böyle.

05.11.2024

Link:

<https://www.larissanet.gr/2024/11/05/diethnes-festival-oikologikou-ntokimater-bozcaada/>

Bozcaada* International Festival of Ecological Documentary

Dominique Peftitseli reporting

Words about this festival cannot describe its atmosphere! Bozcaada, especially during the BIFED is a magical and beautiful place. An island full of light and wonderful people, as well as visitors from every corner of the Earth, who once again framed this so genuine and humanistic festival. The whole island a big hug and infinite smiles. It is obviously no coincidence that it was an island with a sanctuary of Apollo, god of light and the arts

The basic characteristics of this international documentary festival are to raise awareness on Ecological and Environment issues and to provide a stand for young cinematographers, mainly, to show their work, which, in most cases, is surprisingly quite professional.

BIFED project is organized by two dedicated people, Ethem Ozguven and Petra Holzer (Festival Coordinator and Festival Director), so warm, almost like family, always smiling and giving space to youngsters, with the overall support of their team.

This year's team was consisted by Yahya Göztepe (Festival President and Bozcaada's mayor), the so sweet Nigâr Mat Ağyel (Ceremony Presentation), Süleyman Evran (Festival Director Assistant), always present for the all year long preparations and communications, Mayra Çağlayan and Selen Şentürk (Event Coordinator), Can Candan and Sonay Ban (Q&A Coordination), Ece Kurtboğan Kıray (Graphic Design – this year's bag was amazing!), by sponsors, dear friends, and a group of well informed and helpful volunteers.

The members of the juries who are also of the very most importance were meticulously selected from all over the world for their great filming experience. Important directors, such as the international director

Nariman Massoumi (of Pouring Water on Troubled Oil) – the opening film of the festival this year, Eleonora Isunza, Katharina Weingartner, Mafalda Ade, Rûken Tekeş, Simon El Habre and the music/sound composer Peter Trabitzsch (The Closing of a Refinery), Alper Maral, Bruno Schneider, Can Azbazdar and so many others always support BIFED.

Last but not least, the real VIP's, ourselves! All the people that have supported the festival through the years.

This year, the 5-days festival included, in total, 35 films (International Competition – 11 films, Naci Güçhan Student Film Award – 6 films, Panorama – 12 films, Special Screening – 6 films)

Awards & Prizes

1. Grand Award Fethi Kayaalp**, went to Twice Colonized, Lin Alluna, Denmark, Canada / 92 min / 2023. Renowned Inuit lawyer Aaju Peter has led a lifelong fight for the rights of her people. This film deals with the possibility to change the world and as well as mend one's own wounds simultaneously.
2. Madame Melpo Award, went to Soundtrack To A Coup d'Etat, Johan Grimonprez, Belgium, France, The Netherlands / 150 min / 2024. Jazz and decolonization are entwined in this historical rollercoaster that rewrites the Cold War episode that led musicians Abbey Lincoln and Max Roach to crash the UN Security Council in protest against the murder of Congolese lea.
3. Idil Schneider-Bulut /Best Music and Sound Design Award, went to I Am The River, The River Is Me, Petr Lom, NL, N, NZ, 2024, 88 min. An invitation to think about our relationship with the world surrounding us, considering

it with intergenerational care and guardianship rather than just ownership, exploitation and extraction.

4. Naci Güçhan Students Award: went to the Tale of the Tree Flames, Juliette Menthonnex, Portekiz, İsviçre, Macaristan, Belçika / 21' / 2023. A tribute to the strength of the trees, illustrating how essential it is for humanity to learn to live in harmony with nature once again.

5. The Jury Honorable Mention Award went to Water for Life, Will Parrinello, USA / 91 min / 2023, which explores the collision of water rights, indigenous beliefs and resource extraction through the lives of three Latin American community leaders. The right to clean water is a global issue—in Latin America it has become a matter of life and death.

And finally, how could one speak about this enchanting festival without mentioning the wonderful Special Screening films: Radio My Love, Nazan Haydari, Özden Cankaya, Cem Hakverdi, TR, 2024 / Vineyard, Mustafa Dermanlı, TR, 2023 / The Fever, Katharina Weingartner, AT/DE/CH, 2019 / Hatay: 5-15 February 2024, İmre Azen, TR, 2024 / Sanatorium, Alaattin Timur, Adnan Payaslı, TR, 2023 / and the so so powerful, tender and heartbreaking film of Ethem Özgüven, Singing in Dark Times, TR, 2024

The sponsors:

- Main sponsor was KIA (car industry) (The CEO and some people from the company were invited)
- Founding sponsor was Demirer Holding (wind turbines/energy company)

Other sponsors:

- * Mey | Diageo (alcohol company)
 - * TAKK (sustainable basic cosmetic products company)
 - * Austrian Culture Office
 - * Aral Tatil Çiftliği (hotel on the island)
 - * Rengigül Konukevi (hotel on the island)
 - * Goethe-Institut
-

About BIFED...

The permanent theme of the Bozcaada* International Festival of Ecological Documentary (BIFED), which has been held since 2013 is... Ecology!

The aim of BIFED festival (www.bifed.org) is to create a new reason to produce and introduce films and any other work of art that concentrate on the world's problems and riches, and to pioneer the creation of a free platform and reward these works. In the era of "too much" information BIFED remains smaller, true and genuine and, though the ecological problems are increasing, this festival created a platform that nurtures hope.

BIFED is interested in films that talk about ecological problems, not exploiting the Third World like some exotic material!

Organisers aim to inform participants and visitors about current technological developments, environmental disasters and innovations, the most recent documentary techniques and also about each other's existence, with the hope that the festival will contribute to nurturing solidarity.

The festival is a member of the international Green Film Network (GFN) platform, which brings together film festivals in the field of ecology, environmentalism, and sustainability.

BIFED festival sometimes invites Greek citizens as jury members, pre-selection team, as long as many guests from Greece. The Thessaloniki International Film Festival, for some reason, does not reciprocate...

Plus, there are no thickets! Profit has never been the issue.

*Former Greek Island, Tenedos (mentioned in Iliad-Aeniada) lies 18 km far from mainland

**In honor of Fehti Kayaalp, Turk artist, painter, renown restorer of numerous constructions (both in Turkey and abroad), who was born and raised in Tenedos, in 1923 and restored most of the once Greek houses on the island – an always dedicated activist for ecology and the environment.

05.11.2024

Link:

<https://www.larissanet.gr/2024/11/05/diethnes-festival-oikologikou-ntokimant-er-bozcaada/>

Διεθνές Φεστιβάλ Οικολογικού Ντοκιμαντέρ Bozcaada*

Ρεπορτάζ από τη Δομινίκη Πεφτιτσέλη

Τα λόγια δεν είναι αρκετά για να περιγράψουν την ατμόσφαιρά αυτού του φεστιβάλ! Η Bozcaada, ειδικά κατά τη διάρκεια του BIFED, είναι ένα μαγευτικό και όμορφο μέρος. Ένα νησί γεμάτο φως και υπέροχους ανθρώπους, καθώς και επισκέπτες από κάθε γωνιά της Γης, που για άλλη μια φορά πλαισίωσαν αυτό το αυθεντικό και ανθρωπιστικό φεστιβάλ. Ολόκληρο το νησί μια μεγάλη αγκαλιά και αμέτρητα χαμόγελα. Δεν είναι τυχαίο ότι ήταν νησί με ιερό του Απόλλωνα, θεού του φωτός και των τεχνών.

Τα βασικά χαρακτηριστικά αυτού του διεθνούς φεστιβάλ ντοκιμαντέρ είναι η ευαισθητοποίηση για τα οικολογικά και περιβαλλοντικά ζητήματα και η παροχή μιας πλατφόρμας, για τους νέους κινηματογραφιστές κυρίως, για να δείξουν το έργο τους, το οποίο στις περισσότερες περιπτώσεις είναι εντυπωσιακά επαγγελματικό.

Το εγχείρημα του BIFED οργανώνεται από δύο αφοσιωμένα άτομα, τον Ethem Özguven και την Petra Holzer (Συντονίστρια Φεστιβάλ και Διευθύντρια Φεστιβάλ), τόσο ζεστοί, σχεδόν σαν οικογένεια, πάντα χαμογελαστοί και δίνοντας χώρο στους νέους, με τη συνολική υποστήριξη της ομάδας τους.

Η ομάδα αυτής της χρονιάς αποτελούνταν από τον Yahya Göztepe (Πρόεδρο Φεστιβάλ και Δήμαρχο της Bozcaada), την τόσο γλυκιά Nigâr Mat Ağyel (Παρουσίαση Τελετής), τον Süleyman Evran (Βοηθό Διευθυντή Φεστιβάλ), και πάντα παρών για τις προετοιμασίες και τις επικοινωνίες καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου, τους Mayra Çağlayan και Selen Şentürk (Συντονίστριες Εκδηλώσεων), τους Can Candan και Sonay Ban (Συντονιστές Q&A), την Ece Kurtboğan Kıray (Γραφιστικός Σχεδιασμός – η τσάντα του φεστιβάλ φέτος ήταν καταπληκτική και φέτος!), χορηγούς, αγαπητούς φίλους και μια ομάδα πολύ ενημερωμένων και βοηθητικών εθελοντών.

Τα μέλη της κριτικής επιτροπής, που είναι επίσης εξαιρετικής σημασίας κομμάτι του φεστιβάλ, επιλέχθηκαν προσεκτικά, από όλο τον κόσμο, για την εξαιρετική τους εμπειρία στη σκηνοθεσία. Σημαντικοί σκηνοθέτες, όπως ο διεθνής σκηνοθέτης Nariman Massoumi (του ντοκιμαντέρ Pouring Water on Troubled Oil), η Eleonora Isunza, η Katharina Weingartner, η Mafalda Ade, η Rûken Tekeş, ο Simon El Habre και ο

συνθέτης μουσικής/ήχου Peter Trabitzsch (στο ντοκιμαντέρ The Closing of a Refinery), ο Alper Maral, ο Bruno Schneider, ο Can Azbazdar και πολλοί άλλοι πάντα στηρίζουν το BIFED.

Και τελευταίοι, αλλά όχι λιγότερο σημαντικοί, οι πραγματικοί VIP της διοργάνωσης, εμείς! Όλοι οι άνθρωποι που παραδοσιακά στηρίζουμε το φεστιβάλ, όλα αυτά τα χρόνια.

Φέτος, το πενταήμερο φεστιβάλ περιλάμβανε συνολικά 35 ταινίες (Διεθνής Διαγωνισμός – 11 ταινίες, Βραβείο Φοιτητικής Ταινίας Naci Güçhan – 6 ταινίες, Πανόραμα – 12 ταινίες, Ειδική Προβολή – 6 ταινίες).

Βραβεία & Διακρίσεις

1. Μεγάλο Βραβείο Fethi Kayaalp*, απονεμήθηκε στην ταινία Twice Colonized / Lin Alluna, Δανία, Καναδάς / 92 λεπτά / 2023. Η διάσημη Ινουίτ δικηγόρος Aaju Peter ηγείται μιας διαρκούς μάχης για τα δικαιώματα του λαού της. Η ταινία αναφέρεται στη δυνατότητα να αλλάξει κανείς τον κόσμο και να θεραπεύσει ταυτόχρονα τις δικές του πληγές.

2. Βραβείο Madame Melpo, απονεμήθηκε στην ταινία Soundtrack To A Coup d'Etat / Johan Grimont, Βέλγιο, Γαλλία, Ολλανδία / 150 λεπτά / 2024. Η τζαζ και η αποικιοκρατία συνυφαίνονται σε αυτό το ιστορικό rollercoaster που αναδημιουργεί την επεισοδική στιγμή του Ψυχρού Πολέμου, όταν οι μουσικοί Abbey Lincoln και Max Roach διέκοψαν την Συνέλευση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τη δολοφονία του ηγέτη του Κονγκό.

3. Βραβείο Καλύτερης Μουσικής και Σχεδιασμού Ήχου Idil Schneider-Bulut, απονεμήθηκε στην ταινία I Am The River, The River Is Me / Petr Lom, Ολλανδία, Νορβηγία, Νέα Ζηλανδία, 2024, 88 λεπτά. Μια πρόσκληση να σκεφτούμε τη σχέση μας με τον κόσμο γύρω μας, αντιμετωπίζοντάς τον με διαγενεακή φροντίδα και προστασία και όχι μόνο ως ιδιοκτησία, εκμετάλλευση και εξόρυξη.

4. Βραβείο Φοιτητικής Ταινίας Naci Güzhan, απονεμήθηκε στην ταινία Tale of the Tree Flames / Juliette Menthonnex, Πορτογαλία, Ελβετία, Ουγγαρία, Βέλγιο / 21' / 2023. Ένα φόρο τιμής στη δύναμη των δέντρων, αναδεικνύοντας πόσο σημαντικό είναι για την ανθρωπότητα να μάθει ξανά να ζει σε αρμονία με τη φύση.

5. Βραβείο Τιμητικής Μνείας της Κριτικής Επιτροπής, απονεμήθηκε στην ταινία Water for Life / Will Parrinello, ΗΠΑ / 91 λεπτά / 2023, που εξετάζει τη σύγκρουση των δικαιωμάτων του νερού, των ιθαγενών πεποιθήσεων και της εκμετάλλευσης των πόρων μέσα από τις ζωές τριών ηγετών κοινοτήτων στη Λατινική Αμερική. Το δικαίωμα στο καθαρό νερό, ένα παγκόσμιο ζήτημα, στη Λατινική Αμερική έχει γίνει ζήτημα ζωής και θανάτου.

Και τέλος, πώς θα μπορούσε κανείς να μιλήσει για αυτό το μαγευτικό φεστιβάλ χωρίς να αναφέρει τις υπέροχες ταινίες Ειδικής Προβολής: Radio My Love, Nazan Haydari, Özden Cankaya, Cem Hakverdi, Τουρκία, 2024 / Vineyard, Mustafa Dermanli, Τουρκία, 2023 / The Fever, Katharina Weingartner, Αυστρία/Γερμανία/Ελβετία, 2019 / Hatay: 5-15 Φεβρουαρίου 2024, İmre Azen, Τουρκία, 2024 / Sanatorium, Alaattin Timur, Adnan Payasli, Τουρκία, 2023 / και η τόσο ισχυρή, τρυφερή και συγκινητική ταινία του Ethem Özguven, *Singing in Dark Times, Τουρκία, 2024.

Χορηγοί:

- Κύριος χορηγός ήταν η ΚΙΑ (βιομηχανία αυτοκινήτων) (Ο Διευθύνων Σύμβουλος και ορισμένα άτομα από την εταιρεία ήταν παρόντες)
- Ιδρυτικός χορηγός ήταν η Demirer Holding (εταιρεία ανεμογεννητριών/ενέργειας)

Λοιποί χορηγοί:

- Mey | Diageo (εταιρεία αλκοολούχων ποτών)
- TAKK (εταιρεία βιώσιμων βασικών καλλυντικών προϊόντων)
- Austrian Culture Office
- Aral Tatil Çiftliği (ξενοδοχείο στο νησί)
- Rengigül Konukevi (ξενοδοχείο στο νησί)
- Goethe-Institut

Σχετικά με το BIFED...

Το μόνιμο θέμα του Διεθνούς Φεστιβάλ Οικολογικού Ντοκιμαντέρ Bozcaada* (BIFED), το οποίο διοργανώνεται από το 2013, είναι... η Οικολογία!

Ο στόχος του φεστιβάλ BIFED (www.bifed.org) είναι να δημιουργήσει έναν νέο δρόμο στην παραγωγή και παρουσίαση ταινιών και άλλων μορφών τέχνης, που να εστιάζουν στα προβλήματα και τον πλούτο του κόσμου, και να πρωτοστατήσει στη δημιουργία

μιας ελεύθερης πλατφόρμας, για την επιβράβευση αυτών των έργων. Στην εποχή της "υπερβολικής" πληροφορίας, το BIFED παραμένει ένα μικρότερο σε κλίμακα, αληθινό και αυθεντικό και, παρά την αύξηση των οικολογικών προβλημάτων, αυτό το φεστιβάλ δημιούργησε έναν χώρο όπου καλλιεργείται η ελπίδα.

Το BIFED ενδιαφέρεται για ταινίες που μιλούν για οικολογικά προβλήματα, χωρίς να εκμεταλλεύονται τον Τρίτο Κόσμο ως εξωτικό υλικό!

Οι διοργανωτές στοχεύουν να ενημερώσουν τους συμμετέχοντες και τους επισκέπτες για τις τρέχουσες τεχνολογικές εξελίξεις, τις περιβαλλοντικές καταστροφές και τις καινοτομίες, τις πιο πρόσφατες τεχνικές ντοκιμαντέρ και επίσης να μάθουμε για την ύπαρξη των άλλων (ανθρώπων, ομάδων και προβλημάτων), με την ελπίδα ότι το φεστιβάλ αυτό θα συμβάλει στην καλλιέργεια της αλληλεγγύης.

Το φεστιβάλ είναι μέλος της διεθνούς πλατφόρμας Green Film Network (GFN), η οποία φέρνει κοντά τα φεστιβάλ κινηματογράφου στον τομέα της οικολογίας, του περιβάλλοντος και της αειφορίας.

Το BIFED συχνά προσκαλεί Έλληνες πολίτες ως μέλη κριτικών επιτροπών και ομάδες προεπιλογής, καθώς και πολλούς επισκέπτες από την Ελλάδα. Το Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, για κάποιο λόγο, δεν ανταποδίδει την κίνηση...

Επιπλέον, δεν υπάρχουν εισιτήρια! Το κέρδος δεν ήταν ποτέ το ζήτημα.

*Πρώην ελληνικό νησί, Τένεδος (αναφέρεται στην Ιλιάδα-Αινειάδα) απέχει 18 χλμ από την ηπειρωτική Ελλάδα

**Για τον Fehti Kayaalp, Τούρκο καλλιτέχνη, ζωγράφο, γνωστό συντηρητή πολλών κατασκευών (τόσο στην Τουρκία όσο και στο εξωτερικό), που γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Τένεδο το 1923 και ανακαίνισε τα περισσότερα από τα σπίτια που ανήκαν στους Έλληνες του νησιού – έναν πάντα αφοσιωμένο ακτιβιστή για την οικολογία και το περιβάλλον.

Aposto

16.10.2024

Link: <https://aposto.com/s/dogayla-iyilesmek-ve-bir-adayi-donusturmek-bozcaada>

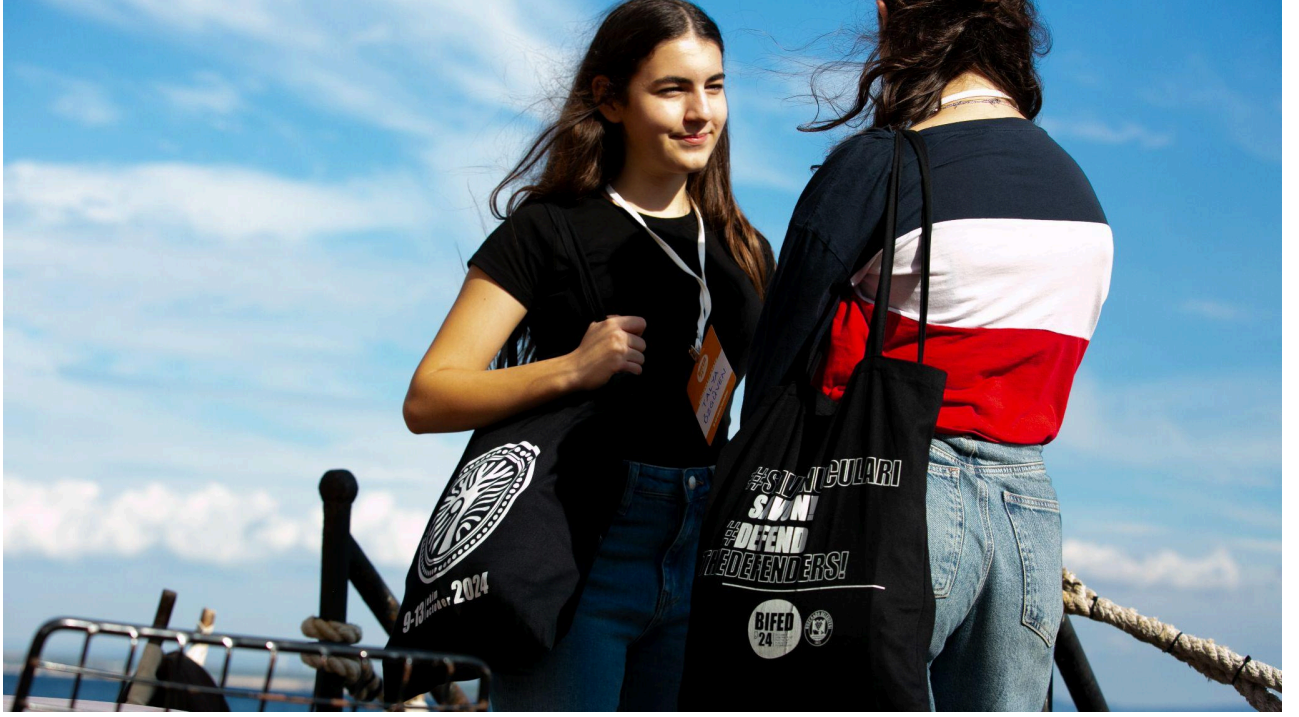
Doğayla iyileşmek ve bir adayı dönüştürmek: Bozcaada Uluslararası Ekolojik Film Festivali

*Doğayla iyileşmek, yaralarımıza temas etmek ve bir adayı dönüştürmek:
Bozcaada Uluslararası Ekolojik Film Festivali üzerine...*

Zor geçen haftalar, aylar, yıllar içinde debeleniyoruz bir süredir. Türkiye evlatlarına yine kendisinden başka şeylerle meşgul olma imkanı vermiyor. Gebze'deki hayvan katliamı, kadın cinayetleri, Açık Radyo'nun karasal yayınına son verilmesi, maden direnişi ve son olarak "yenidoğan çetesi" derken yine yüzlerce cephede var olmaya çalışma, birilerinin hakkını, hakkımızı savunma derdindeyiz.

Tüm bunlar olurken Kuzey Ege'de bir adada bir avuç insan, sessiz sedasız ülkemizde ve dünyamızda olup bitenleri gözler önüne seriyor; dünyanın çığlığını duymak isteyenlere ses oluyor. Kolay değil o çığlıkla yüzleşmek, o çığlığı işitmek, o çığlıkla kalakalmak ancak insan dünyanın attığı o çığlığı duydukça dünyayla bağlantı kurabiliyor, onun bir parçası olduğunu duyumsuyor, onunla bütünleşebiliyor ve bu sayede insan oluyor, insan kalıyor.

'Savunucuları savunun'

BIFED (Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali), bu yıl 11. kez “Savunucuları Savunun” temasıyla perdelerini açtı. Beş gün boyunca dünyanın dört bir yanından gelen katılımcılarla gezegenin onlarca yarasını konu edinen ekolojik filmler; doğaya, topluma, insana dair bir düşünme ve tartışma alanı oluşturdu. Ne çok ihtiyacımız var birlikte sesi çoğaltmaya, kalbimizdeki titreşimlerin başka kalplerdeki titreşimlere yol açmasına... Müziği duymayanlar dans edenleri deli sanıyor elbette ama birileri ısrarla dünyanın bedeniyle nasıl da gümbür gümbür dans ediyor ve o dansa bizleri de davet ediyor.

Özellikle pandemiyle ve yılın çoğunu Bozcaada’da geçirmeye başlamamla birlikte beni en fazla heyecanlandıran, yılın o dönemini iple çektiğim bir organizasyon oluverdi BIFED. Pandemi illeti, Wuhan kentinde ortaya çıkan bir virüsün mesafe ayırt etmeksizin bütün dünyayı sarışıyla bu gezegenle kurduğumuz ilişkinin ne kadar sorunlu olduğunu bir kez daha hepimize gösterdi. Doğaya karşı takındığımız tavrın daha önce benzeri görülmemiş büyüklükte sağlık felaketleri doğurduğunu bizzat deneyimlememize sebep oldu.

İçinde “ekoloji” kelimesi geçen herhangi bir oluşum bize en çok, doğanın kendimizden ayrı bir yer olmadığını ve her şeyin birbiriyle bağlantılı olduğunu gösteriyor. Dünyanın bir köşesinde yaşanan bir tahribatin nasıl tüm düzeni alt üst edebileceğini ve elbette tam tersine, adını bile

duymadığımız bir yerde yaşanan iyileşmenin kelebek etkisiyle nasıl tüm dünyayı sarabileceğini de gösteriyor.

BIFED’de izlediğim belgeseller de dünyada yalnız olmadığımızı, herkesin kendi köşesinde benzer dertlerle mücadele ettiğini gösteriyor.

Ekoloji terimi Yunanca “ev” anlamına gelen oikos ve “bilgi” anlamına gelen logos sözcüklerinden türemiş. Yani evimizde nasıl yaşayacağımızın bilgisini sunuyor bize ekoloji. Ancak insan, doğayla ilişkisinde kendisini evrenin merkezi sanar. Doğayı kölesi, kendisini de onun efendisi olarak görür. Marx’ın kapitalizm için söylediği o meşhur söz dahi bir başka okumayla ekolojik açıdan değerlendirilebilir:

"Kapitalizm, gölgesini satamadığı ağacı keser."

Ne yazık ki günümüz insanının ve ekonomisinin özeti gibidir bu cümle. İnsan, ağaçları keser, suları tüketir, su kaynaklarını kurutur, havayı kirletir, hayvanları öldürür, maden uğruna elinin değdiği her yere zarar verir, yasak avlanmalar yapar, kimi hayvanların soyunun tükenmesine neden olur. Bunları yaparken kendisi dışındaki diğer canlıların varlığını, haklarını düşünmez. Hatta insan, kendini de düşünmez. Her ne kadar dünya, insanlığın biricik evi olsa da insan bu gerçeği görmez, göremez. Sonuç olarak diğer tüm canlılarla beraber kendi sonunu da hazırlar.

Bu gerçeğin sürekli ama sürekli hatırlatılması gerekiyor. Vicdanımızın sürekli rahatsız olması ve bu rahatsızlığı ifade etmemiz gerekiyor. Ekolojiyle ilgili bu belgesel festivalini bu yüzden çok kıymetli buluyorum.

Egonun ekolojisi ve ekolojik ego

İnsanın insanla ve tabiatla ilişkisi ego (benlik) aracılığıyla kurulur. Sağlıklı ve karakterli ego inşası, insan-insan ilişkilerinde önemli iken, ekolojik ego, insan-doğa ilişkilerinin sağlıklı olmasında çok önemli bir yere sahiptir. Ekolojik ego, düşünce, duygu ve davranış boyutlarında doğaya zarar vermeyen, varlıklara saygı duyan stabil bir ego durumudur.

Çevre problemlerinin temelde ego ile çevre arasındaki sağlıklı ilişkilerden kaynaklandığını görebiliriz. Egonun ekolojisini çözümüleden ve ekolojik egolar inşa etmeden çevre problemlerini çözmek oldukça zor, hatta imkansız.

Düşünce, duygu ve davranışları içsel olarak düzenleyen egonun fonksiyonları, ekopsikolojinin etik değerleriyle (zarar vermemek, saygı

duymak ve katkı yapmak) kontrol edilebildiğinde, çevreye karşı zararlı tutum ve davranışların kontrol edilip yönetilebilmesinin ihtimalini çoğaltır. Bilinçdışı oluşmadan ne bilinç ne de düşünme mümkün olduğundan, zihin ekolojik olarak inşa edilen bilinçdışı ile şekillenir. Günümüzde bireylerin ekolojik bilinçdışını var gücüyle bastırdıklarını yani aslında özlerini unuttuğunu ve doğayı hâkimiyeti altına almaya çalıştıklarını görüyoruz.

İnsan canlısının doğayla tekrar barışması, insanın ekolojik bilinçdışında saklı olan doğaya zarar vermeme ve ötekine saygı güdülerini aktif hâle getirmesine bağlıdır. İşte bunun yolu da gelişimin ve büyümenin en kritik aşaması olan çocukluk döneminden geçer. Çocukluk döneminde ekolojik bilinçdışı inşa edilebilirse çevre problemleri temelden çözülme yoluna girebilir.

BIFED gibi organizasyonların bulundukları mekanı dönüştürebilme gücüne sahip olduklarına inanıyorum. Bir yerin ekolojik duyarlılığa sahip hâle gelmesi bana kalırsa önce çocuklardan başlar. BIFED'i önümüzdeki yıllarda çocuklarla ekoloji bilincini geliştirmeye dair çalışmalar, atölyeler yaparken hayal ediyorum.

Festival komitesine daha önce de önermiş olduğum ekopsikoloji, ekolojik benlik, ekolojik yas gibi kavramlarla insanları tanıştıran çalışmalar, paneller yaparken görmeyi umut ediyorum.

Ekopsikoloji demişken, aslında ekopsikolojinin özünde bir hatırlatma bilimi olduğunu söylemek isterim. Bu evrende yalnız olmadığımızı ve tüm kozmoloji içerisinde varlığımızın bütünü bir parçası olarak anlam bulduğunu hatırlatma bilimi. Doğa ile birlikte nasıl iyileşebileceğimizi araştıran bir bilimdir. Hem insanların hem de doğanın faydasını gözeterek, sürdürülebilir, yabana, kırsala karşı saygı ve şefkat dolu bir yaşam anlayışı için, doğa ve insan bağına onarmak üzerine çalışmalar yapar. Annemizin karnından kopup doğanın karnına doğru büyüdüğümüz yaşam yolculuğunun her karesinin bir bağlanma yolculuğu olduğunu hatırlatır.

Ekopsikoloji, bu açıdan yaralarımızı sarmaya taliptir. Ancak bir yarayı görünür kılan şey önce ona temas edebilmektir. İşte BIFED'in rolü burada yine devreye giriyor, bizi dünyanın yaralarına dolayısıyla da kendi yaralarımıza temas etmeye davet ediyor.

Önce kapının önü süpürülmeli

Bozcaada'da düzenlenen BIFED'in Ada'yı sadece bir mekan olarak kullanmanın ötesine geçip ekolojik duyarlılığa sahip bir yer hâline getirebilmesine dair hayaller kuruyorum. 11 yıldır Ada'nın bu festivale ev sahipliği yapması çok güzel ancak bu festival sadece 5 gün değil, ardında bıraktıklarıyla ömür boyu sürdürülmeli. Bozcaada BIFED'e ev sahipliği yapmanın ötesinde BIFED'le beraber dönüşmeli, BIFED de önce Bozcaada'yı dönüştürmeli. Gelenekselleşen bir festivalin böyle bir sorumluluğu olmalı, yani önce kapının önü süpürülmeli.

Bozcaada BIFED'e ev sahipliği yaparken, BIFED de adaya sadece dışarıdan insan getirmekle yetinmeyip adanın çocuklarıyla, adanın sakinleriyle, çiçekleriyle, böcekleriyle, bağlarıyla, çöplüğüyle, suyuyla gerçekten bu küçük adadan tüm dünyaya seslenen bir festivale dönüşmeli, nereden geldiğini ve nerede konumlandığını bir an bile unutmadan... Her şeyin birbiriyle bağlantılı olduğu bütüncül bakış açısını bir an bile kaybetmeden.

Bozcaada tüketilen bir mekan-nesne değil, BIFED'le beraber üreten, dönüşen bir yer hâline gelmeli, BIFED meyvelerinin tohumlarını ona 11 yıldır ev sahipliği yapan bu rüzgarı bol toprak parçasına ekebilmeli. Sadece film göstererek değil, o filmlerin idrakine çeşitli çalışmalarla alan açarak... Yerel yönetimi, kaymakamlığı, çocukları da gerçekten işin içine katarak, doğa dostu sponsorlarla işbirliği yapıp kendisiyle çelişmeyerek...

Theodore Roszak'ın dediği gibi gezegenin ve insanın ihtiyaçlarına cevap verebilecek yeni bir disipline muhtacız. Yaratılmış olan diğer şeylerle bağlantımızı sağlayacak, yeni bir gerçekliğe ulaşma konusunda hepimize yardım edecek bir disipline ihtiyacımız var. İşte ekoloji tam da bu boşluğu doldurmak için var. BIFED ise bizi ekoloji bilincine ulaştırmak için çok güzel araçlardan biri...

Bu yıl çok severek izlediğim Twice Colonized (İki Kez Sömürgeleştirilmiş) Fethi Kayaalp Büyük Ödülü'ne layık görüldü. Bu belgesel, İnuit avukatı Aaju Peter'ın İniut halkının haklarını, dilini ve kültürünü korumak için verdiği mücadeleyi konu ediniyor. Tabii belgesel sadece bununla kalmayıp bizleri bir kadın hikayesinin içine de davet ediyor. Sömürülmüş, sevgilisi tarafından şiddet görmüş, oğlunun ani ölümüyle hayata bakışını tekrar konumlandırmış, yıllarca süren asimilasyon politikasına karşı mücadele etmiş bir kadının hikayesi. Filmde geçen şu cümle her şeyi çok güzel özetliyor:

"Herkes dünyaya fark yaratmak için gelir."

BIFED de bu harikulade farklardan biri. Çok yaşasın ve bize dünyanın sesini duyurmaya çoğalarak devam etsin.

16.10.2024

Link:

<https://www.gazeteduvar.com.tr/dunyayi-degistirirken-kendi-yaralarini-da-sarmak-mumkun-mu-bifedin-ardindan-makale-1727966>

Zehra Çelenk

Dünyayı değiştirirken kendi yaralarını da sarmak mümkün mü: BIFED’in ardından

John Donne’ın dediği gibi “kimse tek başına bir ada değil, anakaranın bir parçası, bütünün bir bölümüyüz, her birimiz.” İnsanlığın en gerçek adası, kalplerimizdeki ortak bir ada aslında: Her şeye rağmen, herkes için daha iyi ve adil bir gelecek inancı... Bu yöndeki tüm çabaları ve bir adadan yaydıkları bu “ortak ada” hissi için, bu güzel festivale katkıda bulunan herkese çok teşekkürler...

“Bizim dilimizde ‘huzurlu’ diye bir kelime yok. Çünkü huzur, barış Batı’ya ait kavramlar. Burada yüz binlerce yıldır insanlar zaten uyum ve huzur içinde yaşıyor.”

“I Am The River, The River is Me” (Ben Nehirim; Nehir, Benim) adlı belgesel filmde Maori asıllı birinin “dilinizde huzurlu kelimesinin karşılığı ne?” sorusuna bu cevabı beni çok etkiledi. Öyle ya, “huzurlu balıkçı kasabası” ya da mesela ada hayalleri kurmak için gerçekten huzursuz bir yerde olmak gerekir. Bu kadar büyük ikiliklerin olduğu toplumlarda ve tabii dünyanın genelinde, huzur diye bir şey pek yoktur. Kadın, çocuk ve hayvan cinayetlerinin dehşetinin hiç hız kesmediği, yoğun bir geleceksizlik hissinin kara bulut gibi tepeden inmediği bir ülkede hele, hiç yoktur. Yalnızca huzurlu anlar ve mekanlar vardır ve “herkes için huzur”u yaratmaya dönük, gerçek çabalar...

Bu yıl 11.si düzenlenen Bozcaada Uluslararası Ekolojik Filmler Festivali beni galiba en çok, bu yönleriyle, huzur kavramı üzerine düşündürdü. Boğazımıza kadar Türkiye ve İstanbul'a batmışız. Trafik, kaos, havadaki genel gerilimin üstüne artan şiddetin oluşturduğu "eril gerilim hattı" bazen nefes aldırıyor. Bu hal içinde 9-13 Ekim'de düzenlenen dört ada günü kuşkusuz çok iyi geldi, öncelikle. Gözünüzü nereye çevirseniz bir güzellik görüyorsunuz. Her yere yürüyerek gidebiliyor, kapınızı kilitlemeyi rahatlıkla unutabiliyorsunuz. Kediler ve köpekler çok mutlu ve özgür ki bir yerde huzurun başlıca ölçütlerinden biri budur. Festival boyu Can Candan hocanın siyah kadife köpeği Mila başta olmak üzere pek çok gösterimde köpekler vardı. Festivalin maskotu Viski vardı bir de ki "sahipli" olduğu halde Geyikli feribotuna atlayıp arada bir seyahat edip dönmek gibi bir huyunun olduğunu öğrendik. Öyle bir rahatlık hali yani çünkü bu insan, daha doğrusu "yetişkin beyaz statü sahibi erkek" merkezli bir festival değil. Seçilen filmlerden, köpekler ve çocukların yetişkinlerle birlikte rahatlıkla gösterimlere katılabilmesine ve beş jüri üyesinden dördünün kadın olmasına kadar her konuda gözleyebiliyorsunuz bunu. (Festivalin kadın olmayan tek jüri üyesi Simon el-Habre Lübnan'daki bombalamalar, Gazze'de ve tüm bölgede devam eden savaş nedeniyle online jüride bile yer alamamış maalesef...)

Festivalin 35 filminden oluşan, greke kk ama gl seçkisinde de “ekoloji” kavramının aslında ne kadar kendiliğinden politik olduğunu görebiliyoruz. Kolonizasyon, azınlıklar, emek sömürüsü ve içinde kadın emeği sömürüsü, kadın yoksulluğu, haksızlık ve adalet temaları yoğundu filmlerde. Yazı başında alıntıladığım belgeselde Maori kabile lideri Ned Tapa, bir grup arkadaşını ve ailesini, dünyada tüzel kişi olarak tanınan ilk nehir olan Aotearoa/Yeni Zelanda'daki Whanganui Nehri'nde kano gezisine çıkartıyor. Nehrin akışıyla insan yaşamının ne denli i içe geçtiğini ve buradaki ahengin hayatiliğini çarpıcı bir görsellik ve ses düzeniyle anlatan film, festivalde bu yıl ilk kez verilen İdil Schneider-Bulut Ses dl'nn sahibi oldu.

Festivalin ilgi çekici özelliklerinden biri, çoğu son derece genç ama adanmış, seмпatik ve özenli kişilerden oluşan ekibinin gösterim başladıktan sonra giriş çıkışlara asla müsaade etmeme yönündeki net tutumuydu. Ki pek çok uzun film de vardı ama bu kural “izleyici dikkatini dağıtmamak” açısından önemliydi. Kural ve saygı olmadan huzur da olmuyor.

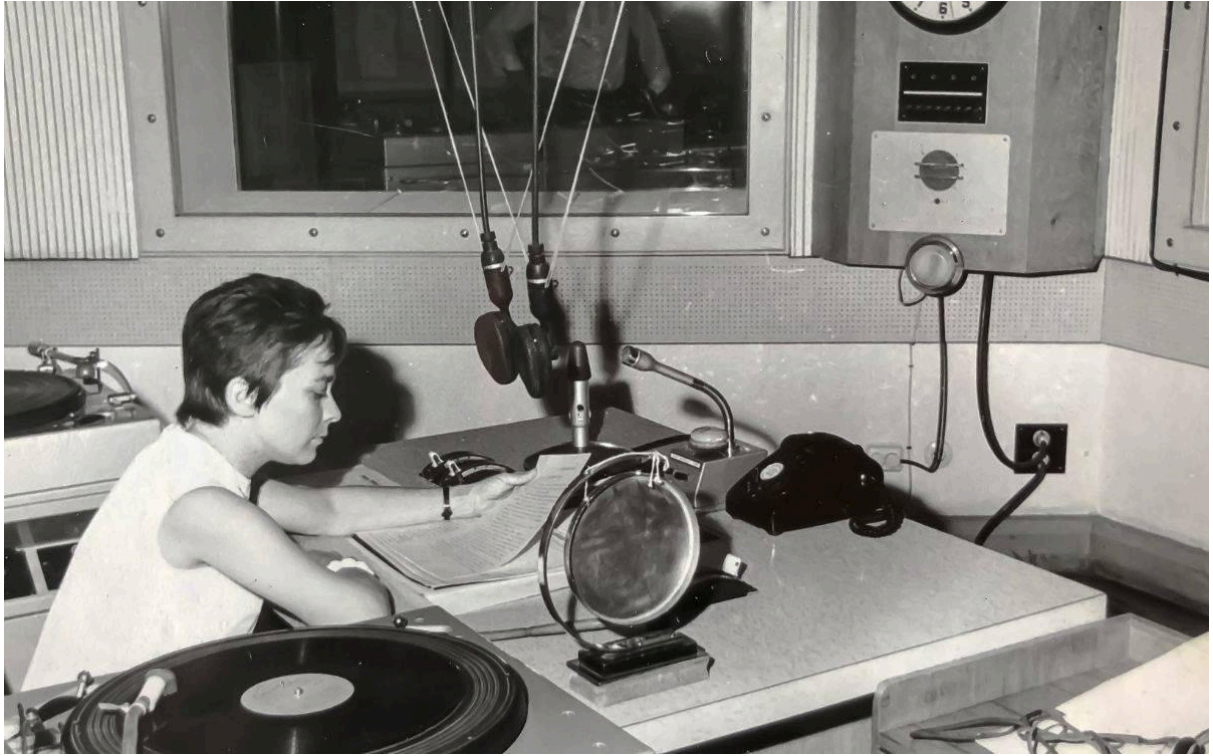
Uzunluk demişken, festivalde (ikinci büyük ödül sayılan) Madame Melpo ödülü tam 2,5 saatlik bir belgesele, Johan Grimonprez'in "Bir Darbenin Film Müziği" adlı filmine verildi. Film, kalın bir kurgu dışı kitabı (ya da bir mini seriyi) rahatlıkla doldurabilecek zor, yoğun ve karmaşık malzemesini yenilikçi bir formatla bu uzunlukta izletebilmesi bakımından gerçekten önemliydi. Kongo'yu harap eden ve sonuçları hala süren uluslararası politikanın ve acımasız sömürge yönetiminin tarihini pek çok yönden ele alan film neredeyse tümü arşiv görüntülerden oluşan bir belgeselde temaya da içkin etkili müzik kullanımı ve "dramatik kurgu"nun önemini göstermesi bakımından da değerliydi. Ben yine de çok zaruri değilse, bu gibi istisnalar haricinde bir belgeselin süresinin bir saati aşmasından pek yana değilim. Bu da belgesel ruhunu korurken dikkati de aşındırmamak gibi "dramatik" bir temele dayanıyor. Sözelimi deprem döneminde büyük özverilerle çektiği değerli Hatay: 5-15 Şubat 2024 filminin 1,5 saatlik süresi için İmre Azem büyük alçakgönüllülük ve içtenlikle özür diledi. Ki film bu uzunluğu hissettirmede gibi "gerekçesi" de gayet yerindeydi: Orada o anda yaşanan acılar ve hikayeler içinden bir "seçim yapma"nın, yapanın vicdanına dokunması. Böyle bir gerekçe yoksa ve olaylar ya da "malzeme" ile araya yeterli mesafe girmişse süreyi, malzeme elverdiğince kısa tutmak belgeselin lehine oluyor. Çünkü araya bir bakış açısı, kamera, kurgu girdiği için bile sırf, biliyoruz ki belgeseller de kısmen "kurmaca eserler". Öte yandan gerçeği ve gerçek insan hikayelerini olabildiğince sade ve adil biçimde anlatmak gibi bir misyonları da var. Bu anlamda çok manipülatif olmadan, dikkat çekecek, yenilikçi yolları ve belli oranlarda "hikaye etme"yi elbette kullanmakla beraber (çoğunlukla) bir kurmacadan daha fazla mesafe kurmak zorundalar: Bu da sözelimi popüler anlatıya kıyasla izleyiciden çok daha fazla dikkat talep eden bir şey. Özetle, süre meselesine dikkat diyorum, belgesellerde. Bu yılki seçkide arşive dayalı ya da "arşiv belgeseli" diyebileceğimiz türün güzel örneklerini izledik. Festivalin açılış filmi olan, Nariman Massoumi'nin yönettiği, şair Dylan Thomas'ın pek bilinmeyen sinemacı, metin yazarı tarafının bir İngiliz- İran petrol şirketiyle imtihanını, şairin metinlerini seslendiren Martin Sheen'in de katkısıyla etkileyici bir lirizmle anlatan "Yangına Petrolle Gitmek" de bunlardan biriydi. Festivaldeki iki deprem filminden biri olan "Karanlıkta Şarkı Söylemek" de "ağlatma amacı gütmeyen, ajite etmeden ağlatan" filmlerden. Ethem Özgüven'in yönettiği film, Hatay Akademi Senfoni Orkestrası'nın, depremden sonra hem kaybettikleri arkadaşlarının anısını canlı tutmak hem dayanışma hem de "sanatın gücüyle yara sarmak" için çıktıkları turnelere eşlik ediyor. Filmde geçen deprem hikayelerine de eşlik eden bu 'som' acı, yas ve sanatla direnme müziği, belgeselle o kadar bütünleşiyor ki... Dengelerini çok iyi kurmuş bir toplumsal hafıza ve "her

şeye rağmen umut" filmi. İlk kez bu festivalde izleyiciyle buluşan "Biz Radyoyu Çok Sevdik" filmi, izleyenlerin çoğu gibi benim de en sevdiklerimden oldu. TRT'nin ilk yıllarında sınavla kadroya alınan radyocu kadınlar kuşağının darbelerle özerkliği hemencecik ortadan kalkan kurumdaki içeriksel sansürden "mini etek, pantolon giyinmeyin" müdahalelerine, bütçesizlik başta türlü çelmeye rağmen heyecanla, aşkla, toplumda bir şeylerin değişmesine duydukları inanç ve kuşkusuz "kız neşesi" ile yaptıkları sayısız olağanüstü programın da hikayesini anlatıyor. Mini bir 60'lardan bu yana Türkiye tarihi ama hiç dağılmıyor, malzemesini çok güzel sınırlandırıyor. Oldukça da feminist bir film. Zaten "ikincil", TV'ye kıyasla önemsiz görüldüğü için kadınlara bırakılan radyonun nasıl bir "çatlaktan sızan" umuda dönüşebildiğini anlatıyor. Her şey, özellikle sansür hikayeleri çok ilginç, trajikomik. Selma Özınanır'ın anlattığı "çengel diyemezdik çünkü Engels'i çağırıyordu" örneğini versem yeter. Filme katılan bütün kadın radyocular ilerleyen yaşlarına rağmen müthiş karizmatik, dimdik. Filmin yönetmenleri Nazan Haydari, Özden Çankaya ve Cem Hakverdi'ye teşekkürler. Açık Radyo karasal yayın lisans iptalinin yürekleri kararttığı bugünlerde hele, nerede rastlarsanız izleyin. Nereden, nasıl yeşerirse yeşersin kadın hareketinin ve radyonun gücünü göreceksiniz.

“Eşitlik” teması festivale o denli işlemiş ki, ödüller dağıtılırken bile bildik “birinciye sona saklamak” gerilimi kullanılmamış. İlk olarak birincilik ödülünün açıklanması coolluğu beni gülümsetti.

Bu yılki festivalde Fethi Kayaalp Büyük Ödülü’nü, çok beğendiğim bir film aldı: “Twice Colonized” (İki Kere Sömürgeleştirilmiş). Aaju Peter’in yazıp kendi hikayesini canlandığı filmin yönetmeni Lin Alluna. Halkının hakları için ömür boyu mücadele eden İnuit avukat Aaju Peter’in oğlunun beklenmedik intiharından sonra hem kendi kişisel tarihinin yaralarını sarmak hem de halkı için adalet için çıktığı yolculuğunu anlatıyor. Aaju çok renkli bir kadın ve çok baskın bir figür olarak filme damgasını vuruyor ama film hem “kadın deneyimi”ni çok çıplak ve cesur bir dille anlatıyor hem de toplumsal travmanın kişisel olanla ne kadar iç içe geçebildiğini... Yazının başlığı da bu filmde.

Festivaldeki güzel kapanış konuşmasında Nigar Mat, hem açık radyo lisans iptalini hem de Gebze’deki hayvan katliamını kınadı. Bozcaada Belediye Başkanı Yahya Göztepe de benzer hususlara değinen iyi bir konuşma yaptı. Festival Yönetmeni Petra Holzer, “Dünyayı değiştirmek, sevgi ve barışı geleceğimizin ana kaygısı haline getirmek için hep birlikte küçük adımlar... Artık savunuculara ihtiyacımızın olmadığı bir dünya; çünkü hepimiz savunmasızları, doğayı, hayvanları, zayıfları savunuyoruz” dedi. Festival Koordinatörü Ethem Özgüven de küçük ama güçlü bir seçkiyi tercih

etmelerinin nedenlerini vurguladı. “Festivallere gönderilen filmlerin çoğu üçüncü dünya ülkelerinin sorunlarıyla ilgili ve bu belgeselleri çeken yönetmenlerin çoğunluğu da birinci dünya ülkesinden, kısacası acılar da sömürülüyor” gibi dikkat çekici bir yorumda bulundu.

John Donne’ın dediği gibi “kimse tek başına bir ada değil, anakaranın bir parçası, bütünün bir bölümüyüz, her birimiz.” İnsanlığın en gerçek adası, kalplerimizdeki ortak bir ada aslında: Her şeye rağmen, herkes için daha iyi ve adil bir gelecek inancı... Bu yöndeki tüm çabaları ve bir adadan yaydıkları bu “ortak ada” hissi için, bu güzel festivale katkıda bulunan herkese çok teşekkürler...

MODERN TIMES REVIEW

14.10.2024

Link: <https://www.moderntimes.review/bifed-2024-winners/>

The 11th Bozcaada International Ecological Documentary Festival concludes with awards ceremony

The 11th Bozcaada International Ecological Documentary Festival (BIFED) concluded with a selection of films addressing global ecological issues. Held over four days, the festival showcased 35 documentaries from a pool of nearly 500 submissions representing over 100 countries. In addition to screenings, BIFED featured workshops focused on ecological awareness.

At the closing ceremony, the prestigious Fethi Kayaalp Grand Prize was awarded to *Twice Colonized*, directed by Lin Alluna, a Denmark-Canada co-production. The jury, composed of Rûken Tekeş, Mafalda Ade, Katharina Weingartner, and Eleonara Isunza, commended the strong thematic focus on colonialism across the award-winning films. They also noted that Simon El Habre, a Lebanese jury member, was unable to participate due to the ongoing war in his country, expressing a call for peace.

In the Main Competition, second place went to *Soundtrack to a Coup d'Etat* by Johan Grimonprez, while *Water for Life* by Will Parrinello received an honourable mention. Additional prizes were awarded, including the Naci Güçhan Student Award to *Tale of the Three Flames* by Juliette Menthonnex and the İdil Schneider-Bulut Voice Award to *I am the River, The River is Me* by Tahuaroa Ohia-Ad Stopp.

16.10.2024

İmre Azem: Soyut dayanışmayı ayakları yere basan somut dayanışma yapmamız lazım

Röportaj: Mustafa Dermanlı

İmre Azem 1975 yılında dünyaya geldi. 1988 yılında Tulane Üniversitesi'nden mezun oldu. İstanbul'un neoliberal kentleşmesini anlattığı ve ilk yönetmenlik projesi olan "Ekümenopolis: Ucu olmayan Şehir" 2011'de tamamlandı ve Saraybosna Film Festival'inde İnsan Hakları Ödülü başta olmak üzere birçok yerli ve yabancı festivallerde ödül ve mansiyon aldı. Belgesel müzelerde sergilendi, ders olarak verildi. Hatay'ı anlamak ve anlatmak için yaptığı belgesel serisinin üçüncü filmi olan: "Hatay: 5-15 Şubat 2024" BIFED'in 11'inci yılında özel gösterimler arasında yer aldı. Yönetmen İmre Azem ile festival için geldiği Bozcaada'da hem belgesellerini, hem de Bozcaada'yı konuştuk.

» Bu sene gerçekleşen Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivalinde gösterilen “Hatay: 5-15 Şubat 2024” filminden bahsetmek ister misin?

1 Nisan 2023'te Hatay Akademi Orkestrası'nın İstanbul'da Cemal Reşit Rey Konser Salonu'nda konser verdiği gece yollarımız kesişti. Ethem Özgüven'in orkestrayı takip ederek hazırladığı “Karanlık Zamanlarda Şarkı Söylemek” belgeselinin çekimlerine destek olmak amacıyla konser salonundaydım. Konser sonrasında hep birlikte oturduk, Antakya üzerine sohbet ettik. O gece Tuğçe ile tanıştık, akıl almaz şeyler anlattı özellikle planlama anlamında. Bakanlıkların Hatay hakkında yaptıkları ve yapmayı planladıkları girişimler üzerine Tuğçe'nin verdiği bilgiler akıl almaz derecedeydi, çoğu insan bunları bilmiyordu. Tuğçe'ye “Bunları anlatmamız lazım” dediğimde bana karşılık olarak, “Bir belgeselci olarak sen anlat” dedi, bana böylece bir sorumluluk yükledi.

On beş gün içerisinde Tuğçe'nin desteği ile oradaki bağlantı kurduğumuz insanlarla organize olarak 17-24 Nisan 2023 tarihlerinde oradaydım. Belgesellere isim olarak orada bulunduğum tarihleri koyuyorum, bir arşiv oluşması için. Bunlar bir tanıklık aslında, oraya gittiğimde gördüğüm ne varsa olabildiğince doğal ve kendi akışında onları anlamaya aynı zamanda anlatmaya çalışıyorum. Antakya'ya her seferinde merak ve anlamaya çalışma motivasyonu ile gidiyorum. Orada karşılaştığım, tanık olduğum hikâyeleri de anlatmaya çalışıyorum. Deprem sonrasında bir ay içinde tüm ülkede, medyada deprem bölgesine bir odaklanma vardı. Haberlerin odağında yıkılan bina görüntüleri varken bir ay içerisinde bıçak gibi kesildi. İnsanların dayanışma motivasyonları yavaş yavaş azaldı, Antakya dışındaki insanlar normal hayatına dönünce sanki Antakya'da normal hayatına dönmüş gibi bir izlenim oldu. Benim en büyük motivasyonum bunun böyle olmadığını, Antakya'nın hâlâ normalleşmeden uzak olduğunu göstermek. Deprem bölgesi sadece Antakya değil, on bir ili vuran çok büyük bir deprem büyük doğal bir felaket yaşandı. Bu depremin bu kadar ölümcül ve yıkıcı olmasının sebepleri bizim nasıl kentler yarattığımızda yatıyor. Yeniden inşa ettiğimiz kentlerde aynı acıların yaşanmaması, aynı hataları yapmamak için bunları anlamak, irdelemek önemli. İstanbul'da büyük bir deprem bekliyoruz, kesinlikle hazır değiliz. Bizim kentleşme sürecimize bakıldığında rant odaklı, insan hayatını düşünmeyen bir kentleşme süreci yaşadık. Özellikle son yirmi senede AKP iktidarı dönemi bunu yaşadık. Antakya'da tekrar böyle bir kent yaratılıyor olması bana akıl tutulması olarak geliyor. Gerekli dersleri almamız, gereken ilgiyi göstermemiz gerektiğini düşünüyorum yoksa bu acılar tekrar tekrar yaşanacak.

» Bu süreç içerisinde Hatay'a üç farklı zaman diliminde gittin; insanlar, sokaklar, Hatay iyileşiyor mu?

Benim gördüğüm Hatay iyileşmekten çok uzakta. Bir kentin yeniden ayağa kaldırılması için büyük bir devlet desteği, büyük bir seferberlik, kaynak gerekir. Hatay kendi haline bırakılsa bile bu kadar kötü olmazdı. Bu kadar kötü olmasının sebebi, devletin kendini toparlamaya çalışan insanlara bile engel olması. Yakınlarını, işlerini, aşlarını, evlerini kaybeden insanların zeytinliklerine ilan ettikleri olağanüstü hale dayanarak hiçbir şeyi gözetmeden Hatay'ı büyük inşaat firmalarına peşkeş çekiyorlar. Bu insanların iyileşmesini engelleyen bir şey.

İnsanlar hayatta kalma mücadelesinden acılarını, yaslarını yaşayamadılar. Hatay bu kadar vahim bir durumda. Deprem çok büyük bir bölgede yaşandı. Hatay bunların içinde ekonomisiyle, binasıyla, fiziksel olarak tamamı yıkılan tek şehir. Bu nedenle benim odağım Hatay oldu.

Adıyaman'da, Malatya'da, Gaziantep'te de çok büyük acılar, adaletsizlikler var. Bu süreci en ağır Hatay yaşadığı için oraya odaklandım.

Kentin yeniden inşasının, fiziksel kayıpların zorluklarının ötesinde, bir yıl geçmesine rağmen hâlâ yıkılan bir binada ölen insan sayısının bilinmezliği var. Filmde de bahsediliyor yakınlarını kaybedenlerin adalet arayışı var. On üç milyon insanın yaşadığı bölgede bir sitede iki bin kişi ölmüş, elli iki bin kişi toplam ölü olabilir mi? Araştırılacak, üzerine gidilecek birçok konu var. Deprem bölgesinde yaşayan bir ülke olarak odağımızı deprem bölgesinden özellikle Hatay'dan ayırırsak, bunlar başka yerlerde yaşanmaya devam edecek. Özellikle İstanbul, Adana gibi deprem beklenen birçok bölge var, odağımızı ayırırsak buralarda bu acılar yaşanmaya devam edecek. Üç filmimde yapılan çok büyük yanlışları elimden geldiği kadarıyla anlatıyorum.

» Son filmine tekrar geldiğimizde, filmde birbirinden farklı 14-15 hikâyeyi görüyoruz, deprem ve depremden farklı olarak var olan sorunlarla mücadeleyi de görüyoruz: Hatay senfoni orkestrasının 4 üyesinin kaybı, tescilli bir binanın yıkımı, emekçi kadın üretimci, rezerv alanlar, molozların döküldüğü dere yatağı, sokak hayvanlarının problemleri...

Sokak hayvanları da birer can, onlar da bu süreç içerisinde çok sıkıntı çekiyor. Molozlar ayrıştırıp geri dönüştürülebiliyor, bunu detaylı anlatan bilim insanlarımız var. Bunun için bir tesis kuruluyor, molozu oraya götürüp ayrıştırıyorsunuz. Böylelikle geri dönüştürülebiliyor. Hem doğaya zarar vermemiş oluyorsunuz, hem malzemeyi geri kazanmış oluyorsunuz. Bu yöntemler basitçe yapılabilecekken bunun yerine büyük ihaleyle birilerine veriliyor. Orta hasarlı, hasarlı binaların yıkımını üstlenenler; o binaların demirlerinden kazanıyorlar. Demirleri bulundukları bölgede ayrıştırırken

kullanılmaması gereken yöntemler kullanıyorlar ve bunun sonucunda asbest tozu ortaya çıkıyor. Demiri bulunmayan binaları yıkmayı tercih etmiyorlar. Bu durum toplum için, yaşanacak herhangi bir deprem anı için tehlike oluşturuyor.

» **Filmi izlerken beni en çok etkileyen iki noktadan bahsetmek istiyorum: İlki toplu halde “Ayrılık” şarkısının söylenmesiydi. İkincisi ise filmde yer alan birinin “Paylaşırsam yeniden yaşarım diye korkuyorum, o sebeple anlatmıyorum” demesiydi. Birçok kişinin hikâyesine şahit olmuş biri olarak seni en çok etkileyen hikâye neydi?**

Herkesin hikâyesi kendi içinde çok değerli, etkili. Bu nedenle bir sıralama yapmam mümkün değil. İnsanlara özellikle deprem anını sormuyorum, o anı tekrar yaşamalarını istemiyorum. Bazı insanlar ben sormadan anlatmaya oradan başlıyor. Belki bunu anlatmak onlar için bir terapi süreci olabilir.

Benim odaklandığım nokta onlara acıları tekrar anlattırıp, deşmek değil. Benim amacım bu acıların tekrar yaşanmaması için ders alabileceğimiz şeyleri daha çok anlatmak. Aynı zamanda oradaki insanlara yalnız olmadıklarını, bir iyileşme olarsa bunun ülkece gerçekleşecek bir iyileşme olmasını hissettirmek.

» **Hatay’da yaşayanlar insanların üretimine destek olmak için hangi ağlar kurulabilir? Belediyeler nasıl destek verebilir? Hatay’a nasıl destek olabiliriz?**

Bence bu dayanışma yollarını mutlaka bulmamız gerekiyor. Bunun yollarını aramak bile çok değerli, bunu sormak bile çok değerli. Hatay'ın ayağa kalkması, eskisi gibi olmasa da Hataylıların oraya dönmesi ve hayatlarını idame ettirebilmesi ile mümkün. Verilen sözlerin tutulması önemli. Üretimle ayağa kalkmak dayanışmanın eşitliğini ifade ediyor. Hiyerarşik dayanışmadansa eşitliğin dayanışması ile ayağa kalkmak... Bu da üretimi ifade ediyor. Üretimi destekleyecek dayanışma formlarını aramak, varsa destek olmak, yoksa oluşturmak yapılabilir. Soyut dayanışmayı ayakları yere basan somut dayanışma yapmamız lazım. Somut olarak oradaki hayatlara dokunmak için eşitleşen dayanışma olarak neler yapıyoruz, odaklanmalıyız. Bunu konuşacağımız bir etkinlik yapacağız cumartesi İstanbul'da. Bu bir arayış, bu bir süreç, daha yeni başlıyor. Belki senelerce sürececek uzun soluklu maraton gibi düşünülmeli. Bu tür kalıcı projelere kafa yormamız lazım.

» Belki kardeş kentler, kardeş köyler, kardeş kasabalar birbirine destek olabilecek bir model geliştirebilirse birbirimizi ekonomik, sanat kültür anlamında kurabileceğimiz bağlar oluşabilir. Peki, şu an devam eden ya da önümüzdeki süreçte planladığın yeni projelerin var mı?

Depremden önce "Ekümenopolis" belgeselinin biraz daha küresel ölçekte; kent, finans, ekoloji konularını harmanlayan, dünya kentleri ile ilgili bir projem vardı. Uzun süredir var olan bir proje. Projenin ilk kesintiye uğraması 15 Temmuz darbe girişimiydi, demokrasi ile ilgili başka bir proje yapmam gerekti. Sonrasında pandemi, ardından deprem ile kesintiye uğradı. Bu proje hep aklımda. Bence zamansız bir proje, demini bekliyor. Bir noktada hayata geçer umarım.

» İmre, Bozcaada'da BIFED'de bir araya geldik, son olarak Bozcaada'ya ve BIFED'e dair neler söylemek istersin?

Bence burası bir festival için çok ideal bir mekân. Hem adanın kapsayıcı, misafirperver yapısıyla hem de her yere yürüme mesafesi olmasıyla. Zaten adanın güzelliğinden hiç bahsetmiyorum, burada olmak ayrı bir tat veriyor. Festival 11'inci yılında. Ethem ve Petra bunu ısrarla sürdürüyorlar. Dünyada gerçeklikten bir kopuş var Mustafa, bu kopuş şiddetlendikçe belgeselin değeri artıyor. Ekoloji olarak hâlâ dünyada iklim krizinin insan eliyle olduğunu kabul etmeyen düşüncelerin olması; alacak daha çok yolumuzun olduğunu gösteriyor. Bir şeyler değişecekse insanları ikna ederek değişecek, kimseye zorla bir şey yapamayız ama ikna etmeye çabalamalıyız. Doğruları, gerçekleri elimizden geldiği kadarıyla anlatmaya devam edeceğiz, dolayısıyla BIFED çok değerli.

13.10.2024

Link:

<https://bianet.org/haber/bifedde-buyuk-odulun-sahibi-twice-colonized-300671>

BIFED’de büyük ödülün sahibi: “Twice Colonized”

Halk Eğitim Merkezi’ndeki kapanış törenine adalıların ilgisi yoğundu. Salon tamamen dolarken adalılar ödül gecesi heyecanına ortak oldu. Karasal yayınına son verilen Açık Radyo ve Gebze’de öldürülen hayvanlar da açılış konuşmasında konu edilirken, izleyiciler Nigâr Mat’ın sözlerine alkışlarıyla destek verdi.

Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali (BIFED) 11'inci defa Bozcaada'da düzenlendi. BIFED'de dört gün boyunca 35 belgesel gösterildi. Etkileyici belgesellerin ve etkinliklerin ardından BIFED'in kapanış töreninde ödülleri sahiplerini buldu.

Jüri, ödül alan filmlerin sömürgecilik üzerine yoğunlaşan belgeseller olduklarını ve karar vermekte zorlandıklarını dile getirdi. Ayrıca Lübnanlı jüri üyesi Simon El Habre'nin ülkesindeki savaş sebebiyle oylamaya online dahi katılamadığını, savaşın bir an evvel durmasını ve ateşkes çağrısını dile getirdi.

Fethi Kayaalp adına verilen Ana Yarışma kategorisinde birinciliği, yönetmenliğini Lin Alluna'nın yaptığı "Twice Colonized" elde ederken, Madam Melpo adına sunulan ikincilik ödülü ise Johan Grimonprez'in yönettiği "Soundtrack to a Coup d'Etat" kazandı.

Bu yıl ana yarışma kategorisinde mansiyon ödülü de verildi. Mansiyon ödülünü Will Parrinello'nun yönettiği "Water for Life" kazandı. Ödül ve mansiyon ödülü kazananları jüri üyeleri Rûken Tekeş, Mafalda Ade, Katharina Weingartner ve Eleonara Isunza açıkladı. Diğer jüri üyesi Lübnanlı Simon El Habre ülkesindeki savaş sebebiyle BIFED'e katılamadı

Festivalin en önemli katılımcılarından biri olan fakat geçen sene kaybettiğimiz Naci Güçhan adına verilen öğrenci ödülünü ise Juliette Menthonnex'in "Tale of the Three Flames" isimli belgeseli kazandı. Kazananı jüri üyeleri Sonay Ban ve Mattia De Virgiliis açıkladı.

Bu sene ilk kez festivale dahil edilen İdil Schneider-Bulut Müzik ve Ses ödülünü ise "I am the River, The River is Me" filmi kazandı. Ödülü, jüri üyeleri Can Azbazdar, Alper Maral ve Bruno Schneider sundu.

Açık Radyo ve Gebze'de katledilen hayvanlar unutulmadı

Halk Eğitim Merkezi'ndeki kapanış törenine adalıların ilgisi yoğundu. Salon tamamen dolarken adalılar ödül gecesi heyecanına ortak oldu. Karasal yayınına son verilen Açık Radyo ve Gebze'de öldürülen hayvanlar da açılış konuşmasında konu edilirken, izleyiciler Nigâr Mat'ın sözlerine alkışlarıyla destek verdi.

Kapanış töreninde konuşma yapan Festival Başkanı ve aynı zamanda Bozcaada Belediye Başkanı Yahya Göztepe, "Ülkemizde radyoların sesinin kısılması, vahşi madencilik girişimleriyle coğrafyamızın tehdit edilmesi, hayvanlarla ilgili çıkartılan son yasa sonrasında birçok üzücü haberin art arda gelmesi umutsuzluğumuzu arttırsa da, umudu yeşertecek insanların var olduğunu bilmek umut verici" dedi.

Festivale her zamanki gibi birçok yerden davetliler ve misafirler katılırken, Limni adası ve Gökçeada'dan ziyaretçiler de geldi.

Festivalin üçüncü günü Gökçeada'dan direkt olarak Bozcaada'ya bir feribot seferi düzenlendi ve 200 dolayında öğrenci, öğretmen ile belediye yetkilileri festival havasına dahil oldu.

“Doğayı savunuyoruz”

Ödül töreninde konuşan bir diğer isim de Festival Yönetmeni Petra Holzer'di. Holzer yaptığı açıklamada “Dünyayı değiştirmek, sevgi ve barışı geleceğimizin ana kaygısı haline getirmek için hep birlikte küçük adımlar... Artık savunuculara ihtiyacımızın olmadığı bir dünya; çünkü hepimiz savunmasızları, doğayı, hayvanları, zayıfları savunuyoruz” dedi.

Festival Koordinatörü Ethem Özgüven “Festivallere gönderilen filmlerin büyük çoğunluğu üçüncü dünya ülkelerinin sorunlarıyla ilgili ve bu belgeselleri çeken yönetmenlerin çoğunluğu da birinci dünya ülkesinden. Kısacası acılarımızı bile sömürüyorlar” dedi.

Ödül alan belgeseller

Fethi Kayaalp Büyük Ödülü

Birinci: Twice Colonized (İki Kez Sönürgeleştirilmiş), Lin Alluna, Danimarka-Kanada

(Belgesel, Aaju Peter'ın İniut halkının haklarını korumak, dilini ve kültürünü korumak için verdiği mücadeleyi konu ediniyor.)

İkinci: Soundtrack to a Coup d'Etat (Bir Darbenin Müziği), Johan Grimonprez, Belçika-Fransa-Hollanda

(Caz müzik ve dekolonizasyonun iç içe geçtiği bu belgeselde Abbey Lincoln ve Öax Roach'un BM Güvenlik Konseyi'ni bastığı Soğuk Savaş vakasını yeniden yazıyor.)

Mansiyon: Water for Life (Hayat İçin Su), Will Parrinello, Birleşik Devletler

(Belgesel, su hakları ve yerli halkların inançları yüzünden çıkan çatışmaları üç Latin Amerikalı liderin hayatları üzerinden inceliyor.)

Naci Güçhan Öğrenci Ödülü

Birinci: Tale of the Three Flames (Üç Alevin Öyküsü), Juliette Menthonnex, Portekiz-İsviçre-Macaristan-Belçika

(Bu belgeselde, insanlar ve orman arasındaki ilişki büyü, sömürü ve birlikte yaşam arasında gelerek yavaş yavaş açığa çıkıyor.)

İdil Schneider-Bulut Ses Ödülü:

Birinci: I am the River, The River is Me (Ben Nehirim, Nehir Benim), Tahuaroa Ohia-Ad Stopp, Hollanda-Norveç-Yeni Zelanda

(Belgesel, Yeni Zelanda'nın dünya tarafından tanınan ilk nehrinin mülkiyet, fayda ve özünü çıkarma açısından düşünmemize yol açıyor ve irdeliyor.)

13.10.2024

Link:

<https://www.gazeteduvar.com.tr/acik-yurekli-bir-festival-makale-1727224>

Aylin Dağsalgüler

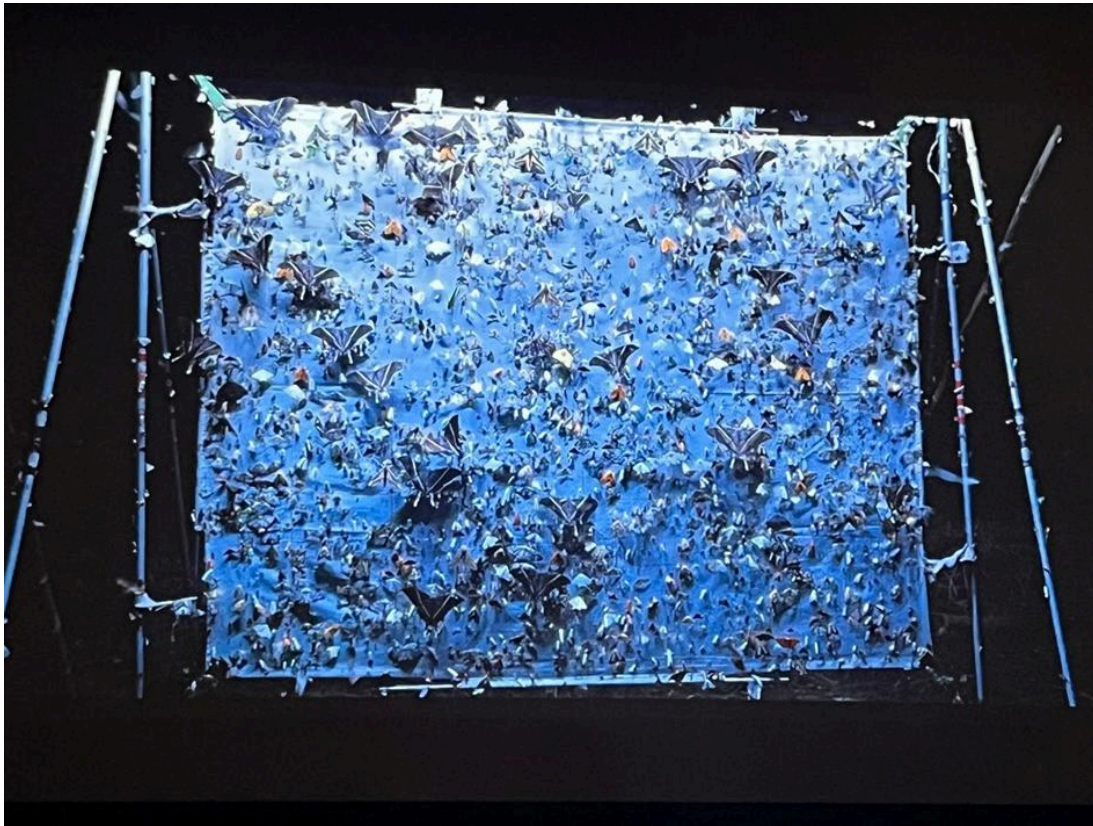
Açık yürekli bir festival

Kadına karşı şiddet haberleriyle boğazımızın düğümlendiği günlerin devamında birlikte nefes alabileceğimizi hatırlamak için Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali'nde bir aradayken festivalin de sponsorlarından biri olan Açık Radyo'nun karasal yayın lisansının RTÜK tarafından iptal edildiği haberi geldi. Ardından Gebze'deki hayvanların katledildiği haberini okuduk. Zor zamanlarda dayanışmaya, bir arada olmaya, birlikte ses vermeye daha çok ihtiyacımız var.

Türkiye'nin kültür sanat ortamında insana kendini evinde gibi hissettiren kaç festival vardır bilmiyorum. Ama ev hissini yaratmak ve korumak için kocaman mekanlar, kocaman isimler değil, samimiyet gerektiğini biliyorum. Samimiyet kelimesi için Türk Dil Kurumu'nun üç farklı tanımı var: İçtenlik, açık yüreklilik, senli benli olmak. Bu tanımlardan sonuncusuna itirazım var. Senli benli olmak, bana göre samimiyet kelimesinin üstünü çizen, onun yanlış anlaşılmasına sebep olan bir tanım. Çünkü samimiyet bir başkasının alanına girmek değildir. Bu bağlamda samimiyetin gerçek karşılığı üzerine düşünersek içtenlik, dürüstlük, açık yüreklilik, kalpten olma, karşılıklı saygı, iyi insan olma ve hakiki olma gibi başka tanımlara ulaşırız. Bu satırları kendimi evimde gibi hissettiren, defalarca geldiğim Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali'nden yazıyorum. Evin mesafeli ama samimi halinde bu festivalin bir sesi olsaydı kulağımıza şöyle fısıldardı: Bu dünyada sadece sen yoksun; kelp de var, İnuitler de (yerliler) var, güveleri araştırarak iklim krizine ses olan bilim insanları da var, zeytin

de var, tarihi mirasın korunması için çalışan Hatay'da her şeyini kaybedip mücadeleye devam eden insanlar da var, hunharca kirletilen su da var. Çünkü ekoloji insanı çevreleyen bir dünyaya değil, içinde insan da olan bir dünyaya karşılık geliyor.

Dizi izlemeye 4 gün ara verdim. Bu yıl 11'incisi düzenlenen Bozcaada Ekolojik Belgesel Festivali için içimi dağlayacağından ama umut da vereceğinden emin olduğum belgeseller izlemek üzere 20 yıldır aynı üniversitede ve fakültede birlikte çalıştığım Ethem Özgüven hocanın ve Petra Holzer'in düzenlediği festivale geldim. Bu yazıyı iyi insanların samimiyetle ürettikleri işleri herkese anlatmayı fırsat bilerek yazıyorum. Çok sevdiğim bir senarist arkadaşımın sözüdür: Bu zalim dünyada iyi insanlar birbirini kollamalı. Petra ve Ethem Hoca hem iyi insanların birbirini kolladığı hem de iyi insan olmanın dünyadaki tüm canlıları ve yaşamı kolladığı bir dayanışma ortamı yarattılar. Üstelik bu dayanışma ve festival ruhu artık sadece Bozcaada ile de sınırlı değil. Artık 'üç ayaklı' festival Gökçeada ve Limnos'ta da yapılıyor. Bu yıl ikinci kez de İspanya'nın La Rioja bölgesinde düzenlenecek. Yavaşça, fazla büyümeden, bağırmadan ama samimi ve hakiki bir tonla sesleniyorlar adalılara ve izleyicilere.

Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali'nde dört gün boyunca iki farklı mekanda belgeseller gösterildi. Bugüne kadar izlediğim en ilginç belgesellerden biri Hindistan'da yaşayan bir araştırmacının Himalaya Dağları'nın eteklerinde 'güve'lerle ilgili yaptığı araştırma günlüğüydü. Gece Manzaraları (Nocturnes), 80 dakika boyunca zorlu iklim koşullarında güveleri incelemenin merakını gösterdiği kadar doğanın sesini ve hatta kokusunu bile izleyiciye hissettirdi. Ben de İstanbul'a dönünce daha sık Belgrad Ormanları'na gitmeliyim diye düşündüm.

Festivalde özel gösterim kategorisinde yer alan iki belgesel Kahramanmaraş depremi diye andığımız, 11 ili etkileyen ve binlerce kayıp verdiğimiz depremin Hatay'dan seslerini anlatıyor. Yönetmen İmre Azen, Hatay: 5-15 Şubat 2024 belgeselinde, Hatay'ın farklı mahallerinden günlüklerle deprem sonrası insan hikayeleri var. Belgeselde konuşan Hataylı bir avukatın gündüzleri çocuklarla ayırırız, deprem olacaksa akşam olsun derken sesi kulağımda iz bırakıyor: "insan ölümün bile beraberliğini istiyor". Diğer belgesel Karanlık Zamanlarda Şarkı Söylemek, Ethem Özgüven'in yönetmenliğini yaptığı Hatay Akademi Senfoni Orkestrası'nın depremde sonra dayanışma için çıktığı yolda onlara eşlik ediyor. Karanlık Zamanlarda Şarkı Söylemek'i ilk olarak Mayıs ayında öğrencilerimizle birlikte kampüste izledim. Tüm salon -yaklaşık 90 öğrenci- birlikte ağladık. Deprem bölgesinden gelen öğrencilerimizin gözyaşları içinde Ethem hocaya teşekkürü belgeselin hakikiliğindendi. Belgeselde travmayı tetikleyen değil, iyileştiren, hatırlatan, unutmayarak onurlandıran, dayanışmayı yücelten ve müziğin birleştirici gücünü gösteren hikayeleriyle Hatay Akademi Senfoni Orkestrası'nı dinledik. Toplumsal hafızamıza bir iz düşen belgesel BİFED'de de aynı etki ile yoğun ilgi gördü.

Bir başka özel gösterimde Özden Cankaya, Nazan Haydari ve Cem Hakverdi'nin yönetmeliğinde Biz Radyoyu Çok Sevdik belgeselini izledik. "Türkiye Tarihinde Kadın Radyocular" sözlü tarih projesi olarak başlayıp belgeselle devam eden projede Türkiye'de radyonun sesi olmuş, TRT'nin kadın radyo yayıncılarının hikayeleri var. Bu hikayeler televizyonun henüz her eve girmediği, radyonun tek ses olduğu dönemde bir modernleşme aracı olarak radyonun ve birey olarak kadının değerini gösteriyor. Kadın radyocular bu yeni mecradan sesleriyle ulaştıkları evlerde kadınlara, erkeklere, çocuklara, gençlere edebiyat, tarih, müzik programlarıyla ulaşırken gündelik hayatla ilgili dönemin ihtiyaçlarına uygun pratik bilgiler de sunuyorlar. Belki insanların birbirine karşı daha samimi olduğu o günlerde bir kelimenin seslendirilişine verilen önem de aynı hassasiyetin bir parçasıdır. 'Kuyu' kelimesini doğru söylemek ve iki 'u'nun birbirinden

farklı olduğunu fark etmek için bir saat süren dersler yapmak da bu özenden kaynaklı diye anlatıyor o dönemin seslerinden Elçin Temel. Biz Radyoyu Çok Sevdik, feminist bir belgesel. Kadınların sesinden, onların iş hayatında var olma hallerini, toplumsal cinsiyet rollerinin dönemin politik atmosferi içinde nasıl kurulduğunu dinliyoruz.

Kadına karşı şiddet haberleriyle boğazımızın düğümlendiği günlerin devamında birlikte nefes alabileceğimizi hatırlamak için Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali'nde bir aradayken festivalin de sponsorlarından biri olan Açık Radyo'nun karasal yayın lisansının RTÜK tarafından iptal edildiği haberi geldi. Ardından Gebze'deki hayvanların katledildiği haberini okuduk. Zor zamanlarda dayanışmaya, bir arada olmaya, birlikte ses vermeye daha çok ihtiyacımız var. Dünya iyi insanlar sayesinde yaşamaya değer, o iyi insanlar dünyanın sadece kendilerine ait olmadığını bilerek yaşayanlar. Küçük ama açık yürekli bir festival de bize bunu hatırlatıyor.

13.10.2024

Link:

<https://www.iha.com.tr/canakkale-haberleri/bifedde-buyuk-odul-yerlilerin-mucadelesini-anlatan-film-oldu-127726639>

BIFED’de büyük ödül yerlilerin mücadelesini anlatan film oldu: Twice Colonized

Çanakkale’nin Bozcaada ilçesinde bu yıl 11’inci düzenlenen Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali’nde (BIFED) ödüller sahiplerine verildi. 100’e yakın ülkeden başvuran 500 belgesel arasından festivalde büyük ödülün sahibi Danimarka-Kanada ortak yapımı “Twice Colonized (İki Kez Sömürgeleştirilmiş)” filmi oldu.

Dünyanın farklı coğrafyalarındaki ekoloji sorunlarına eğilen belgeseller izleyici ile buluşurken, farklı atölyeler de yine BIFED içerisinde yer aldı. 100'ü aşkın ülkeden 500'e yakın belgeselin başvurduğu BIFED'de dört gün boyunca 35 belgesel gösterildi. Etkileyici belgesellerin ve etkinliklerin ardından BIFED'in kapanış töreninde ödüller sahiplerini buldu.

Jüri, ödül alan filmlerin sömürgecilik üzerine yoğunlaşan belgeseller olduklarını ve karar vermekte zorlandıklarını dile getirdi. Ayrıca Lübnanlı jüri üyesi Simon El Habre'nin ülkesindeki savaş sebebiyle oylamaya online dahi katılamadığını, savaşın bir an evvel durmasını ve ateşkes çağrısını dile getirdi.

Fethi Kayaalp adına verilen Ana Yarışma kategorisinde birinciliği, yönetmenliğini Lin Alluna'nın yaptığı "Twice Colonized" elde ederken, Madam Melpo adına sunulan ikincilik ödülü ise Johan Grimonprez'in yönettiği "Soundtrack to a Coup d'Etat" kazandı. Bu yıl ana yarışma kategorisinde mansiyon ödülü de verildi. Mansiyon ödülünü Will Parrinello'nun yönettiği "Water for Life" kazandı. Ödül ve mansiyon ödülü kazananları jüri üyeleri Rûken Tekeş, Mafalda Ade, Katharina Weingartner ve Eleonara Isunza açıkladı. Diğer jüri üyesi Lübnanlı Simon El Habre ülkesindeki savaş sebebiyle BIFED'e katılamadı.

Festivalin en önemli katılımcılarından biri olan fakat geçen sene hayatını kaybeden Naci Güçhan adına verilen öğrenci ödülünü ise Juliette Menthonnex'in "Tale of the Three Flames" isimli belgeseli kazandı. Kazananı jüri üyeleri Sonay Ban ve Mattia De Virgiliis açıkladı.

Bu sene ilk kez festivale dahil edilen İdil Schneider-Bulut Müzik ve Ses ödülünü ise "I am the River, The River is Me" filmi kazandı. Ödülü, jüri üyeleri Can Azbazdar, Alper Maral ve Bruno Schneider sundu.

13.10.2024

Link:

<https://www.yildirimgazetesi.com/bifedde-buyuk-odul-yerlilerin-mucadelesini-anlatan-film-oldu>

BIFED’de büyük ödül yerlilerin mücadelesini anlatan film oldu

Çanakkale’nin Bozcaada ilçesinde bu yıl 11’incisi düzenlenen Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali’nde (BIFED) ödüller sahiplerine verildi. 100’e yakın ülkeden başvuran 500 belgesel arasından festivalde büyük ödülün sahibi Danimarka-Kanada ortak yapımı “Twice Colonized (İki Kez Sömürgeleştirilmiş)” filmi oldu.

Dünyanın farklı coğrafyalarındaki ekoloji sorunlarına eğilen belgeseller izleyici ile buluşurken, farklı atölyeler de yine BIFED içerisinde yer aldı. 100’ü aşkın ülkeden 500’e yakın belgeselin başvurduğu BIFED’de dört gün boyunca 35 belgesel gösterildi. Etkileyici belgesellerin ve etkinliklerin ardından BIFED’in kapanış töreninde ödüller sahiplerini buldu.

Jüri, ödöl alan filmlerin sömürgecilik üzerine yoğunlaşan belgeseller olduklarını ve karar vermekte zorlandıklarını dile getirdi. Ayrıca Lübnanlı jüri üyesi Simon El Habre'nin ülkesindeki savaş sebebiyle oylamaya online dahi katılamadığını, savaşın bir an evvel durmasını ve ateşkes çağrısını dile getirdi.

Fethi Kayaalp adına verilen Ana Yarışma kategorisinde birinciliği, yönetmenliğini Lin Alluna'nın yaptığı "Twice Colonized" elde ederken, Madam Melpo adına sunulan ikincilik ödölü ise Johan Grimonprez'in yönettiği "Soundtrack to a Coup d'Etat" kazandı. Bu yıl ana yarışma kategorisinde mansiyon ödölü de verildi. Mansiyon ödölünü Will Parrinello'nun yönettiği "Water for Life" kazandı. Ödöl ve mansiyon ödölü kazananları jüri üyeleri Rûken Tekeş, Mafalda Ade, Katharina Weingartner ve Eleonara Isunza açıkladı. Diğer jüri üyesi Lübnanlı Simon El Habre ülkesindeki savaş sebebiyle BIFED'e katılamadı.

Festivalin en önemli katılımcılarından biri olan fakat geçen sene hayatını kaybeden Naci Güçhan adına verilen öğrenci ödölünü ise Juliette Menthonnex'in "Tale of the Three Flames" isimli belgeseli kazandı. Kazananı jüri üyeleri Sonay Ban ve Mattia De Virgiliis açıkladı.

Bu sene ilk kez festivale dahil edilen İdil Schneider-Bulut Müzik ve Ses ödölünü ise "I am the River, The River is Me" filmi kazandı. Ödölü, jüri üyeleri Can Azbazdar, Alper Maral ve Bruno Schneider sundu.

13.10.2024

Link:

<https://www.haberekspress.com.tr/bozcaada-uluslararasi-ekolojik-belgesel-festivalinde-oduller-sahiplerini-buldu>

Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali'nde ödüller sahiplerini buldu

Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali (BIFED), bu yıl 11. kez kapılarını açarak belgesel dünyasını bir araya getirdi. Festivalde, 100'ü aşkın ülkeden 500'e yakın belgesel başvurusu arasında, Danimarka-Kanada ortak yapımı "Twice Colonized (İki Kez Sömürgeleştirilmiş)" filmi, büyük ödülü kazanarak dikkatleri üzerine çekti.

Ekoloji sorunları ve etkinlikler

Festival, farklı coğrafyalardaki ekolojik sorunları ele alan belgesellerle dolu dört gün geçirdi. Toplamda 35 belgeselin gösterildiği BIFED, katılımcılara çeşitli atölye etkinlikleri ile de zenginleştirildi. Jüri üyeleri, ödül alan filmlerin özellikle sömürgecilik teması üzerine yoğunlaştığını belirterek, karar vermekte zorlandıklarını dile getirdiler.

Savaş sebebiyle katılamayan Lübnanlı jüri üyesi için mesaj

Festivalin kapanış töreninde, Ana Yarışma jüri üyeleri, diğer ekip arkadaşları Lübnanlı jüri üyesi Simon El Habre'nin, ülkesi Lübnan'daki savaş sebebiyle oylamaya online dahi katılamadığını ifade etti. Jüri, savaşın bir an evvel durması ve ateşkes çağrısını dile getirdi.

Ödüller ve kazananlar

BIFED'de verilen ödüller arasında Fethi Kayaalp adına düzenlenen Ana Yarışma kategorisinde birinciliği, Lin Alluna'nın yönettiği "Twice Colonized" kazandı. Madam Melpo adına sunulan ikincilik ödülü ise Johan Grimonprez'in yönettiği "Soundtrack to a Coup d'Etat" filmi oldu. Bu yıl ayrıca ana yarışma kategorisinde mansiyon ödülü de verildi ve bu ödül "Water for Life" filmiyle Will Parrinello'ya gitti. Kazananları jüri üyeleri Rûken Tekeş, Mafalda Ade, Katharina Weingartner ve Eleonora Isunza açıkladı.

Öğrenci ödülü ve müzik ödülü

Festivalin önemli katılımcılarından Naci Güçhan adına verilen öğrenci ödülünü, Juliette Menthonnex'in "Tale of the Three Flames" isimli belgeseli kazandı. Ayrıca, festivalde bu yıl ilk kez verilen İdil Schneider-Bulut Müzik ve Ses ödülünü "I am the River, The River is Me" filmi kazandı. Bu ödüller, jüri üyeleri Can Azbazdar, Alper Maral ve Bruno Schneider tarafından verildi.

12.10.2024

Link:

<https://magmadergisi.com/sanat-haberleri/fotografli-antroposen-hikayeler>

Söyleşi: Oktay Uludağ

Fotoğraflı Antroposen Hikâyeler

BIFED kapsamında yer alan sergi, iklim krizi odağında insanın rolünü fotoğraflar ve kısa metinlerle anlatıyor.

Paydaşlarının ortaklaşa editöryal çalışma olarak tanımladıkları Antroposen Çağdan Belgesel Hikâyeler projesi, iklim krizi odağında insanın rolünü ele alıyor. Projenin ilk sergisi 11. Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali kapsamında açıldı. Projeyi ve sergiyi, editöryal ekipten Özcan Yurdalan ile konuştuk.

Fotoğraflı Antroposan Hikâyeler sergisinde yer alan Jes'e Direnen Kadınlar çalışması Hüseyin Kolay imzasını taşıyor.

BİFED kapsamında Bozcaada'da Fotoğraflı Antroposen Hikâyeler adıyla bir sokak sergisi açtınız. Farklı fotoğrafçılardan işler gördüğümüz bu projene zaman başladı?

Yaklaşık üç yıl oluyor. Çok katılımlı editöryal çalışma dediğimiz belgesel hikâyelerin bir ayağı esasında bu proje. Aşağı yukarı 10 yıldır bu çalışmaları sürdürüyoruz. İlki memleketimden görsel hikâyeler ismini taşıyordu. Yine yüzün üzerinde fotoğrafçıyla beraber çalışmıştık. İkincisi, pandemi zamanında Korona Günlerinde Fotoğraf projesiydi. Bu üçüncü proje de Antroposen Çağıdan Belgesel Hikâyeler adıyla başladı, ama sonunda biraz daha kısaltarak Fotoğraflı Antroposen Hikâyeler dedik.

Proje kapsamında nasıl bir çalışma yöntemi izlediniz?

Bu projenin temelinde; çok sayıda fotoğrafçının, ülkenin ya da dünyanın farklı yerlerinden ortaklaşa bir konu etrafında çalışmasını sağlayan bir yapı var. Bir tür yurttaş belgeselciliği diyebileceğimiz bir çalışma. İçinde aynı zamanda gazetecilik etiğinin de durduğu, gerçeği arayan bir fotoğrafçılık aklının da olduğu bir tür anlatı yöntemi. Yazıyla fotografik görüntüyü birleştirerek ele aldığımız konu neyse onu uzun süren bir çalışma sonunda ortaya çıkarıyoruz. Uzun süren demek şu; her bir konunun başlangıcında mutlaka “bir eğitim” çalışması oluyor. Mesela bu proje başlamadan önce de bilim insanı, akademisyen, aktivist birçok arkadaşımız kendi alanlarında seminerler verdi. Bunların hepsi çevrimiçi (online) oluyor tabii ki. Bu seminerlerin sonrasında her fotoğrafçı kendi yaşadığı çevreden bir konu seçti. O seçilen konuyu kanva denilen bir formatta yani bir tür sinopsis gibi hazırlayarak onun üstünden ilerlemeye başladık. İlerleme de şöyle oluyor: Fotoğraflar çekiliyor, belli bir periyotta editörlere geliyor. O editörler yorum yapıyorlar fotoğraflara. Fotoğrafçı bu yönde çalışmaya devam ediyor. Artık bir doygunluk aşamasına geldiğinde o konu tamamlanmış oluyor. Son seçkiyi yapıyoruz.

Fotoğraflar nerede gösteriliyor?

Bu fotoğrafları Fotoğraflı Antroposen Hikâyeler sitesinde gösteriyoruz. Yakın bir zamanda yeniden bir çağrı yapıp, hadi yeni hikâyeler bekliyoruz diyerek devam edeceğiz. Bu projeyi bize sağlayan da bu dijital altyapı oldu. Bir internet sitesi kurduk ama aynı zamanda zoom üstünden toplantılar, görüşmelerle devam eden bir süreç oldu.

BİFED kapsamında aralarında maden, orman yangını, JES projesi gibi direkt insan etkisini gösteren beş fotoğraf projesi yer alıyor. Antroposen, iklim krizini tanımlayan en önemli kavram. Bu projedeki konuların tamamı iklim krizini mi odağına alıyor?

Evet, sadece iklim krizini ele alıyor. İklim krizinin temel sebebi şirketlerin kâr tuzağı, tıpkı BİFED Festivali'nde izlediğimiz birçok belgesel filmde anlatıldığı gibi kapitalist sistem daha fazla sömürebilmek için sadece insanları değil doğayı da kullanarak sulara, toprağa, havaya hâkim olmaya ve hepsini satmaya çalışıyor. Bizim hikâyelerin hepsi bu konular üzerine odaklanıyor. Bizim de altı temamız ve onların alt başlıklarında hikâyelerimiz var. O temaların hepsi bu iklim krizinin sebebi olan insan müdahalesinin sonuçlarını gösteriyor. Fotoğraf, özellikle belgesel fotoğraf görünür sonuçlarla ilgili. Dolayısıyla bir "görünür sonuç" olması lazım ki biz

tersinden başlayıp o sonucun sebeplerine gidelim. İşlerin hepsi antroposen etkinin görünür olan durumlarının hikâyeleri. Ama sadece fotoğraf değil yazı da var. Siteye girdiğiniz zaman göreceğiniz gibi çok daha kapsamlı yazılar var. Sergide çok daha kısa kısa metinler kullandık. Projenin bir takım somut kanıtları da paylaşmaya çalışan bir yapısı var. Dolayısıyla hem yazı hem fotoğrafla konuyu detaylı ele alıyoruz.

Sergide yer alan Ömer Acioğlu'nun Sera Tarımının Öteki Yüzü başlıklı çalışması Türkiye'nin önemli sorunlarından birine, tarıma odaklanıyor.

BİFED kapsamında sergi konularını nasıl seçtiniz?

BİFED ile, Bozcaada'nın problemlerini de ele alan konular seçtik; en son da biz bir köpek hikâyesini ekledik; ki o da çok güncel bir konu. Ortak bir çalışma sonucunda seçki oluştu. Seneye de festival kapsamında bir şeyler yapacağız diye düşünüyoruz.

Fotoğraflı Antroposen Hikâyeler üç yıllık bir proje dediniz. Ne kadar devam edecek?

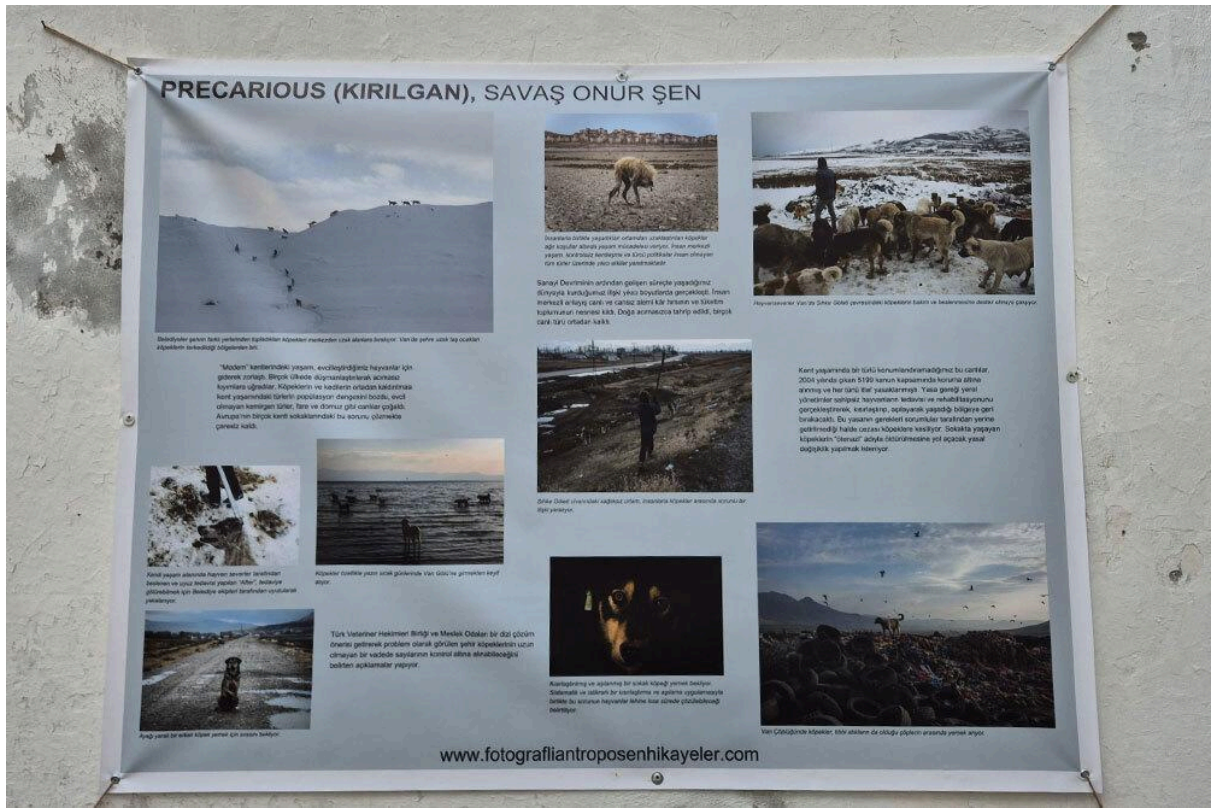
Gidebildiği yere kadar, çünkü biz tek kişilik bir iş yapmıyoruz. Burada ben konuşuyorum ama çok fazla arkadaşımınla beraber yürüttüğümüz bir iş. Dinamik bir proje; yani editörleri değişiyor, koordinatörleri değişiyor. Hepimizin zaman zaman değişen rolleri var çalışmanın içinde. Bir kişiye bağlı bir proje değil. Tümüyle gönüllü ilerliyor. Herhangi bir sponsorluk yok bu işte; sitenin yapımı da dahil olmak üzere... Devam etmemesi için bir sebep de yok, yeter ki biz bu gayreti gösterelim görünürlüğü sağlayalım. Bu sergi bir ilk, ama çoğaltacağız. Şimdi biraz önce konuştuk, Datça istedi. Fotoğrafların sokakta olması güçlü bir şey, sergi güçlü bir medya. Dolayısıyla fotoğraflarımız da galerilerde değil de, daha çok açık havada, halka sokakta buluşuyor. En güzeli o.

Savaş Onur Şen'in Precarious (Kırılgan) başlılığı altında yer alan fotoğrafları, sokakta yaşayan köpeklerin "uyutulmasını" da içeren tartışmalı yasa teklifi Hayvanları Koruma Kanunu'nun acımasız yönlerine dikkat çekiyor.

Projeye başvurmak isteyen fotoğrafçılar nasıl bir yol izliyor? Katılımcıları nasıl seçiyorsunuz?

Bize ulaşan herkesi projeye kabul ediyoruz. Yani arkadaşlar bizi seçiyor. Kimse elenmiyor, kimse çıkarılmıyor. Ama şöyle bir şey var; her ay fotoğraf yollanması gerekiyor. Yirmi fotoğraf, otuz fotoğraf gibi bir sayı... Bir yıl

[illegible]

12.10.2024

Link: <https://bianet.org/yazi/biz-de-radyoyu-cok-sevdik-300645>

Evrime Kepenek

Biz "de" Radyoyu Çok Sevdik!

Ekrandaki kadın şöyle anlatıyor: “O sabah bekledim, servis gelmedi. Yoldan geçen araba yok. Hâlâ bekliyorum işe gitmek için. Radyoyu aradım, görevli bana ‘Bugün siz işe gelmeyeceksiniz, darbeciler radyoda kadın sesi duymak istemiyor’ dedi.”

Başka bir kadın ise şunları söylüyor: “Kısa etek ve pantolon giyilmeyecek dediler. Biz röportaj yapmaya gidiyoruz, pantolon rahat bir kıyafet, neden giymeyeceğiz?”

Bir diğeri anlatıyor: “TRT’de müdürlük kadrosu erkeklere ayrılırdı, bizi radyoda spiker ve program yapımcısı yaptılar. ‘Kamera taşıyamazsınız’ dediler.”

Başka bir kadın ise, neredeyse bugün de sıkça duyduğumuz şu cümleyi kuruyor: “Hamile kalırsınız, geç saatte toplantılara katılamazsınız derlerdi. Kadınları radyoya, erkekleri televizyona verirlerdi. Radyo daha aşağıda görülürdü, medya televizyon ise erkek işiydi...”

“Biz Radyoyu Çok Sevdik” isimli belgesel, ilk defa 11. Bozcaada Ekoloji Festivali’nde izleyiciyle buluştu. Gösterim sonrasındaki ilgiye bakılırsa da, evet, izleyicisinden tam not aldı. Yönetmenliğini Nazan Haydari, Özden Cankaya ve Cem Hakverdi’nin birlikte üstlendiği belgesel, seyircisine geçirdiği duygularla da örnek bir kolektif çalışma ürünü.

1970’li yıllarda açılan bir sınavla TRT Radyo’da çalışmaya başlayan kadınların o döneme dair tanıklıklarına odaklanan belgesel, sadece kadınların yaşadıklarını değil, dönemin politik ortamını da net bir şekilde izleyiciye sunuyor.

O dönem radyoda çalışmak, kadınlar açısından daha farklı görülüyordu. Bunun nasıl olduğunu, ne demek istediğimi detaylandırmayacağım. Zira bu, mutlaka izlenmesi gereken bir filme haksızlık olur. Bu duygu, ancak "izlenince anlaşılabilir" bir durum.

Feminist bir anlatı olan belgeselde konuşan radyo programcısı kadınlardan biri için komşuları, annesine "Şimdi şarkı mı söyleyecek, türkü mü?" diye soruyor.

Oysa bu kadının yaptığı programlardan sonra radyoya çuval dolusu mektup geliyor, herkes derdini anlatıyor, meramını iletiyor. Bu durumun örneği çok bu arada. Yaratıcılıklarını kattıkları ve ortaya çıkardıkları programlarla, resmen radyoculuk meselesinde yeni bir sürecin başlamasına neden oluyor kadınlar. Tahmin ettiğiniz gibi, buranın detaylarını da anlatmayacağım.

Belgesel gösterilirken zaman zaman izleyicilerin yüzlerine bakıyorum; bazı yerlerde çokça gülüyorlar, bazı yerlerde ise birçoğunun burnunun sızladığını hissediyorum. Ne de olsa gördüklerimiz, memleketin de medyanın da komik fakat çok da karanlık hâlini anlatıyor.

Şunu da büyük harflerle belirtmek isterim ki "Biz Radyoyu Çok Sevdik", günümüz medya çalışanlarının mutlaka izlemesi gereken bir başvuru kaynağı.

Belgeselin bir diğer önemli yanı da şu: Umutsuz medya çalışanları için, işe yeniden başlamanın ve harekete geçmenin işaret fişeğini çakıyor. En azından gazeteciliği her anlamda bir mücadele ve varoluş alanı olarak tecrübe eden bende bıraktığı duygu böyle oluyor.

Belgesel izlemek de biraz böyle bir şey sanırım; her izleyende farklı bir iz bırakması, zihninde başka başka seslere, görüntülere yol açması.

Bu anlamda, izleyenlerin çoğunun görüşünü de belgesel sonrasındaki yönetmen-izleyici buluşmasında duyma şansım oldu.

Özden Cankaya, ilk olarak akademik bir çalışma olarak yola çıktıklarını söylüyor ve “Burada ayrı bir pozisyonum var. Hem 1970’li yıllarda radyo programcılığı yaptım hem de sonra kısa bir süre doktora yaptım. Emekli olana kadar çalıştım. Öğrenciler yetiştirdim, binlerce öğrencim oldu. Nazan gibi parlak akademisyenler yetiştirdim. Bu ruhu taşıyan öğrenciler ve programcılar yetiştirmek istedim. Buna da devam edeceğim” diyor.

Nazan Haydari ise şunları ekliyor:

“Filmde bazı tercihler yapıyorsunuz, her şeyi baştan anlatmak mümkün değil. Bu, bir taraftan belli kilit noktaları, 1970’ler ve 1980’ler olsa da radyoyu bir mücadele alanı olarak görmek üzere merkeze alan bir belgesel. O yüzden çok ilerisine gidip Türkiye tarihini anlatmak gibi bir niyetimiz yok. Bir taraftan merak uyandırın; devamı da araştırılıp bakılsın, bir yerden bakıldı.”

Yönetmenlerin de belirttiği gibi, belgesel bir dönemin mücadele alanı olarak radyoyu merkeze alırken, izleyiciyi bu dönemin derinliklerini keşfetmeye teşvik ediyor.

Ne diyelim, bir belgesel filmi daha heybemize “izleyin, izlettirin belgeselleri” kısmına ekledik.

Gazeteciliğin bir yanı eleştirmek, çelişkileri görmek ve göstermek ise, güzellikleri görmek ve göstermek de başka bir yanıdır, aslına bakarsanız...

Tam da bu nedenle, teşekkürler başta Nazan Haydari, Özden Cankaya, Cem Hakverdi olmak üzere tüm belgesel ekibine, ekibin eli kolu olduğunu tahmin ettiğim Bilgi Üniversitesi İletişim Fakültesi öğrencilerine ve elbette radyoda program yaparken fark yaratan örnek, kıymetli ve özel kadınlara... Çok çok teşekkürler.

Künye

Görüntü: Gökçe Uysal, Cem Hakverdi, Altuğ Öztürk, Anıl Bartu Esen, İlgi Özdikmenli

Kurgu: Cem Hakverdi

Ses: Cem Hakverdi

Yapımcı: Nazan Haydari, Özden Cankaya

12.10.2024

Link: <https://gokceadaninsesi.com/bifed-koprusunden-gecisler-basladi/>

BIFED Köprüsünden Geçişler Başladı

11 yıl önce Bozcaada'da başlayan BİFED (Uluslararası Ekolojik Belgesel Film Günleri) koordinesinde geçtiğimiz ay (18-21 Eylül) Gökçeadamızda düzenlenen etkinliklerin (film gösterimleri atölyeler vb.) Gökçeadalılar tarafından beğenilince amaçlanan Gökçeada- Bozcaada köprüsü için fırsat doğdu.

Bu fırsatı değerlendiren 2 adanın belediye başkanları (Gökçeada Belediye Başkanı Bülent Ecevit ATALAY ve Bozcaada Belediye Başkanı Yahya GÖZTEPE) 2 ada arasında düzenlenen feribot seferi ile köprüden geçişleri başlattı.

2 ada arasında 3 gemi seferi ve karayolu ile yapılabilen geçiş tek gemi seferi ile gerçekleştirilerek kurulan kopr işlemeye başladı. Kurulan bu koprden geçen 200zerinde Gkeadaalı Bozcaada'ya geçerek Bozcaada'yı ve Bozcaadalıları yakından tanıma fırsatı buldu.

Gökçeada'nın Sesi olarak bizde bu geçiş etkinliğine katılarak yaşananları ve yansımalarını siz değerli okuyucularımız için haberleştirdik. Gün boyu yaşananları aldığımız görüntüler ile yaşananları ve yansıyan yorumları sizler için hazırladığımız videoda izleyebilirsiniz.

Sabah 08:00 de Kuzu Limanında başlayan sefer için feribotu dolduran Gökçeadalılar BİFED sayesinde kurulan kopr ile direkt Bozcaada'ya ulaştı. Bozcaadalılar tarafından heyecan ve coşku ile karşılanmaları ile etkinliklere katılma ve Bozcaadalılar ile kaynaşma başladı.

Bozcaadalılar Kurulan bu koprden geçerek adalarına gelen Gkeadaalı konukları için iyi hazırlanmışlardı. Fiziki olarak yakın olmalarına rağmen günlük yaşamlarında birbirlerinden uzak tutulan Gökçeadalılar ve Bozcaadalılar tanışmanın ve birbirlerini tanımanın heyecan ve coşkusunu gün boyu yaşadılar. BİFED sayesinde kurulan bu koprnn sürekli işler hale gelmesi için temenni ve dileklerinin yanı sıra yetkililere gazetemiz aracılığıyla mesajlar göndererek gereğinin yapılmasını talep ettiler.

12.10.2024

Link:

<https://www.bozcaadahaber.net/bozcaada-ve-gokceada-bir-araya-geldi-iki-komsu-ada-bifedde-bulustu-2/>

Bozcaada ve Gökçeada biraraya geldi: İki komşu BIFED’de buluştu

Bozcaada, bu yıl 11. kez düzenlenen Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali (BIFED) kapsamında anlamlı bir buluşmaya ev sahipliği yaptı. Gökçeada Belediye Başkanı Bülent Ecevit Atalay ve aralarında 200’e yakın lise ve yüksekokul öğrencisinin de bulunduğu Gökçeadalı misafirler, festival ziyaretçisi olarak Bozcaada’ya geldiler. Komşu adanın ziyaretçilerini Bozcaada Belediye Başkanı Yahya Göztepe, BIFED ekibi ve Bozcaada halkı sıcak bir şekilde karşıladı.

Misafirler için ilk olarak kısa bir ada turu düzenlendi. Ardından Halk Eğitim Merkezi'nde BIFED'e özel bir film gösterimi gerçekleştirildi. Gökçeada Belediye Başkanı Atalay ve belediye heyeti, Bozcaada Belediye Başkanı Yahya Göztepe'yi ve Kaymakam Vekili Mehmet Halit Haydaroğlu'nu makamında ziyaret etti.

Ardından Gökçeadalılar, Bozcaada Kalesi'ni, Yerel Tarih Araştırma Merkezi gibi adanın en önemli tarihi noktalarını gezdi.

Duygusal veda

Gökçeadalı misafirler, Gestaş'ın festivale destek için düzenlediği özel seferle saat 18.00'de Bozcaada'dan ayrıldılar. Başkan Göztepe ve Bozcaada halkı, misafirlerini iskelede el sallayarak uğurladı. Veda anları, katılımcılar arasında duygusal anlar yaşanmasına neden oldu.

Bozcaada Belediyesi, bu anları Instagram hesabından "Yine bekleriz komşu" notuyla paylaştı. Gökçeada Belediyesi de, feribotla adadan ayrılırken Gökçeadalıların el salladığı görüntüleri "Her şey için teşekkürler, bize de buyurun" mesajıyla sosyal medyada paylaştı.

BIFED İki Adada Birden Gerçekleşti

BIFED, bu yıl sadece ekolojik belgesellerle değil, iki komşu ada halkını bir araya getirmesiyle de önemli bir rol üstlendi. 11 yıldır Bozcaada'da düzenlenen BIFED, bu yıl 9-12 Ekim tarihlerinde ilk kez Gökçeada'da da gerçekleştirildi. Festival kapsamında iki ada arasında gerçekleşen bu dostane buluşma, kültürel bağları daha da güçlendirdi.

10.10.2024

Link:

<https://bianet.org/yazi/yangina-petrolle-gitmek-ve-erkek-siddeti-celiskilerle-dolu-bir-gerceklik-300579>

"Yangına Petrolle Gitmek" ve erkek şiddeti: Çelişkilerle dolu bir gerçeklik

1950'lerin başında, İngiliz-İran Petrol Şirketi (bugünkü adıyla BP), İran'daki faaliyetlerini tanıtmak için bir reklam filmi çekmeye karar verdi.

Galli şair Dylan Thomas da bu reklam filminde yer aldı. Thomas, İran'a gidip şirketin yararlı faaliyetlerini anlatacaktı; fakat gerçeklik bambaşka bir tablo sundu. Thomas, şirketin anlatmak istediği "başarı hikâyesinin" tam zıddı olan bir manzarayla karşılaştı.

Dylan Thomas, şirketin kendisinden "istediği" filmi çekmedi fakat bu deneyim, Thomas'ın gerçekleri şiirsel bir dille aktarmasına ilham verdi ve ortaya "Yangına Petrolle Gitmek" belgeseli çıktı.

Film, şairin karşılaştığı çelişkileri ve gördüğü gerçekleri şiirin gücüyle gözler önüne seriyor. Filmin yönetmeni ve kurgucusu Neriman Massoumi ve Lizzie Minnion. Filmin sesleri Micheal Sheen'den.

Türkiye de tıpkı belgeselin vurguladığı gibi, çelişkilerle dolu bir ülke. Özellikle erkek şiddetiyle ilgili yaşananlar bu durumu ortaya koyuyor.

Maalesef memlekette "Erkek şiddeti neden azalmıyor, aksine neden artıyor?" sorusu sürekli gündemde. Medyada ve siyasette en çok tartışılan konulardan biri bu. Ancak siyasiler, özellikle AKP hükümeti, çözüm için yıllardır "yönetmelik çıkaracağız", "kamu görevlilerine eğitim vereceğiz" gibi sözler verse de İstanbul Sözleşmesi'ni feshederek şiddetle mücadeledeki etkili mekanizmalarını ortadan kaldırdı.

Bu süreçte, "kadın ve erkek eşit değildir" gibi söylemlerle toplumsal eşitsizlikleri pekiştirdi bu da erkek şiddetini daha da artırdı.

Kadınların hayatını hiçe sayan uygulamalar ve söylemler, erkeklerin şiddet biçimlerini daha da derinleştirdi, meşrulaştırdı, olağan hale getirdi.

Bu söylemlerden bir kaç örnek...

Erdoğan, 2016'da yaptığı bir konuşmada, kadınların en önemli rolünün annelik olduğunu belirtti. "Kadın mıdır, kız mıdır bilemem" ifadesi ve "Anneliği reddeden kadın, eksiktir, yarım"dır" sözleri....

Yine Erdoğan, 2014'te kadınların iş hayatında aktif olarak yer almasıyla ilgili olarak "Ben zaten kadının iş hayatına katılmasına karşı değilim ama kadının asli görevi anneliktir" dedi.

"Yangına Petrolle Gitmek" belgeseli, benzer bir şekilde çelişkili söylemleri ve durumu anlatıyor. Film, Bozcaada Ekoloji Filmleri Festivali'nde (BIFED) izleyiciyle buluştu ve çarpıcı çelişkileri gözler önüne serdi.

Belgesel, kolonyal döneme ait arşiv fotoğraflarını, Dylan Thomas'ın şiirsel anlatımıyla bir araya getiriyor ve petrol, modernite ve siyasi karmaşayı işliyor. Filmde, BP'nin "yatırımlarının" arka planındaki gerçeği, İran'daki kadınların ve çocukların fotoğrafları eşliğinde izliyoruz.

Filmin yönetmeni **Massoumi**, Thomas'tan böyle bir senaryo yazılmasını istendiğini öğrendiğinde çok şaşırdığını söylüyor. "Mektuplarında yazdıklarının çok ilginç olduğunu söylüyor, çünkü ondan beklenilenden farklı şeyler gördüğünü anlatıyordu mektuplarında. Film için araştırma yaptığımda BP'nin arşivlerinden de yararlandım. O fotoğraflar, sömürgeci yaklaşımı gösteriyordu" diyor.

Festivalin en güzel yanı sanırım filmleri Bozcaada halkıyla birlikte izlemek ve onların gözünden de filmleri anlamak, hissetmek.

Festival yönetmeni Petra Holzer ve Koordinatörü Ethem Özgüven de açılıшта benzer duruma değindi, bu bir aradalığa dikkat çekti.

Holzer, geçen yıl festivale katılan Lübnanlı dostlarını andı, bu yıl koşullardan dolayı gelmediklerine dikkat çekti ve gelecek yıl Lübnan'da bir araya gelme umutlarını paylaştı.

Ödül kazananlar 12 Ekim'de açıklanacak

Bu yılki festivalde, 14 ülkeden 35 film yarışıyor. Naci Güçhan Öğrenci Ödülü kategorisinde 6 film yarışırken, festival boyunca birbirinden farklı ekolojik temalı filmler izleyiciyle buluşacak. Gösterimlerin yapılacağı salonlardaki koltuk sayısı sınırlı olsa da, Bozcaada halkı ve festivale gelen sinemaseverler bir araya gelerek filmler üzerine tartışma fırsatı buluyorlar.

Festivalin ödülleri ise 12 Ekim Cumartesi günü sahiplerini bulacak. Ödüller, Ethem Özgüven'in boyadığı taşlardan oluşan özel tasarımlarla verilecek.

Ayrıca, "aracını paylaş" ve "mataranı getir" gibi ekolojik çağrılar da festivalin çevreci ruhunu yansıtıyor. Festival boyunca doğa dostu etkinlikler ve film gösterimleri Bozcaadalıları bekliyor.

–“Açık Radyo.” 95.0

09.10.2024

Link:

<https://acikradyo.com.tr/acik-dergi/ekoloji-cok-farkli-ideolojileri-bir-araya-getirebilecek-bir-kavram-o-nedenle-basladik-ve>

"Ekoloji, çok farklı ideolojileri bir araya getirebilecek bir kavram. O nedenle başladık ve 11. yıla geldik"

Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali (BIFED), 9-13 Ekim 2024 tarihleri arasında 11. kez yapılıyor. Festival Koordinatörü Ethem Özgüven, "Biz tamamen ekolojiyle ilgili bir festival yapalım istedik. Ekoloji, çok farklı ideolojileri bir araya getirebilecek bir kavram. O nedenle başladık ve 11. yıla geldik" diyor.

BIFED, yerelden aldığı destekle bağımsız bir yapıda gelişmeye devam ederken, bu yıl 11. kez ekolojik belgeseller aracılığıyla küresel ve yerel

sorunları kesiştiriyor. Festival bu yıl, sömürge tarihinden başlayarak neokolonyalizme uzanan etkileri ele alıyor ve iklim değişikliği, çevresel adalet, yerli halkların hakları gibi konuları işleyen filmler her sene olduğu gibi ücretsiz izlenebiliyor.

Festival, İran'daki petrol özelleştirmesine karşı bir hareketi konu alan açılış filmiyle başlıyor ve Grönland yerlileri üzerine çekilen Twice Colonized gibi yapımlarla devam ediyor. Festival yönetmeni Petra Holzer "Dünyanın hali ve gelen kaliteli filmler, o seneki festivalin temasını belirliyor," diyerek, programın güncel küresel sorunları ele alma biçimini vurguluyor.

9 -13 Ekim tarihlerinde, Bozcaada'da film gösterimlerinin yanı sıra Can Azbazdar'ın film müzikleri atölyesi, mit Hamlacıbaşı'nın "Duyusal Ekoloji Yürüyüşü", Fatma Genç'in "Monokltr Dünyaları: Doğu Karadeniz'in Bitkisel Coğrafyası zerine Düşünmek" başlıklı konuşması gibi çeşitli etkinlikler düzenlenecek. Festivale katılan yönetmenler, izleyicilerin sorularını yanıtlayacak ve birçok söyleşi de gerçekleştirilecek.

Not: 2020 yılında BIFED'de Fever filmiyle dl alan Katharina Weingartner, bu yıl festival jürisinde yer alıyor. 2020'de dl töreni sonrasında Açık Radyo tarafından yapılan söyleşi dinlemenizi tavsiye ederiz.

Söyleşi için: <https://acikradyo.com.tr/podcast/226512>

–“Açık Radyo.” 95.0

09.10.2024

Link: <https://acikradyo.com.tr/podcast/246449>

BIFED: 11. Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali

11. Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali 9 Ekim'de başlıyor!

Festival koordinatörü Ethem Özgüven ve BİFED yönetmeni Petra Holzer, 18:00'de Açık Dergi'de!

Söyleşi linki: <https://acikradyo.com.tr/podcast/246449>

09.10.2024

Link:

<https://www.bogazgazetesi.com.tr/uluslararasi-ekolojik-belgesel-festivali-basladi>

Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali başladı

Bu yıl 11'incisi düzenlenen Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali (BIFED), açılış seremonisi ile başladı.

Bozcaada Belediyesi'nin destekleriyle bu yıl 11'incisi düzenlenen Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali (BIFED), Salhane ve Halk Eğitim Merkezi'nde yapılan gösterimleri açılış seremonisi ile başladı. Festivale Bozcaada halkı, misafirler ve çeşitli belediye temsilcileri büyük ilgi gösterdi. Açılış törenine, Bozcaada Belediye Başkanı Yahya Göztepe, Gökçeada Belediye Başkan Yardımcısı Ali Baki Usta, festival ekibi, jüri üyeleri, adalılar ve misafirler katıldı. Bozcaada'nın gelenekselleşen bu bağımsız festivaline ev sahipliği yapması, adanın uluslararası düzeydeki tanıtımına büyük katkı sağlıyor.

"Bu Değerli Etkinliğin Parçası Olmaktan Gurur Duyuyorum"

Bozcaada Belediye Başkanı ve aynı zamanda festivalin bu yılki başkanı olan Yahya Göztepe, açılış konuşmasında festival başkanlığını ilk kez yapmanın heyecanını yaşadığını dile getirdi. Göztepe, "Bu bağımsız festivalin bu yıl başkanlığını yapacağım için heyecanlıyım. Adamızın böyle değerli bir etkinliğe ev sahipliği yapmasından ve bu değeri dünyanın başka coğrafyalarına taşımasından da onur duyuyorum" ifadelerini kullandı. Açılışa katılan Gökçeada Belediye Başkan Yardımcısı Ali Baki Usta ise Bozcaada'da olmaktan büyük mutluluk duyduğunu belirterek, geçen ay Gökçeada'da düzenlenen BIFED gösterimlerinin iki ada arasındaki komşuluk ilişkilerini güçlendirdiğini ifade etti.

Festival Yönetmeni Petra Holzer: "Paylaşmak İçin Yanınıza Alın"

Festivalin yönetmeni Petra Holzer, açılışta yaptığı konuşmada, dünyanın dört bir yanından seçilen filmlerin festivalde gösterileceğini ve katılımcılara bu değerli belgeselleri sevdikleriyle paylaşmaları için yanlarında götürmeleri çağrısında bulundu. "Dünyanın dört bir yanından seçtiğimiz

bu filmleri keyifle izleyin ve en iyilerini sevdiklerinizle, komşularınızla ve insanlıkla paylaşmak için yanınıza alın” dedi. BIFED, çevre sorunlarına dikkat çeken belgeselleri izleyicilerle buluşturmanın yanı sıra, doğaya ve çevreye dair farkındalığı artırmayı amaçlayan bir platform olarak dikkat çekiyor.

08.10.2024

Link:

<https://yesilgazete.org/11-bozcaada-uluslararasi-ekolojik-belgesel-festivali-basliyor/>

11. Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali başlıyor

13 Ekim'e kadar devam edecek festivalde 20'den fazla ülkeden 35 belgesel gösterilecek. Gösterimler, her yıl olduğu gibi bu yıl da ücretsiz.

11. Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali, yarın (9 Ekim) başlıyor. 13 Ekim'e kadar devam edecek festivalde film gösterimleri, her yıl olduğu gibi bu yıl da ücretsiz olacak. Festival kapsamında, dünya çapında 500'ü aşan başvuru arasından seçilen, 20'den fazla ülkeden 35 belgesel gösterilecek.

11 belgesel iki büyük ödöl için yarışacak

Ana yarışma kategorisinde bu yıl 11 belgesel, iki ödöl için yarışıyor: Ülkenin en önemli gravür sanatçılarından Bozcaadalı Fethi Kayaalp adına verilecek olan BIFED Büyük Ödölü ve adanın ilk müzik öğretmenlerinden Madam Melpo adına verilen ikincilik ödölü.

Aralarında aktivist, insan hakları uzmanı, tarihçi, yazar, akademisyen, gazeteci, festival kurucusu isimlerin de bulunduğu kadın ağırlıklı jüri, Rûken Tekeş, Simon El Habre, Mafalda Ade, Eleonora Isunza, Katharina Weingartner'dan oluşuyor.

Festival kapsamında trafik kazasında yaşamını yitiren Naci Güçhan'ın adını taşıyan kategori ise öğrenci belgesellerini desteklemek için oluşturuldu. Bu kategoride yarışacak biri Türkiye'den, altı filmi akademisyen Sonay Ban ile yönetmen ve tasarımcı Mattia de Virgiliis değerlendirecek.

Bu sene ilk defa 'Ses ve Müzik' ödölü verilecek

Bu yılki ödüllere, ilk kez müzik ve ses konusu da eklendi. Belgesel filmde sesin/müziğin işlevi, görüntü ve ses arasındaki etkileşimin önemi değerlendirilerek En İyi Belgesel Müziği dalında, İdil Schneider-Bulut adına bir ödöl verilecek. Bu kategorinin jürisi, müzisyen Bruno Schneider, müzikolog Alper Maral ve besteci Can Azbazdar'dan oluşuyor.

Ön jürinin final seçkisine alamadığı halde çok kıymetli bularak mutlaka izleyiciyle buluşturmak istediğı 12 belgesel ise Panorama kategorisinde yer alacak.

Etkinlikte film gösterimlerinin yanı sıra ekolojik kaygılara odaklanan tartışmalar, paneller ve toplantılar da yer alacak. Katılımcılar ayrıca soru-cevap oturumları sırasında yönetmenlerle etkileşim kurma fırsatını bulacak.

BİFED organizasyon ekibi festival çağrısında şunlar dile getiriliyor:

Tatillerinizin ardında nasıl bir iş gücü var? Yaptığınız seyahatlerden geriye ne kalıyor elinizde? Portekiz’de yaban mersinini, Yunanistan’da zeytini, İspanya’da çileği toplayanın bir milyon göçmen olduğunu biliyor musunuz? 2050’de 9.7 milyar olması beklenen dünya nüfusunu beslemek için sürdürülebilir vaatler sunan balık çiftlikleri hakkında ne düşünüyorsunuz? Peki kirlenen denizler, ele geçirilen doğal kaynaklar hakkında? Temiz ve yaşayan bir Akdeniz artık hayal mi? Doğaya âşık, alışılmamış imgelerle şiirler yazan bir şairle bir petrol şirketinin yolu nasıl kesişebilir? Caz müzisyenleri Abbey Lincoln ve Max Roach Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyini neden bastılar?

Bu soruların cevabı da aynı tarihlerde Bozcaada’da. Çünkü, BIFED Bozcaada’da.

Dünyayı kuş bakışı seyretmek, başka hiçbir yerde rastlayamayacağınız insanlarla ve diğer canlılarla karşılaşmak, onlarla selamlaşmak ve bu sayede kendinizi bir yeryüzü kardeşliğinin ortasında bulmak isterseniz, 9-13 Ekim tarihleri arasında Bozcaada’ya gelin. Konaklama, yeme-içme gözünüzü korkutmasın. Bozcaadalılar on bir yıldır destekledikleri festivallerini yine destekliyorlar.”

Fimlerle ilgili geniş bilgi, katılım ve konaklama koşullarını bifed.org adresinden ve [bifed_doc](https://www.facebook.com/bifed.doc) sosyal medya hesabından öğrenebilirsiniz.

Link:

<https://www.gazeteduvar.com.tr/11-bozcaada-uluslararasi-ekolojik-belgesel-festivali-basliyor-haber-1726279>

11. Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali başlıyor

11. Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali, 9-13 Ekim tarihleri arasında izleyicilerle buluşacak.

11. Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali yarın başlıyor. Festival kapsamında, dünya çapında 500'ü aşan başvuru arasından seçilen, 20'den fazla ülkeden 35 belgesel izleyicilerle buluşacak.

Fethi Kayaalp Büyük ödülü için yarışacak Ana Yarışma kategorisinde 1'i Türkiye'den 11 film bulunuyor. Aralarında aktivist, insan hakları uzmanı, tarihçi, yazar, akademisyen, gazeteci, festival kurucusu isimlerin de bulunduğu jüri, Rûken Tekeş, Simon El Habre, Mafalda Ade, Eleonora Isunza, Katharina Weingartner'dan oluşuyor.

Bir trafik kazasında hayatını kaybeden Naci Güçhan'ın adını taşıyan kategori ise öğrenci belgesellerini desteklemek için oluşturuldu. Kategoride biri Türkiye'den, 6 film yarışıyor. Filmleri Sonay Ban ve Mattia de Virgiliis değerlendirecek.

BU YIL İLK DEFA 'SES ve MÜZİK' ÖDÜLÜ VERİLECEK

Bu yılki ödüllere, ilk kez müzik ve ses konusu da eklendi. Belgesel filmde sesin/müziğin işlevi, görüntü ve ses arasındaki etkileşimin önemi değerlendirilerek En İyi Belgesel Müziği dalında, İdil Schneider-Bulut adına bir ödül verilecek. Bu kategorinin jürisi, Bruno Schneider, Alper Maral ve Can Azbazdar'dan oluşuyor.

Festivalde ayrıca ön jürinin final seçkisine alamadığı halde çok mutlaka izleyiciyle buluşturmak istediği 12 belgesel 'Panorama' kategorisinde izleyiciyle buluşacak. Özel Gösterimler kategorisinde yer alan yapımlar ise festivalde yarışmayacak.

Bu sene de ücretsiz yapılan etkinlikte film gösterimlerinin yanı sıra ekolojik kaygılara odaklanan tartışmalar, paneller ve toplantılar da yer alacak.

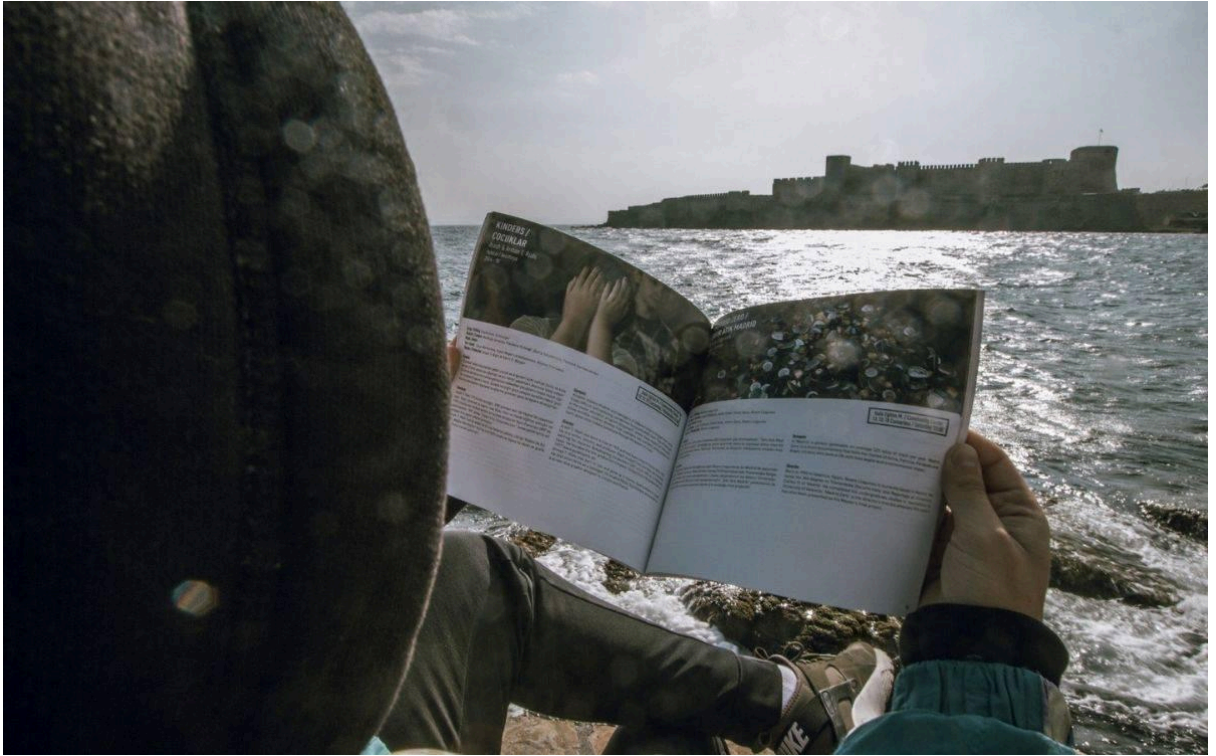
08.10.2024

Link:

<https://bianet.org/haber/bozcaada-ekoloji-filmleri-festivali-basliyor-tema-kolonyalizm-ve-cevre-300499>

Bozcaada Ekoloji Filmleri Festivali başlıyor, tema: Kolonyalizm ve çevre

Festival Yönetmeni Petra Holzer, “Gelecek nesiller için bir umut yaratmaya çalışıyoruz, bu da bir şeydir, hiç yoktan iyidir” diyor.

11. BIFED Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali yarın (9 Ekim) başlıyor, 13 Ekim’de sona eriyor. Gösterimler her sene olduğu gibi bu sene de “ücretsiz”.

BIFED belgeselleri, artık Eskişehir, Bodrum, Gökçeada ve yurt dışında İspanya ile Yunanistan’da da izleyici ile buluşturuyor.

Festival Yönetmeni Petra Holzer, “Gelecek nesiller için bir umut yaratmaya çalışıyoruz, bu da bir şeydir, hiç yoktan iyidir” diyor.

“Tartışmalar verimli oluyor”

Bu yılki seçkideki filmler hangi kriterler göz önünde bulundurularak seçildi? Filmlerde özellikle öne çıkarmak istediğiniz belirli çevresel konular var mı?

Seçki, dünya çapında 500 film arasından yapıldı. Aslında temayı biz değil, “iyi” filmler belirliyor. Bu yıl, kolonyal tarihe çok geniş bir perspektiften bakan filmler var. Bu sayede, yaşadığımız ekolojik problemlerin, sömürgeciliğin, göçün, yoksulluğun köklerinin bugünde değil, hiç bitmeyen kolonyal süreçte aranması gerektiğini görüyoruz.

Yönetmenlerle yapılacak söyleşiler ve izleyicilerin bu etkileşimlere katılımı hakkında bilgi verebilir misiniz? Bu etkileşimler nasıl bir farkındalık yaratmayı hedefliyor?

BIFED’de gösterilen filmlerin büyük çoğunluğu, hakikati bilen ve bunu dillendirmeye, yaymaya çabalayan, anlattığı konuya, yere, ilişkilere hâkim yerel belgeselcilerin filmleri. Alışılmışın, öğrenilmişin dışındalar. Bu yüzden, farklı bakış açıları getirerek izleyenlerin algısını değiştirebiliyor. Bu tür filmlerin ardından verimli tartışmalar olabiliyor. Diğer yandan, daha çok genç bir festivalken çok fazla yabancı konuğumuz olurdu. Maalesef, giderek yönetmenlerin gelmeyi daha az istedikleri bir ülke olduk. Her yıl da azalıyor. Bu böyle.

Festival sadece belgesel gösterimlerinden mi ibaret olacak yoksa atölye çalışmaları ve yan etkinlikler de olacak mı? Katılımcılar için başka hangi deneyimler sunulacak?

Festivalde belgesel gösterimlerinden başka, tamamlayıcı, etkiyi ve farkındalığı artırıcı etkinlikler de olacak. Can Azbazdar’la film müzikleri üzerine bir atölye çalışması var. Fatma Genç’le, Doğu Karadeniz’de bir monokültüre dönüşen çay ve fındıktan önceki geleneksel tarım örüntüsünün ve biyoçeşitliliğin gözden geçirileceği bir söyleşi planlandı.

Ümit Hamlacıbaşı’nın Çömlekçi Tanrılar başlıklı buluşmasında, pişmiş topraktan üretilen eşyalardan konuşulacak. Duyusal Ekoloji Yürüyüş

Atölyesi, Make A Wish/Bir Dilek Tut Derneğinin bir etkinliği ve ana yarışma jüri üyelerinden yazar, yapımcı Eleonora Isunza'nın, "Karbon Nötr Etkinlikler" başlıklı bir çalışması da konukları bekliyor.

"Festivalin en büyük destekçisi Bozcaadalılar"

Festival yerel halkla nasıl bir iş birliği içinde gerçekleştiriliyor? Yerel topluluğun bu festivale katkıları ve tepkileri nasıl oldu?

Bu festivalin en büyük destekçisi Bozcaadalılar. Evlerini, pansiyonlarını, yerel yemeklerini ve şaraplarını ama en başta salonları doldurarak belgesel sevgilerini paylaşıyorlar. Ve bu destek her geçen yıl katlanarak büyüyor.

Festivalin ekolojik farkındalık üzerindeki uzun vadeli etkileri ne olacak? İzleyicilerin festivalden nasıl bir farkındalık veya ilhamla ayrılmasını umuyorsunuz?

"Hiçbir etkisi olmayacak" diyeceğim dünyanın gidişine bakarak ama bir umut olmadan da olmuyor işte. Gelecek nesilleri gerçekten de samimiyetle düşünen insanlar bir araya gelince bireylerin yalnızlığı kırılıyor ve aslında sahte bir umut herkese yayılıyor. Bu da bir şeydir. Hiç yoktan iyidir.

Geçmiş yıllardaki festivallerin çevre duyarlılığına olan somut katkıları üzerine geri dönüşler aldınız mı? Bu katkılardan bazı örnekler verebilir misiniz?

Festival, ülkede Eskişehir'e, Bodrum'a, Gökçeada'ya yurt dışında İspanya ve Yunanistan'a ulaştı. BIFED oralarda da yapılıyor. Ayrıca, adada filmleri izleyen bir çok izleyicimiz bu filmleri sendikalarında, okullarında, sivil toplum kuruluşlarında göstermek istiyor. Bu da demektir ki herkes bu filmlerden bir değişim, bir katkı bekliyor.

“Savurganlık yapmamaya gayret ediyoruz”

Festivalin düzenlenmesinde sürdürülebilirlik açısından nelere dikkat ediliyor? Karbon ayak izini en aza indirmek için alınan önlemler var mı?

Festivalimiz küçük bir adada. Sloganımız “yerel, küçük, yavaş”. Filmleri gösterdiğimiz salonlar yürüyüş mesafesinde. Konukların ulaşımını iyi planlayıp mümkün olduğunca topluca seyahat ediyoruz. Hediyeğimiz bir bez torba. Para, zaman, emek... Hiçbirinde savurganlık yapmamaya gayret ediyoruz.

Bu yıl nasıl bir motivasyonla hazırlandınız?

Az ewel de bahsettiğim gibi BIFED'in farklı coğrafyalara ulaşması, BIFED filmlerini göstermek isteyen platformların artması, bu filmlerden bir değişim ve katkı beklentisi motivasyonumuzu artırıyor. Bu yıl her yıl olduğu gibi yirmi beş kişilik bir ekibin yanı sıra, bizi çok mutlu eden eski arkadaşımız Nigâr'ın ve yeni gençlerin katılımıyla daha güçlü olduk sanırım.

Siz son olarak ne eklemek istersiniz?

Bu yıl, okyanuslardaki plastiği toplayarak ve elektrikli araçlara geçme tarihini çok öne çekerek samimi bir çevre dostu olduğunu gösteren KIA ana sponsorumuz oldu. Kurucu sponsorumuz da rüzgâr enerjisi üreten Demirer Enerji. Buna ek olarak Mey Diageo, Goethe Enstitüsü, TAKK, Avusturya Kültür Ofisini de yerel destekçilere eklemek ve teşekkür etmek isteriz.

MODERN TIMES REVIEW

06.10.2024

Link: <https://www.moderntimes.review/interview-bifed/>

Steve Rickinson

It's not about becoming bigger; it's about creating connections

BIFED / Ahead of its 11th edition, Modern Times Review spoke with Festival Coordinator Ethem Özgüven and Festival Director Petra Holzer on the festival's origins, mission, and the challenges and opportunities ecological documentary filmmakers face today.

The 2024 edition of the Bozcaada International Festival of Ecological Documentary (BIFED) will be held from 9 to 13 October 2024 on Bozcaada, Türkiye. As the country's only festival exclusively dedicated to ecological documentaries, BIFED has become a significant platform for raising awareness about environmental and climate issues since its founding in 2014. The festival brings together a diverse group of participants, including filmmakers, environmental advocates, NGOs, and local communities from Türkiye and around the world. This year, BIFED will showcase over thirty films, carefully selected from more than 700 submissions, with a focus on themes such as the climate crisis, poverty, and the enduring effects of colonial legacies. As part of the Green Film Network, a global organization that connects environmental film festivals, BIFED is deeply engaged in highlighting critical global environmental issues.

Ahead of its 11th edition, Modern Times Review spoke with Festival Coordinator Ethem Özgüven and Festival Director Petra Holzer, who share insights into the festival's origins, mission, and the challenges and opportunities ecological documentary filmmakers face today.

Let's start with the fact that this festival focuses on ecological documentaries. Why did you want to start a festival in this category? How do you define ecology in the context of a documentary film festival?

Ethem Özgüven: Well, we've known each other for over 30 years and started collaborating back then. In Türkiye, everything was about the left and right struggles—ecology wasn't really on people's minds. But in 1993, I won an award for a documentary scenario about hybrid tomato farming in Antalya. That's when we started thinking about these interconnected topics. We made a film about the protection of Caretta Caretta turtles breeding space from a big hotel project in Dalyan, and from that point on, we realized that environmental and social issues are deeply intertwined.

Over the years, we've done numerous projects, including a 10-year-long effort focused on the resistance to the Bergama goldmine. That project opened our eyes to how long-standing environmental movements could develop in regions not traditionally seen as ecological battlegrounds. So, we've been immersed in these topics for a long time, even when environmentalism wasn't as mainstream as it is today.

Petra Holzer: Through our experiences, we've learned that people with very different ideologies can come together on one issue: environmental protection. It's a topic that unites people, even those who are politically far apart. For example, I've worked with people I don't align with politically, yet we stand together on environmental issues. This is because, in many cases, people recognize that nothing is more important than protecting the environment. Whether you're talking about clean water, air, or natural resources, everything stems from the environment.

If you look at the root causes of conflicts around the world—whether in Sudan, Egypt, Congo, Türkiye, or Russia—many of them can be traced back to environmental degradation. The fight over resources is a primary driver of conflict, and it transcends political differences.

“It's a topic that unites people, even those who are politically far apart.”

In contrast, environmental issues and climate change are often deeply divisive in the U.S. Do you think this difference is due to political dynamics being more limited in your part of the world?

Ethem Özgüven: In Türkiye, it's different. For instance, a Canadian, American, and Australian joint multinational gold mining project is happening in our mountains. Everyone, from the far right to the far left, has come together to protest it. Only a few people hired to work as security

don't participate in the protests. This shows that environmental issues can truly unite people across the political spectrum when there's a real and direct threat to their surroundings.

You're right about America, though. The U.S. is a difficult country to make sense of politically, especially regarding issues like the environment or the National Rifle Association. The political landscape is often fragmented, and environmental issues get caught up in that divide. But here, political divisions become less relevant when something directly affects people's livelihoods, such as a mining project threatening a community's water supply.

Maybe grassroots movements are the key to bringing people together on ecological issues. Globally, many believe climate change will affect us all, but the challenge is how to address it—especially when some profit from environmental destruction while others suffer.

Ethem Özgüven: Exactly. And that's why the grassroots level is so important. When people feel the immediate impact of environmental degradation, like losing access to clean water or fertile land, they're more likely to unite and take action, regardless of political affiliations. In our festival, we try to reflect these grassroots movements by showcasing films that document real struggles against environmental exploitation, often from the perspective of local communities.

Now, speaking practically about the festival, how do these issues reflect the overall program? Beyond selecting films that deal with various aspects of these ecological conversations, what other elements of the festival address these complex issues?

Petra Holzer: We curate a program with films from various regions and perspectives. We prioritize voices from the Global South and those directly affected by these issues. We also include films from the North, focusing on what their governments or systems are doing to other countries. The key is to present a balanced program that shows the impact of environmental issues and the resistance and resilience of communities fighting back.

Ethem Özgüven: I'd add that many of the world's problems today, such as migration, are rooted in the policies of so-called developed countries. You often see documentaries from major film festivals where 80-90% of the subjects are from the Global South. These films often portray these regions as places full of poverty and struggle without addressing the root causes—policies of the Global North. We want documentaries that tell the full truth, not just sensationalize suffering.

For example, when we see documentaries about fishing communities in Senegal, they often focus on the poverty and declining fish stocks. But they rarely explain the bigger picture: international fishing fleets from Europe and Asia deplete the local resources, forcing these communities into poverty. This is the kind of truth we want to highlight—the systemic exploitation behind the scenes.

“Many of the world's problems today, such as migration, are rooted in the policies of so-called developed countries.”

I've had similar conversations with other festivals about how difficult it can be to address certain geopolitical topics. There's often a reluctance to dive into deeper, more complex issues beyond the surface level.

Ethem Özgüven: Exactly. It's easy to make a documentary about poverty in Ghana or Syria without addressing the reasons behind it. Many films show the aftermath without digging into the policies and exploitation that caused it. That's why we look for films that go deeper.

When you say you're looking for films that tell the truth, how do you define that? What criteria do you use to decide whether a film speaks to the truth?

Ethem Özgüven: Defining truth in documentary filmmaking is difficult because it's inherently subjective. Every filmmaker has a perspective, and that shapes the narrative. However, we tend to look for films that provide context—films that don't just show the surface-level problem but also explain the causes behind it.

For instance, a film might show the devastation caused by deforestation in the Amazon. But a truthful film would also explore the reasons why deforestation is happening, such as corporate greed, weak environmental regulations, and the exploitation of indigenous land. We look for films that connect the dots and aren't afraid to point fingers at the real culprits, whether governments, corporations, or international policies.

We look for films that connect the dots and aren't afraid to point fingers at the real culprits, whether governments, corporations, or international policies.

**From a programming perspective, how do you approach submissions?
What are you looking for when you select films for the festival?**

Petra Holzer: Every year, we receive films on a variety of topics. Over time, we've noticed themes emerging. For example, this year, many films tackle colonial history and its ongoing effects. These are high-quality films, and they often shape the overall theme of the festival. We didn't necessarily plan to focus on colonialism this year, but when you see so many strong films on a topic, it naturally becomes part of the festival's identity.

So, the submissions partly shape the themes?

Petra Holzer: Yes, exactly. The films often dictate the themes we explore. In past years, it was about nuclear power or water scarcity. This year, colonialism emerged as a significant topic, and it's fascinating to see how filmmakers from different regions and backgrounds approach it from various angles. We try to create a dialogue between these films, allowing them to speak to one another and present a comprehensive picture of the issues at hand.

How do you handle the other aspects of the festival, like talks and workshops? How do you integrate those into the overall program?

Petra Holzer: We also try to connect the film program to local issues. For instance, mining, water, and biodiversity are ongoing topics in the region where we are. We hold discussions and workshops and sometimes invite local activists to engage with the audience. We also host small publishing companies and NGOs that focus on environmental issues, creating a space where people can interact and learn.

When you started the festival, was holding it in Bozcaada, a smaller, more remote location, always part of the plan? Or did you feel like you were pushed outside a place like Istanbul or another major city to do it the way you wanted?

Ethem Özgüven: No, we never thought about doing it in Istanbul. There's an «inflation» of everything in that city—people, apartments, cars, festivals. You go to a documentary screening in Istanbul; sometimes, only seven people watch a film. That's not what we wanted. We wanted to do something more intimate. Our salons are always full on the island because people come here specifically for the festival. The locals look forward to it all year. It just wouldn't make sense to hold it in a big city. There are already 10 or 15 festivals in Istanbul—short films, documentaries, experimental films, you name it. Plus, some salons already show international films regularly, so the need for something new isn't there.

From the beginning, we knew we wanted to do the festival in a small place. We tried it in Gökçeada, another island about two hours away from Bozcaada, and it was brilliant. Many people who had left Istanbul to escape the city's chaos had moved there. They were looking for something like this, just like we were.

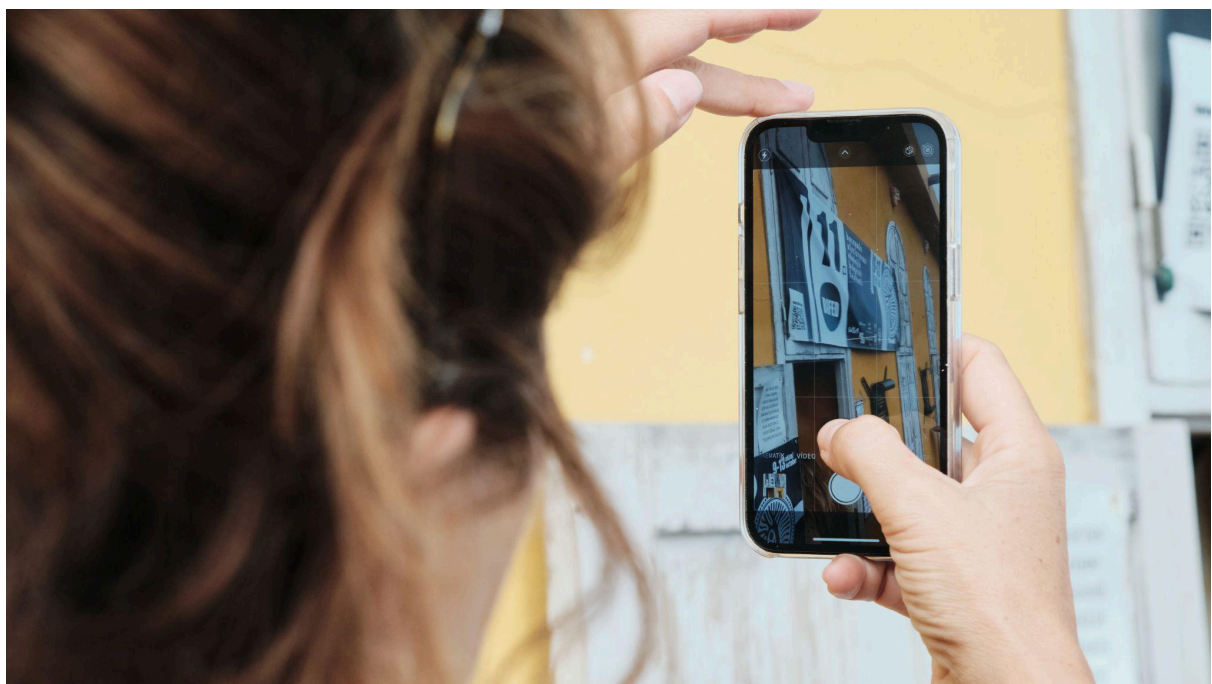
From the beginning, we knew we wanted to do the festival in a small place.

Was there a lot of initial interest from the locals, or did you have to put in much effort to build that interest initially? I'm not necessarily asking about their interest in the films' topics, but more about getting them to come to the cinema. Was it an instant hit, or did you have to nurture it?

Petra Holzer: We had only five months to put together the first festival, and we worked closely with the local municipality. The interesting thing is that the island actually had four cinemas back in the 1960s and 70s. So, there was already a tradition and interest in film culture, but cinemas were closed for years. The island's residents were already waiting for something like this, so we didn't have to foster the interest from scratch.

One week ago, we visited an island with nine small towns and a centre, and they had about 15 cinema salons in the past. Greeks and Turks lived together there, and there were four cinemas in one small town alone! There's even an academian named Ayşe Par Toy who did a study on the cinemas in Gökçeada, and it's fascinating. So, the tradition of cinema was already there, both with the locals and the people who moved there from Istanbul, İzmir, and Ankara.

Because we spend part of the year on the island ourselves, we had natural communication with the community. We put up posters and talked to people about how they could get involved, offering rooms or other services. I remember being nervous before the first screening, thinking, «What if no one shows up?» But there was a line out the door.

How many people are we talking about?

Ethem Özgüven: Bozcaada has about 800 to 1000 residents in the winter, and almost all of them are involved in the festival in some way. If they're not attending the screenings, they're offering rooms for guests or providing food from their bakery or restaurant. Everyone has a stake in the festival, one way or another.

One thing I wish I could change is the involvement of some of the wealthy people on the island. Despite the festival's popularity, some richer residents don't even bother attending. On the other hand, we have long-time supporters, like our first sponsor, a wind energy company that has been with us for 11 years. Some hotels even offer all their rooms for free. So we have a lot of support, but it's sad to see some wealthy people not engaging at all.

Everyone has a stake in the festival, one way or another.

What about your relationship with the local and national government? Do you receive any funding from them?

Ethem Özgüven: We don't have any financial support from the national government, and honestly, we don't seek it. But the municipality is the creator of the festival. When we first approached them and said we wanted to organize this festival, they immediately agreed to be the main sponsor. They've been very supportive since the beginning.

And they've never interfered with the programming?

Petra Holzer: Never. When we started, that was one of our biggest concerns, but they've been fantastic. They don't interfere with the program at all, which is exactly what we hoped for.

Where do you see the festival going from here? I remember you mentioning something about creating a network of island film festivals. Is that something you're actively working on?

Ethem Özgüven: Yes, we're working on forming a network of island film festivals. We're now connected with the communities on Limnos, Bozcaada, and Gökçeada and have a three-island event. The idea is to continue expanding this network, though we're realistic about how much time and energy it will take. We don't want to overextend ourselves.

When we started the festival, we had hoped that at least one of us would eventually get paid for our work. But 11 years later, it's still mostly volunteer-based. About 20 people work on the festival, but only six or seven are involved year-round. Petra, in particular, has a lot on her shoulders. Every year, she has to train new students to help, and that's exhausting.

So, one of our goals for the future is to find a way to pay the core team. It's just not sustainable to keep running it on volunteer power alone. The island festival network idea is part of that vision. It would allow us to spread some of the work and share resources with other festivals.

Petra Holzer: And it's not just about the festivals themselves. We're also building relationships with smaller groups and organizations across Türkiye. For example, there are local film days or small community screenings, and we help them with programming, contacting filmmakers, and organizing screenings. It's all part of creating a larger network of passionate people about documentaries and the issues they cover.

Ethem Özgüven: Exactly. And sometimes, the connections form organically. For example, we made a film about a gold mine in Türkiye, and someone from Romania translated it and screened it for over 5000 people there because Romania has its own issues with gold mining. These kinds of connections happen naturally when people share common struggles.

“These kinds of connections happen naturally when people share common struggles.”

That seems like a sustainable approach.

Ethem Özgüven: Yes, we already have a solid foundation, and now we're working on spreading that out to other places. In Türkiye, for example, there are many smaller festivals or film days that we support. Through our network, we've also connected with an association in Spain's La Rioja region, another exciting development.

One challenge is that Türkiye is often overlooked by European cultural funding bodies, so we have to look elsewhere for financial support. But we're making progress.

Petra Holzer: Honestly, there have been many moments where we've wanted to give up. The exhaustion, the risks—it can be overwhelming. But then we meet people like you, and it reminds us why we started this festival in the first place. I see something completely different when I look at big festivals like IDFA. They're great festivals but operate on a different level, with big sponsors and a huge infrastructure. What we're doing is more personal, more grassroots.

It sounds like your festival fills a unique space in the landscape.

Ethem Özgüven: We want to keep it small, intimate, and meaningful. We're not looking to grow in size, but we do want to share what we've built with

others who appreciate our approach. It would be ideal if we could form a network of like-minded festivals.

Petra Holzer: It's not about becoming bigger; it's about creating connections. The more connections we have, the easier it is for other communities to host their own festivals or screenings. It's getting harder and harder to start something from scratch, so if we can share our experience and resources, we're happy to do that.

One challenge is that Türkiye is often overlooked by European cultural funding bodies, so we have to look elsewhere for financial support.

I think that's a great place to end the interview. Thank you both so much for your time and insight.

Ethem Özgüven: Thank you. If you have time, watch the films we recommended—Christopher Walker's *Spears from All Sides*, Jung (War) in the Land of the Mujaheddin by Alberto Vendemiattti and Fabrizio Lazzaretti, and *The Fever* by Katharina Weingartner. They're great films and worth your time.

05.10.2024

Link:

<https://www.bozcaadahaber.net/11-bozcaada-uluslararasi-ekolojik-belgesel-festivaline-sayili-gunler-kaldi/>

11. Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali'ne sayılı günler kaldı

Aotearoa'nın, yani "Uzun Beyaz Bulut"un, yani Yeni Zelanda'nın ve dünyanın kimlik kartı olan ilk nehri Whanganui'yi duydunuz mu? Hawai'de ormanların mücevheri Kahulileri? Mucizevî organizmalar kelpi? İnuitleri, Koçerleri, Bugunları? Miami'yi duymuş olmalısınız ama ya Liberty City'yi? Bogale kasabasının Ka Byat köyünü haritada bulabilir misiniz?

Soruların cevabı, 9-13 Ekim tarihleri arasında Bozcaada'da.

Festival kapsamında, dünya çapında 500'ü aşan başvuru arasından seçilen, 20'den fazla ülkeden 35 belgesel sizi bekliyor. Fethi Kayaalp Büyük ödülü

için yarışacak Ana Yarışma kategorisinde 1'i Türkiye'den 11 film bulunuyor. BIFED her sene olduğu gibi bu sene de ücretsiz!

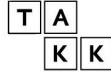
Tatillerinizin ardında nasıl bir iş gücü var? Yaptığınız seyahatlerden geriye ne kalıyor elinizde? Portekiz'de yaban mersinini, Yunanistan'da zeytini, İspanya'da çileği toplayanın bir milyon göçmen olduğunu biliyor musunuz? 2050'de 9.7 milyar olması beklenen dünya nüfusunu beslemek için sürdürülebilir vaatler sunan balık çiftlikleri hakkında ne düşünüyorsunuz? Peki kirlenen denizler, ele geçirilen doğal kaynaklar hakkında? Temiz ve yaşayan bir Akdeniz artık hayal mi? Doğaya âşık, alışılmamış imgelerle şiirler yazan bir şairle bir petrol şirketinin yolu nasıl kesişebilir? Caz müzisyenleri Abbey Lincoln ve Max Roach Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyini neden bastılar? Bu soruların cevabı da aynı tarihlerde Bozcaada'da. Çünkü, BIFED Bozcaada'da.

BIFED'e dünya çapında 500'den fazla film başvurdu

Dünyayı kuş bakışı seyretmek, başka hiçbir yerde rastlayamayacağınız insanlarla ve diğer canlılarla karşılaşmak, onlarla selamlaşmak ve bu sayede kendinizi bir yeryüzü kardeşliğinin ortasında bulmak isterseniz, 9-13 Ekim tarihleri arasında Bozcaada'ya gelin. Konaklama, yeme-içme gözünüzü korkutmasın. Bozcaadalılar on bir yıldır destekledikleri festivallerini yine destekliyorlar. Festivale ilişkin her şey gibi bu konulardaki tüm bilgiyi de bifed.org adresinden ve [bifed_doc](https://www.instagram.com/bifed_doc) sosyal medya hesabından öğrenebilirsiniz. Festival kapsamında, dünya çapında 500'ü aşan başvuru arasından seçilen, 20'den fazla ülkeden 35 belgesel sizi bekliyor.

Ana yarışma kategorisinde bu yıl 11 belgesel, iki ödöl için yarışıyor. Ülkenin en önemli gravür sanatçılarından Bozcaadalı Fethi Kayaalp adına verilecek olan BIFED Büyük Ödülü ve adanın ilk müzik öğretmenlerinden Madam Melpo adına verilen ikincilik ödülü. Bu kategoriyi değerlendirecek olan uluslararası jürinin ortak paydası doğal olarak belgesel elbette ama bunun dışındaki uğraşları da neden bu festivalde olduklarının izahı gibi. Aralarında aktivist, insan hakları uzmanı, tarihçi, yazar, akademisyen, gazeteci, festival kurucusu isimlerin de bulunduğu kadın ağırlıklı jüri, Rûken Tekeş, Simon El Habre, Mafalda Ade, Eleonora Isunza, Katharina Weingartner'dan oluşuyor. Elim bir trafik kazasında yitirilen Naci Güçhan'ın adını taşıyan kategori öğrenci belgesellerini desteklemek için oluşturuldu. Biri Türkiye'den, 6 film yarışıyor bu kategoride. Filmleri Sonay Ban ve Mattia de Virgiliis değerlendirecek. Akademisyen Sonay Ban, sosyoloji ve antropoloji alanında uzman. Mattia de Virgiliis ise deneysel iletişim alanında çalışan yaratıcı bir yönetmen ve tasarımcı.

BIFED'de dayanışma ve işbirliği

Green Film Network (GFN) üyesi olan ve Bozcaada Belediyesi tarafından düzenlenen BIFED; KIA Türkiye (ana sponsor), Demirer Holding (kurucu sponsor), TAKK, Mey Diageo, Avusturya Kültür Forumu, gibi kurumların destekleri ve yerel işletmeler ve yerel halkın güçlü dayanışmasıyla düzenleniyor. Rengigül, Aral Çiftliği, Bağ Badem Konukevi, Umut Deniz ve Nil Ada Konukevi, Deliasma, Bozcaada Pansiyon, Nefes Ada Evleri, festivali destekleyen yerel kurum ve destekçilerimizden yalnızca birkaç tanesi.

Festival, tek bir holdingin ya da tek bir belediyenin desteklediği bir festival olmamakla da ayrı bir yere sahip. 9-13 Ekim tarihleri arasında kimseye randevu vermeyin. Seçkin filmler ve dostça bir atmosfer Bozcaada'da izleyicilerini bekliyor.

T24

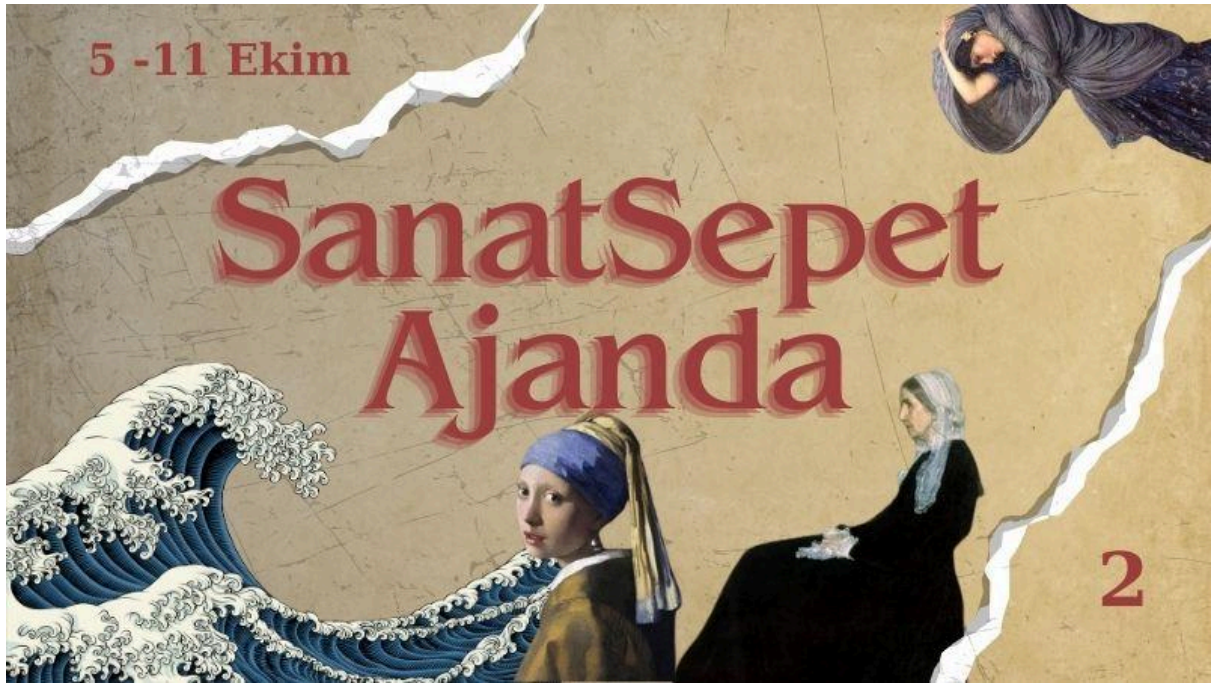
04.10.2024

Link:

<https://t24.com.tr/haber/sanat-sepet-ajanda-bu-hafta-uc-buyuk-sehirde-hangi-sanat-etkinlikleri-var,1187685>

SanatSepet Ajanda: Bu hafta, üç büyük şehirde hangi sanat etkinlikleri var?

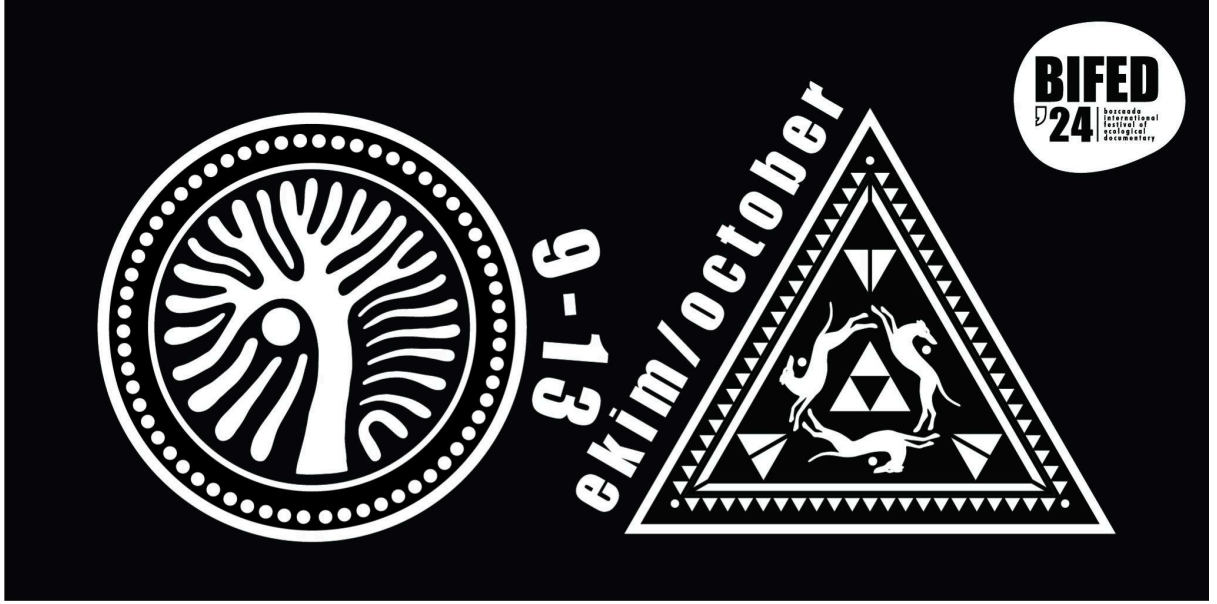
Her hafta cuma günü yayımlanan bu ajandada, o hafta İstanbul, Ankara ve İzmir’de yapılacak sanat etkinlikleri derlenecek.

Türkiye’nin sanatla dolup taşan şehirlerinden İstanbul, Ankara ve İzmir’de bulunan tiyatro, sergi, atölye gibi etkinlikleri derleyen SanatSepet Ajanda, bu hafta ikinci sayısı ile sizlerle. Ekim ayının gelmesiyle hareketlenen film festivalleri, sergi takvimleri bu haftaki ajandanın odağında.

Her hafta cuma günü yayımlanan SanatSepet Ajanda'da bu hafta 5-11 Ekim tarihlerindeki etkinliklerine yer veriliyor.

BIFED

Bozcaada'da 11 yıl önce başlayan ve kısa sürede uluslararası bir festival haline gelen BIFED; 5 gün boyunca ada halkı ve konuklar, adanın merkezinde, köylerinde, bazen bir açık hava sinemasında, bazen bir köy meydanında filmlerle bir araya gelecek.

11. kez Bozcaada'da düzenlenen BIFED (Bozcaada International Festival of Ecological Documentaries), iklim felaketleri, dijital kirlilik, yerel halk mücadeleleri ve yoksulluk gibi konuları işleyen filmlerle izleyiciyle buluşmaya hazırlanıyor. Türkiye'den filmlerin yanı sıra aralarında Avusturya'dan Mare, Valley Pride ve Down to the last Drop gibi Avusturyalı yönetmenlere ait filmlerin de bulunduğu çok sayıda uluslararası yönetmenin çalışmalarını da içeren festival programı, söyleşilere atölyelere ve gelecek vaat eden yetenekler dahil olmak üzere belgesel film yapımcılarına yönelik seminerlere geniş yer ayırıyor.

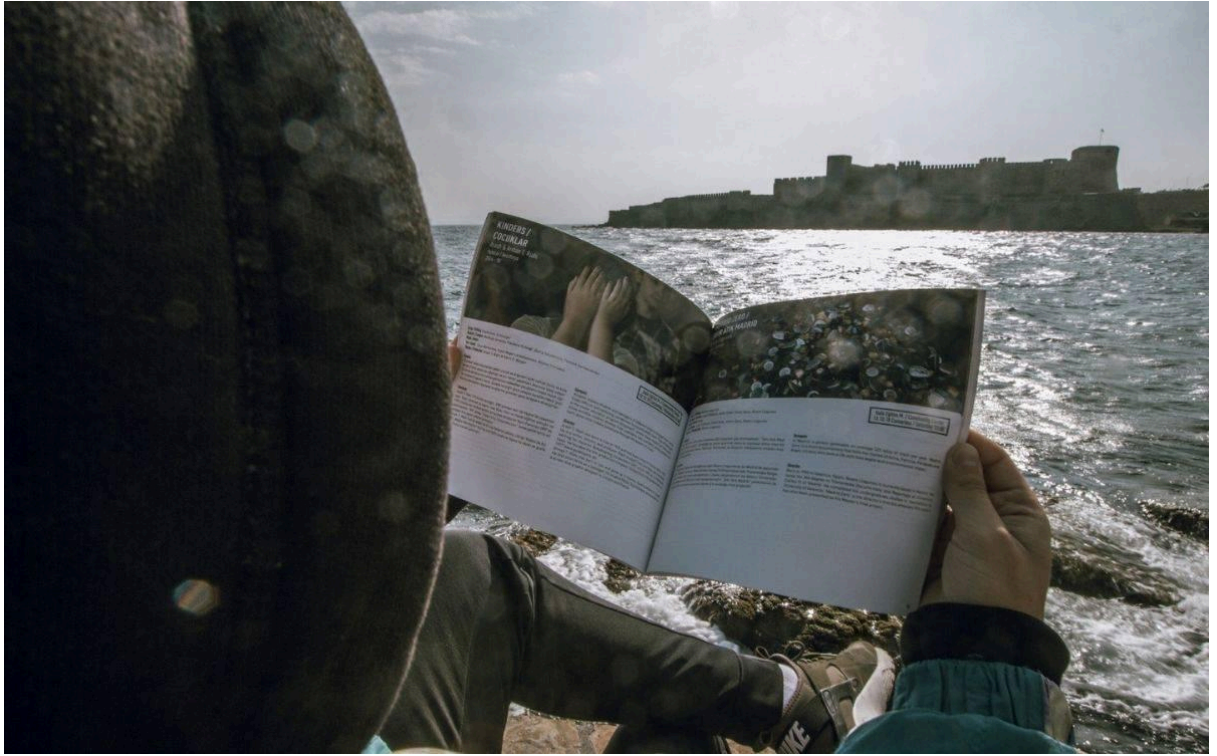
Festival koordinatörlüğünü Bilgi Üniversitesi Medya Bölümü Dr. Öğr. Üyesi Ethem Özgüven'in üstlendiği BIFED' 24, 100'den fazla ülkeden gelen 700'ü aşkın film arasından seçim yaparak ana yarışmada yaklaşık 20, Panorama'da 10 ve özel gösterimlerde 10 film sunacak. Öğrenci projelerine

destek vermek için Gaia Öğrenci Ödülü kapsamında da 10 film değerlendirilecek.

Filmler, küresel ve yerel ekoloji sorunlarına odaklanarak izleyicilere hem bireysel hem de toplumsal anlamda ilham vermeyi hedefliyor.

Festivalde gösterilecek bazı fimlerin yönetmenleri de etkinliğe katılıp izleyicilerle söyleşiler aracılığıyla buluşarak filmler hakkındaki soruları yanıtlayacak.

Salonların yanı sıra köylerde, çiftliklerde ve doğal mekanlarda düzenlenecek söyleşilerde, adanın doğası, balı, zeytinyağı, şarabı gibi yerel unsurlar da konuşulacak.

vesaire

03.10.2024

Link: <https://vesaire.org/bifed-bozcaada-ekolojik-belgesel-festivali-basliyor/>

“Savunucuları savun!”

Dünyanın dört bir yanında yaşanan çatışmalar, çokuluslu şirketlerin beslediği jeopolitik gerilimler ve iklim krizinin neden olduğu felaketler, bildiğimiz dünyanın varlığını olağanüstü biçimde tehdit ediyor. Başımıza gelebilecek en kötü şey de soyumuzun tükenmesi değil. Dünya giderek yaşanılır bir yer olmaktan çıkıyor. Olup bitene dair bilincimizi uyaracak, aklımızı ve vicdanımızı etkin tutacak şeylere ihtiyacımız var.

Dünyanın hakiki dertlerine ve zenginliklerine odaklanan belgesel filmler aracılığıyla daha umut dolu bir gelecekte birlikte yaşamının yollarını aramaya koyulan Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali (BIFED), bir kez daha geçmişin bugünü nasıl şekillendirdiğini keşfederken dünyayı savunan cesur insanların hikayelerine odaklanıyor. “Savunucuları savun!” temasıyla düzenlenen festivalde yarışacak filmlerin konuları ise iklim

felaketlerinden dijital kirliliğe, yerel halk mücadelelerinden yoksulluğa terk edilmiş bölgelere kadar uzanıyor.

Bu yıl 9-13 Ekim tarihlerinde gerçekleştirilecek festivalde, etkinlikler ve belgesel gösterimleri yine ücretsiz olacak. Festival kapsamında, dünya çapında 500'den fazla başvuru arasından seçilen, 20'den fazla ülkeden 35 belgesel sizi bekliyor. Festivalin Ana Yarışma kategorisinde biri Türkiye'den 11 film, Panorama kategorisinde 12 film ve Özel Gösterimler kategorisinde 6 film izleyicilerle buluşacak. Ayrıca başvurular arasından seçilen 6 film, öğrenci filmlerini desteklemek üzere ayrı bir kategori olarak tasarlanan Naci Güçhan Öğrenci Ödülü kapsamında gösterilecek ve değerlendirilecek. Yerli ve yabancı birçok yönetmen gösterimlerin ardından izleyicilerin sorularını yanıtlayacak, festival deneyimi çeşitli söyleşiler ve atölyelerle zenginleşecek.

Bozcaada, Kuzey Ege'nin biyolojik çeşitlilik açısından önemli bir noktasında yer alan, ciddi bir turizm baskısı altında kalmış, küçük ve çok kültürlü geçmişe sahip bir ada. BIFED, dünyanın dört bir yanından gelen yerel belgeselcileri, çevreyi savunanları, öğrencileri, hocaları, çiftçileri, çocukları, sivil toplum kuruluşlarını, çevre bilincine sahip kuruluşları, kısacası iklim mücadelesinin tüm taraflarını Bozcaada'da buluşturuyor. Çevre bilincini artırmak üzere on yıldan fazla süredir emek veriyor.

Festivalin ana sponsorluğunu KIA, kurucu sponsorluğunu da Demirer Enerji üstleniyor. Mey | Diageo, TAKK, Avusturya Kültür Ofisi, Goethe-Institut, Aral Tatil iftliği ve Rengigl Konukevi de festival sponsorları arasında yer alıyor.

Bu yıl 11. kez düzenlenen Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali'nin programına buradan ulaşabilir, Bozcaada'ya ulaşım ve anlaşmalı otellerle ilgili ayrıntılar için festivalin ulaşım ve konaklama rehberini inceleyebilirsiniz. İyi seyirler.

MODERN TIMES REVIEW

01.10.2024

Link: <https://www.moderntimes.review/bifed-2024-programme/>

Bozcaada International Festival of Ecological Documentary (BIFED) returns for 11th edition

The 11th edition of the Bozcaada International Festival of Ecological Documentary (BIFED) will take place from 9 to 13 October, 2024, on the island of Bozcaada, Türkiye. As the country's only festival exclusively dedicated to ecological documentaries, BIFED has been a platform for raising awareness about environmental and climate issues since 2014.

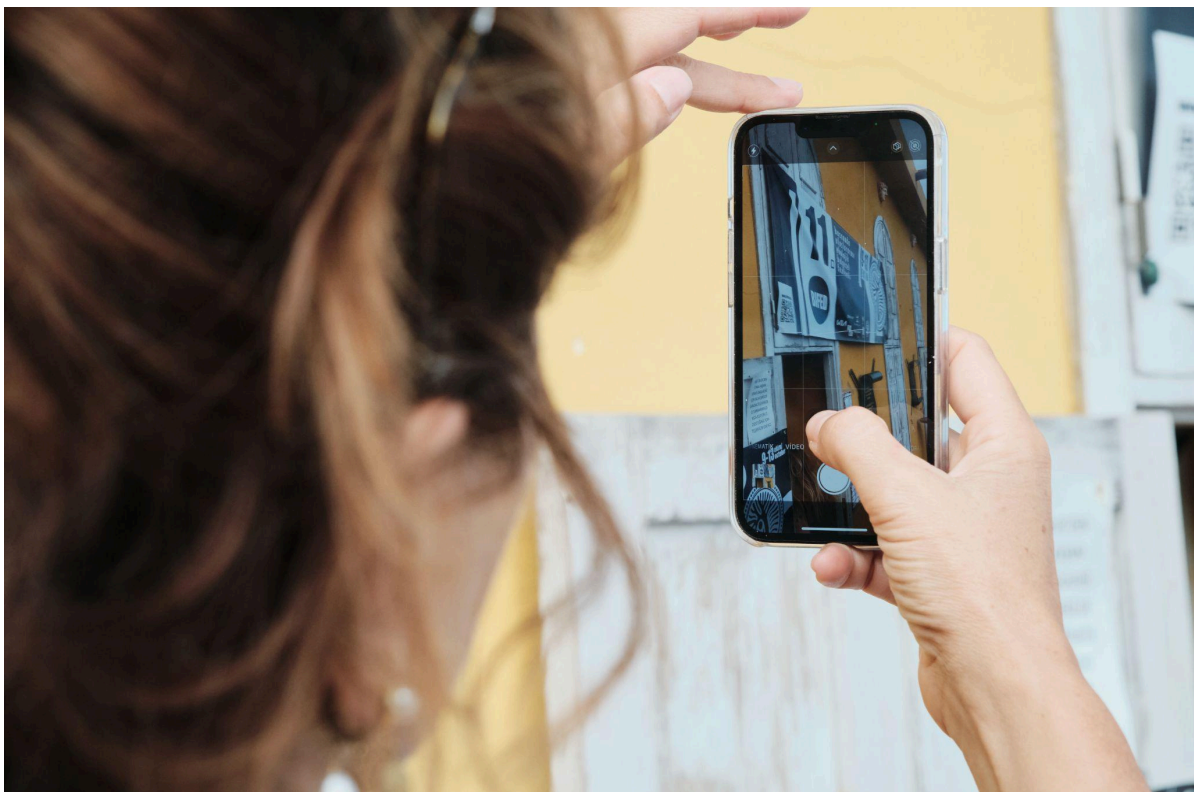
The festival brings together an array of participants, including filmmakers, environmental advocates, NGOs, and local communities, both from Türkiye and around the world. This year, BIFED will showcase over thirty films chosen from over 700 submissions, focusing on themes such as the climate crisis, poverty, and colonial legacies.

In addition to film screenings, the event will feature discussions, panels, and meetings centred on ecological concerns. Attendees will also have the opportunity to interact with directors during Q&A sessions. The films will be evaluated by an international jury, with awards presented in various categories, including the prestigious BIFED Grand Award and the newly introduced Idil Schneider Award for music and sound design.

Highlighted Films:

- I Am The River, The River Is Me – Petr Lom (NL/N/NZ, 2024)
- Rejeito – Pedro de Filippis (BR, 2024)
- Twice Colonized – Lin Alluna (DK/CA, 2023)
- Been There – Corina Schwingruber Ilić (CH, 2023)
- Water for Life – Will Parrinello (USA, 2023)
- Nocturnes – Anirban Dutta & Anupama Srinivasan (IN/USA, 2024)
- Vista Mare – Julia Gutweniger, Florian Kofler (IT/AT, 2023)
- Deep Rising – Matthieu Rytz (USA, 2022)
- Soundtrack To A Coup d’Etat – Johan Grimonprez (BE/FR/NL, 2024)
- Razing Liberty Square – Katja Esson (USA, 2023)

Find more information on the 2024 BIFED – [HERE](#)

23.09.2024

Link: <https://gokceadaninsesi.com/bifed-gokceadada-muhtesem-final/>

BIFED Gökçeada'da Muhteşem Final

Çarşamba günü başladığını haberimizde duyurduğumuz BİFED Gökçeada kapsamında gerçekleştirilen etkinlikler (atölyeler, söyleşiler ve ekolojik belgesel gösterimler) cumartesi akşamı son olarak gösterimi gerçekleştirilen (Hatay'ı konu alan deprem konulu) belgesel ile ilk yılını tamamladı.

Festivalin son günü Festival Koordinatörü Ethem ÖZGÜVEN ve Festival Yönetmeni Petra HOLZER söyleşisi ile başladı. Söyleşide "Neden Ekolojik Belgesel" sorusuna yanıt arandı. Petra Hanım ve Ethem Bey 11 yıldır içinde bulundukları festival hakkında düşüncelerini, yaptıklarını, yansımalarını ve etkileri başta olmak üzere devam eden süreçte hedeflerini ayrıntılı olarak katılımcılara aktardı.

Söyleşinin hemen ardından “İmroza Ekolojik Yaşam Atölyesi”ne geçilerek sabun ve kolonya üretimi konusunda ekolojik yaklaşım ve etkileri Aziz BENĞİ sunumuyla canlı olarak izlendi. Katılımcıların çok etkilendiği bu etkinlik hijyen konusunda doğru bildiğimiz bazı yanlışlar konusunda önemli mesajlar oluşturdu.

Günün son atölye çalışması Eski Bademli köyünde “Gökhan’ın Bal Çiftliği” ziyareti oldu. Gökhan KÜÇÜKÖZEN tarafından sunumda öğrendiklerimiz (bal tüketiminde dikkat edilmesi gereken önemli noktalar) bundan sonraki yaşamımızda bal yerken dikkat etmemiz gereken önemli noktaları belleklerimize yerleştirdi.

Atölyeler tamamlandıktan sonra sıra ekolojik belgesel gösterimlerine geldi. Nusret bey Vakfının salonunda bir araya gelen katılımcılar sırasıyla “Her Şey Dahil” kısa belgeselini ve “İstilacılar” isimli belgeselini izleyerek kısa bir araya gitti.

Günün ve festivalin son gösterimi ise Büyük depremi yaşayan ve acısını hisseden herkesi etkileyecek bir belgesel oldu. Ethem ÖZGÜVEN’in yönetmenliğini yaptığı “Karanlık Zamanlarda Şarkı Söylemek” belgeseli festivalin muhteşem bir final yapmasına vesile oldu.

Festivalin son gününde yaşananları siz değerli okuyucularımıza eksiksiz aktarabilmek amacı ile bol bol görüntü aldık ve uzun bir video hazırladık. Atölye görüntülerine ek olarak BİFED Ana sponsoru KIA Türkiye’nin Genel Müdürü Can AĞYEL ile yaptığımız kısa görüşme ile düşüncelerini sorduk ve videomuzda yer verdik.

19.09.2024

Link: <https://gokceadaninsesi.com/bifed-gokceada-festivali-basladi/>

BIFED Gökçeada Film Günleri Başladı

11 yıldır Bozcaada'da geleneksel olarak devam eden BİFED (Uluslararası Ekolojik Belgesel Festival) bu yıl ilk olarak Gökçeadamızda. Başarısı sınırlarımızı aşmış olan BİFED (Bozcaada dışında yurtiçi ve yurtdışı birçok noktada etkinlik düzenleniyor) Ekolojik Belgesel Filmleri seçerek (Dünyanın her noktasından gelen başvurular içinden)) gösterime sunuyor. Bu sunumlar esnasında düzenlenen etkinlikler nedeniyle de gösterimler film izleme seanslarından öteye geçerek festivale dönüşüyor.

BIFED kendi sitesinde “BIFED Modayı takip etmiyor, göçmen kuşlar gibi o festivalden bu festivale birlikte uçan yılın popüler filmleri BIFED için ilginç değil: Kendi kültürünün sorunlarına odaklanan, üçüncü dünyayı egzotik bir malzeme gibi sömürmeyen belgesellerin programı oluşturduğu bir festival BIFED. Hakikatin yaşı olmaz. Bu nedenle belgeselin üretim yılının yaşanan ana yakınlığından çok hakikate olan yakınlığını önemsiyoruz.

BIFED festivalini dünyanın dertleri ve zenginlikleriyle ilgili filmlerin ve her türlü sanat eserinin üretimine ve sunumuna yeni bir neden oluşturmak ve ciddi ve bağımsız bir platform yaratılmasına öncülük etmek ve bu çalışmaları ödüllendirmek için yapıyoruz.

Daha yavaş, daha yerel ve daha küçük ama en önemlisi daha hakiki olanı, bilgiyi birlikte aramak için bu festivali yapıyoruz. Ekolojik sorunlar bir yandan büyür ve çeşitlenirken bir taraftan da umut verici gelişmeler oluyor. Festivalimizi de ümit veren kalıcı bir platform oluşturmak için yapıyoruz.” cümleleriyle amacını açıklarken BİFED Gökçeada’da yine kendi sitesinde “Televizyonun evlere girmesiyle tanışıldı belgesellerle. Savanalarda,

kutuplarda, denizlerin altında ve gökyüzünde ne değişik hayvanlar varmış, görüldü. Ve bitkiler. Ve insanlar. Dilleri başka, evleri, işleri başka, türlü türlü insanlar. Sonra evren, galaksiler, yıldız sistemleri. Sanat, bilim, teknoloji. Her gün geçtiği sokağın sonunun nereye çıktığını bilmiyordu belki insanlar ama okyanuslar aşıyor, aya ayak basıyordu. Şaşıyordu.

Biz hayretler içinde izlerken o hayvanları, bitkileri ve insan topluluklarını; biyoçeşitlilik çoktan azalmaya başlamıştı. Hava, su ve toprak kirlenmeye, iklim değişmeye, tehlikeli ve plastik atıklar önlenemez biçimde artmaya... Hakkı gasbedilen çevre “sorunlu” idi artık. Sorunlu çevrelerin insanları sorunsuz çevrelere göç etmeye başladı. Sorunlar giderek büyüdü, çeşitlendi.

“Merhaba Gökçeada/İmroz!”

11 yıl önce festivalin gerçekleşmesinde ve geleneksel hale gelmesinde yoğun emek harcayan BİFED Festival Başkanı Yahya GÖZTEPE, 6 ay önce de Bozcaada Belediye Başkanı seçildi. Halen 2 görevini de başarıyla sürdürüyor.

BİFED Festivalinde Başkan Yahya GÖZTEPE'nin yanı sıra Festival Koordinatörü Ethem ÖZGÜVEN ve Festival Yönetmeni Petra HOLZER 11

yıldır gerçekleştirdikleri başarılı çalışmalar ile (Bozcaadalıların desteğini de belirtmeden geçmemek gerek) BİFED'i bulunduğu noktaya taşıdığını ve hem ekolojik farkındalığa hem de belgesel film üreticilerine sağlanan desteğe şapka çıkarmamak elde değil.

Bozcaada Belediye Başkanı ve BİFED Festival Başkanı Yahya GÖZTEPE, oluşması için çaba harcadığı “Kuzey Ege Adalar Birliği” için festivalin Gökçeada’da yapılması çok önemli. Yakın zamanda Limni Adasında da gerçekleşmesi için görüşmelerin devam ettiğini belirten GÖZTEPE, “Kuzey Ege Adalar Birliği hayalim çok uzak değil” diyerek hedeflerinden birini açıklıyor.

Belgesel film gösterimlerine başlamadan önce katılımcılar ada şarkılarından oluşan bir dinleti (İmroz Trio olarak duyurusu yapılan ve gitarist Şenol AKTÜRK, Kemanda Timeleon ÇAKNİS ve Udi Kemal YAZGAN gruba darbukası ile Yani MİKAS ve solist olarak Ezgi CEYLAN katılarak destek oldu) gerçekleştirildi.

16.09.2024

Link:

<https://bianet.org/haber/bifed-gokceada-uluslararası-ekolojik-belgesel-film-gunleri-basliyor-299739>

BIFED Gökçeada Uluslararası Ekolojik Belgesel Film Günleri başlıyor

Etkinlik süresince, toplamda 11 kısa, orta ve uzun metrajlı film gösterilecek. Bu filmler, küresel ve yerel çevre sorunlarına odaklanarak izleyicilere hem bireysel hem de toplumsal anlamda ilham vermeyi hedefliyor.

18-21 Eylül 2024 tarihleri arasında Gökçeada, Uluslararası Ekolojik Belgesel Film Günleri'ne ev sahipliği yapacak.

Ekolojik belgesel film festivali BIFED'in yeni durağı Gökçeada olacak ve dört gün boyunca izleyicilere çevre bilinci ve farkındalık aşılayan filmler sunacak.

Bozcaada'da 11 yıl önce başlayan ve kısa sürede uluslararası bir festival haline gelen BIFED, bu yıl Gökçeada'da ilk kez düzenlenecek.

Daha önce İspanya ve Lemnos gibi farklı lokasyonlarda da düzenlenen etkinlik, Gökçeada'da da yerel, küçük ve yavaş bir yapıyla dikkat çekecek.

Etkinlik süresince, toplamda 11 kısa, orta ve uzun metrajlı film gösterilecek. Bu filmler, küresel ve yerel çevre sorunlarına odaklanarak izleyicilere hem bireysel hem de toplumsal anlamda ilham vermeyi hedefliyor. Bazı filmler, yönetmenleriyle birlikte izlenme şansı bulacak ve ardından yönetmenler izleyicilerin sorularını yanıtlayacak.

Gösterimlerin yanı sıra ada halkı ile çevre konusunda hassasiyet gösteren konuklar bir araya gelecek. Salonların yanı sıra köylerde, çiftliklerde ve doğal mekanlarda düzenlenecek söyleşilerde, adanın doğası, balı, zeytinyağı, şarabı gibi yerel unsurlar da konuşulacak. Bu etkinliklerle birlikte çevre bilincinin artırılması hedefleniyor.

Festivalin gösterimlerinde küresel ve yerel tehlikeler yer bulurken, umut teması eksik olmayacak. Etkinlik, çevreye duyarlılık gösteren ada halkı ile doğaseverleri bir araya getirerek, çevresel farkındalığı artırmayı amaçlıyor.

Destekleyenler ve etkinlik hakkında

Gökçeada ve Bozcaada Belediyeleri ile KIA Türkiye'nin desteklediği bu anlamlı etkinlik, 18-21 Eylül 2024 tarihleri arasında gerçekleşecek. Gökçeada'nın eşsiz doğası eşliğinde, sonbaharın cömertliğiyle birlikte sinema severler için farklı bir deneyim sunulacak.

Başlangıçlar her zaman önemlidir, ve bu festivalin bir parçası olmak isteyenler için "İlkinde ben de oradaydım" demek için mükemmel bir fırsat sunuluyor.

10.09.2024

Link:

<https://www.bozcaadahaber.net/bifed-gokceada-uluslararası-ekolojik-belgesel-film-gunlerinin-ilki-18-eylulde-basliyor/>

BIFED Gökçeada Uluslararası Ekolojik Belgesel Film Günleri'nin ilki 18 Eylül'de başlıyor!

Düşünce eyleme dönüşüyor;

BIFED Gökçeada Uluslararası Ekolojik Belgesel Film Günleri'nin ilki, 18 Eylül'de başlıyor! On bir yıl önce Bozcaada'da, "yerel, küçük, yavaş" diyerek başlayan BIFED'in (Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali) önünde uzanan koridorda açtığı BIFED İspanya ve BIFED Lemnos'tan sonra bir diğer kapı da BIFED Gökçeada oluyor. O da tıpkı diğerleri gibi yerel, küçük ve yavaş...

Bozcaada'da 11 yıl önce başlayan ve kısa sürede uluslararası bir festival haline gelen BIFED, bu yıl Gökçeada'da ilk kez düzenlenecek.

Daha önce İspanya ve Lemnos gibi farklı lokasyonlarda da düzenlenen etkinlik, Gökçeada'da da yerel, küçük ve yavaş bir yapıyla dikkat çekecek.

Etkinlik süresince, toplamda 11 kısa, orta ve uzun metrajlı film gösterilecek. Bu filmler, küresel ve yerel çevre sorunlarına odaklanarak izleyicilere hem bireysel hem de toplumsal anlamda ilham vermeyi hedefliyor. Bazı filmler, yönetmenleriyle birlikte izlenme şansı bulacak ve ardından yönetmenler izleyicilerin sorularını yanıtlayacak.

Gösterimlerin yanı sıra ada halkı ile çevre konusunda hassasiyet gösteren konuklar bir araya gelecek. Salonların yanı sıra köylerde, çiftliklerde ve doğal mekanlarda düzenlenecek söyleşilerde, adanın doğası, balı, zeytinyağı, şarabı gibi yerel unsurlar da konuşulacak. Bu etkinliklerle birlikte çevre bilincinin artırılması hedefleniyor.

Festivalin gösterimlerinde küresel ve yerel tehlikeler yer bulurken, umut teması eksik olmayacak. Etkinlik, çevreye duyarlılık gösteren ada halkı ile doğaseverleri bir araya getirerek, çevresel farkındalığı artırmayı amaçlıyor.

Destekleyenler ve etkinlik hakkında

Gökçeada ve Bozcaada Belediyeleri ile KIA Türkiye'nin desteklediği bu anlamlı etkinlik, 18-21 Eylül 2024 tarihleri arasında gerçekleşecek. Gökçeada'nın eşsiz doğası eşliğinde, sonbaharın cömertliğiyle birlikte sinema severler için farklı bir deneyim sunulacak.

Başlangıçlar her zaman önemlidir, ve bu festivalin bir parçası olmak isteyenler için "İlkinde ben de oradaydım" demek için mükemmel bir fırsat sunuluyor.

22.08.2024

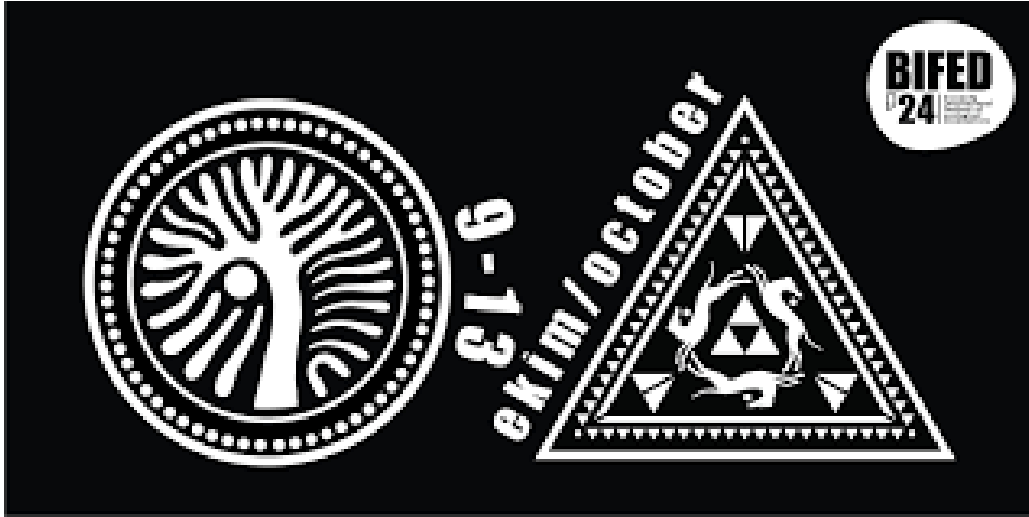
Link:

<https://www.magmadergisi.com/sanat-haberleri/bozcaada-da-festival-zamani>

Bozcaada'da Festival Zamanı

11. BIFED Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali 9-13 Ekim tarihleri arasında Bozcaada'da düzenlenecek. Tüm gösterim ve etkinlikler yine halka açık ve ücretsiz.

Yerli-yabancı birçok yönetmen gösterimler sonrasında izleyicilerin sorularını yanıtlarken, çeşitli söyleşi ve atölyeler ile festival daha da zenginleşecek.

11. Yıl Seçkisi

Festivale her yıl 100'den fazla ülkeden film başvuruları geliyor. Seçimler, 700'ü aşkın film arasından yapılıyor. Ana Yarışma kategorisinde yaklaşık 20, Panorama kategorisinde 10 ve Özel Gösterim kategorisinde de 10 kadar film izleyiciyle buluşuyor. Ayrıca, yine başvurular arasından seçilen 10 film

öğrenci filmlerini desteklemek için ayrı bir kategori olarak düşünölen Gaia Öğrenci Ödölü kapsamında gösteriliyor ve değeriendiriliyor.

Festivalde yarışacak filmlerin konuları, iklim felaketlerinden dijital kirliliğe, yerel halk mücadelelerinden yoksulluğa terk edilmiş bölgelere kadar uzanıyor.

BIFED büyük ödölü olan 1500 Euro değeriindeki ödöl, ülkenin en önemli gravür sanatçılarından Bozcaadalı Fethi Kayaalp adına, ikincilik ödölü ise adanın ilk müzik öğretmenlerinden Madam Melpo adına 1250 Euro olarak, Gaia kategorisinde ise 1000 Euroluk ödöl yalnızca öğrencilerin eserlerine veriliyor. 2023 yılından sonra Gaia kategorisindeki ödölün adı, geçen yıl bir trafik kazasında hayatını kaybeden Naci Güçhan adına veriliyor.

BIFED'in 11. senesinde yeni bir ödöl daha olacak. 2024 yılından itibaren en iyi belgesel müziği dalında verilecek 1000 Euro değeriinde İdil Schneider ödölü de BIFED ödöllerine eklendi. Bu ödöl belgeselerde çoğunlukla ihmal edilen ses ve müzik konusuna dikkat çekmek için verilecek. Bu ödöl kategorisinin jürileri de Alper Maral, Bruno Schneider ve Can Azbazdar'dan oluşuyor.

9 Ekim'de Başlıyor

Bozcaada, Kuzey Ege'nin biyolojik çeşitlilik açısından önemli bir noktasında yer alan, çok ciddi bir turizm baskısı altında kalmış, aynı zamanda önemli bir deniz yaşamı ve biyoçeşitliliğe sahip, küçük ve çok kültürlü bir geçmişli olan bir ada. BIFED, on yıldır, dünyanın dört bir yanından gelen yerel belgeselcileri, çevreyi savunanları, öğrencileri, hocaları, çiftçileri, çocukları, sivil toplum kuruluşlarını, çevre bilincine sahip tüm kurum ve kuruluşları ve iklim mücadelesinin tüm taraflarını bu küçük adada buluşturuyor, bu konudaki bilinci arttırmak için emek veriyor.

BIFED, gezegende yarattığımız tahribat kadar, iyi örnekleri de belgesel aracılığıyla duyurmak, yönetmenleri, kamuoyu ve çevre için mücadele edenleri bir araya getirmek ve yerel ihtiyaçları ilgilendiren önemli konularda izleyicileri tartışmaya dahil etmek amacıyla başladı ve sürüyor. İklim krizinin merkezinde yer alan yerli halklar, tarım, ormanlar, su, göç ve mülteciler, festival seçiminde odaklanılan ve önem verilen konular arasında yer alıyor. Festivalin amaçlarından biri de adayı vahşi ve tüketici bir turizm anlayışından uzaklaştırmaya çalışmak.

Festivalde bugüne kadar konuklarla ve yerel halkla birlikte film gösterimleri, etkinlikler, atölye çalışmaları ve çocuk programları gerçekleştirildi. Özellikle eğitim, pestisitsiz tarım, sağlıklı turizmle ilgili konular ön plandaydı.

İş Birliği Yaşatır

Festivalin bir başka önemli faaliyeti, yıl içinde farklı festival, STK, okul, çevre örgütleriyle olan iş birliği. BIFED filmleri bugüne dek Aliğa Çevre Platformu, Marmaris Eğitim Sen, Gümüşlük Uluslararası Müzik Festivali, Antalya Tabip Odası, Postane, Datça Can Yücel Festivali gibi farklı oluşum ve coğrafyalarda, hiçbir maddi karşılık olmadan gösterildi ve gösterilmeye devam edecek. Festival düzenleyicileri bunu, festivali ve çevre kültürünü çoğaltan bir yaklaşım olarak görüyor ve önemsiyor. Onuncu yılında, İspanya'nın La Rioja bölgesinde, 15-19 Mayıs 2023 tarihlerinde, BIFED Rioja, 9-23 Haziran tarihleri arasında ise BIFED Limnos yapıldı. Komşu adada çok anlamlı bir kültürel etkinlik olarak gerçekleşen Limnos gösterimleri, iki ülke arasında bundan sonrası için özlenen bir etkinlikti.

Bu yılın diğ er önemli yeniliklerinden biri de 18-21 Eylül tarihleri arasında yapılacak olan “BIFED Gökçeada Uluslararası Ekolojik Film Günleri”. Etkinlik, Bozcaada Belediyesi, Gökçeada Belediyesi ve KIA Türkiye tarafından destekleniyor. Yine bu yıl içinde yapılacak BIFED Berlin ve Lübnan gösterimleri sıralarını bekliyor.

BIFED’in Temaları

2021 yılından beri gündeme alınan “Savunanları Savunun” teması,  evre haklarını savunurken git gide daha tehlikeli yollardan geçmekte olan iklim aktivistlerinin hikâyelerine ses olmaya önem veriyor. 2021 yılında slogan “Evimiz Yanıyor” idi. 2022 yılında “Yeşil Barış ve Adalet”, 2023’de ise “Can Yelekleri Koltukların Altında Değildir” oldu. Günümüzde hala ve belki de daha büyük tehlike altında olan doğ  ve hak savunucularına saygı gereği “Savunanları Savunun” sloganı bu yıl da kullanılacak.

Dayanışma

Green Film Network (GFN) üyesi olan ve Bozcaada Belediyesi tarafından düzenlenen BIFED; KIA Türkiye (ana sponsor), Demirer Holding (kurucu sponsor), TAKK, Mey Diageo, Avusturya Kültür Forumu, İstanbul Bilgi Üniversitesi gibi kurumların destekleri ve yerel işletmeler ve yerel halkın güçlü dayanışmasıyla düzenleniyor. Rengigül, Aral Çiftliği, Eflatun Konukevi, Bağ Badem Konukevi, Umut Deniz ve Nil Ada Konukevi, Deliasma, Bozcaada Pansiyon, Nefes Ada Evleri, festivali destekleyen yerel kurum ve destekçilerimizden yalnızca birkaç tanesi. Festival, tek bir holdingin ya da tek bir belediyenin desteklediği bir festival olmamakla da ayrı bir yere sahip. Festivalin basın destekçilerinden biri de Magma dergisi.

18.08.2024

Link:

<https://bianet.org/haber/bozcaada-ekoloji-filmleri-festivali-11-kez-izleyici-ile-bulusuyor-298769>

Bozcaada Ekoloji Filmleri Festivali 11. kez izleyici ile buluşuyor

11. BIFED Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali 9-13 Ekim tarihleri arasında Bozcaada'da gerçekleşecek.

Gösterimler her sene olduğu gibi bu sene de "ücretsiz" olarak izleyiciyle buluşacak. Yerli-yabancı birçok yönetmen gösterimler sonrasında izleyicilerin sorularını yanıtlarken, çeşitli söyleşi ve atölyeler ile festival daha da zenginleşecek.

Festivale her yıl 100'den fazla ülkeden film başvuruları geliyor. Seçimler, 700'ü aşkın film arasından yapılıyor. Ana Yarışma kategorisinde yaklaşık 20, Panorama kategorisinde 10 ve Özel gösterim kategorisinde de 10 kadar film izleyiciyle buluşuyor.

Ayrıca, yine başvurular arasından seçilen 10 film öğrenci filmlerini desteklemek için ayrı bir kategori olarak düşünülen Gaia Öğrenci Ödülü kapsamında gösteriliyor ve değerlendiriliyor.

Festivalde yarışacak filmlerin konuları, iklim felaketlerinden dijital kirliliğe, yerel halk mücadelelerinden yoksulluğa terk edilmiş bölgelere kadar uzanıyor.

BIFED büyük ödülü olan 1500 Euro değerindeki ödül, ülkenin en önemli gravür sanatçılarından Bozcaadalı Fethi Kayaalp adına, ikincilik ödülü ise adanın ilk müzik öğretmenlerinden Madam Melpo adına 1250 Euro olarak, Gaia kategorisinde ise 1000 Euro'luk ödül yalnızca öğrencilerin eserlerine veriliyor. 2023 yılından sonra Gaia kategorisindeki ödülün adı, geçen yıl bir trafik kazasında hayatını kaybeden BIFED Naci Güçhan adına veriliyor.

BIFED'in 11. senesinde yeni bir ödül daha olacak. 2024 yılından itibaren en iyi belgesel müziği dalında verilecek 1000 Euro değerinde İdil Schneider

ödülü de BIFED ödülleriine eklendi. Bu ödöl belgesellerde çoğunlukla ihmal edilen ses ve müzik konusuna dikkat çekmek için verilecek. Bu ödöl kategorisinin jürileri de Alper Maral, Bruno Schneider ve Can Azbazdar'dan oluşuyor.

İyi örnekler de duyurulacak

Bozcaada, Kuzey Ege'nin biyolojik çeşitlilik açısından önemli bir noktasında yer alan, çok ciddi bir turizm baskısı altında kalmış, aynı zamanda önemli bir deniz yaşamı ve biyoçeşitliliğe sahip, küçük ve çok kültürlü bir geçmişi olan bir ada. BIFED, on yıldır, dünyanın dört bir yanından gelen yerel belgeselcileri, çevreyi savunanları, öğrencileri, hocaları, çiftçileri, çocukları, sivil toplum kuruluşlarını, çevre bilincine sahip tüm kurum ve kuruluşları ve iklim mücadelesinin tüm taraflarını bu küçük adada buluşturuyor, bu konudaki bilinci arttırmak için emek veriyor.

BIFED, gezegende yarattığımız tahribat kadar, iyi örnekleri de belgesel aracılığıyla duyurmak, yönetmenleri, kamuoyu ve çevre için mücadele edenleri bir araya getirmek ve yerel ihtiyaçları ilgilendiren önemli konularda izleyicileri tartışmaya dahil etmek amacıyla başladı ve sürüyor. İklim krizinin merkezinde yer alan yerli halklar, tarım, ormanlar, su, göç ve mülteciler, festival seçimimizde odaklandığımız ve önemine yürekten

inandığımız konular arasında yer alıyor. Amaçlarımızdan biri de adayı vahşi ve tüketici bir turizm anlayışından uzaklaştırmaya çalışmak.

Festivalde bugüne kadar konuklarla ve yerel halkla birlikte film gösterimleri, etkinlikler, atölye çalışmaları ve çocuk programları gerçekleştirdik. Özellikle eğitim, pestisitsiz tarım, sağlıklı turizmle ilgili konular ön plandaydı.

İş birlikleri

Festivalin bir başka önemli faaliyeti, yıl içinde farklı festival, STK, okul, çevre örgütleriyle olan iş birliği. BIFED filmleri bugüne dek Aliğa Çevre Platformu, Marmaris Eğitim Sen, Gümüşlük Uluslararası Müzik Festivali, Antalya Tabip Odası, Postane, Datça Can Yücel Festivali gibi farklı oluşum ve coğrafyalarda, hiçbir maddi karşılık olmadan gösterildi ve gösterilmeye devam edecek.

Bunu, festivali ve çevre kültürünü çoğaltan bir yaklaşım olarak görüyor ve önemsiyoruz. Onuncu yılımızda, İspanya'nın La Rioja bölgesinde, 15-19 Mayıs 2023 tarihlerinde, BIFED Rioja'yı gerçekleştirdik. 19-23 Haziran tarihleri arasında ise BIFED Limnos yapıldı.

Komşu adada çok anlamlı bir kültürel etkinlik olarak gerçekleşen Limnos gösterimleri, iki ülke arasında bundan sonrası için özlenen bir etkinlikti. Bu yılın diğer önemli yeniliklerinden biri de 18-21 Eylül tarihleri arasında yapılacak olan "BIFED Gökçeada Uluslararası Ekolojik Film Günleri". Etkinlik, Bozcaada Belediyesi, Gökçeada Belediyesi ve KIA Türkiye tarafından destekleniyor. Yine bu yıl içinde yapılacak BIFED Berlin ve Lübnan gösterimleri sıralarını bekliyor.

27.08.2024

Link:

<https://www.sinemayor.com/bifed-2024-bozcaadada-ekolojik-belgesellerin-on-yillik-yolculugu/>

BIFED Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali 9-13 Ekim tarihleri arasında Bozcaada'da gerçekleşecek

On yıl önce Türkiye'de uluslararası, yarışmalı, ödüllü ve sadece ekolojik belgeselleri kabul eden tek festival olarak başlayan BIFED, bugün hâlâ bu özellikleri taşıyan tek festival olma özelliğini sürdürüyor.

Bozcaada, Kuzey Ege'nin biyolojik çeşitliliği açısından önemli bir noktada yer alan, ciddi bir turizm baskısı altında kalmış, aynı zamanda zengin bir deniz yaşamı ve biyoçeşitliliğe sahip küçük bir ada. Kültürel çeşitliliğiyle de dikkat çeken bu ada, BIFED sayesinde on yıldır dünyanın dört bir yanından gelen yerel belgeselcileri, çevre savunucularını, öğrencileri, akademisyenleri, çiftçileri, çocukları, sivil toplum kuruluşlarını ve çevre bilincine sahip tüm kurum ve kuruluşları bir araya getiriyor. Festival, iklim mücadelesinin tüm taraflarını bu küçük adada buluşturarak çevre bilincini artırmayı amaçlıyor.

BIFED, gezegenimize verdiğimiz zararın yanı sıra, olumlu örnekleri de belgeseller aracılığıyla kamuoyuna duyurmayı ve bu konularda çalışan yönetmenleri, çevre için mücadele edenleri bir araya getirmeyi hedefliyor. Festivalin odaklandığı konular arasında iklim krizinin merkezinde yer alan yerli halklar, tarım, ormanlar, su, göç ve mülteciler gibi önemli başlıklar bulunuyor. Ayrıca, BIFED'in bir diğerk amacı da Bozcaada'yı vahş ve tüketici bir turizm anlayışından korumak.

Festival boyunca, konuklarla ve yerel halkla birlikte gerçekleştirilen film gösterimleri, etkinlikler, atölye çalışmaları ve çocuk programlarıyla çevre bilincine yönelik farkındalık artırılmaya devam ediliyor. Özellikle eğitim, pestisitsiz tarım ve sağlıklı turizm gibi konular festivalin ön planda tuttuğu başlıklar arasında yer alıyor.

22.08.2024

Link:

<https://www.magmadergisi.com/sanat-haberleri/bozcaada-da-festival-zamani>

11. BIFED Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali 9-13 Ekim tarihleri arasında Bozcaada'da düzenlenecek. Tüm gösterim ve etkinlikler yine halka açık ve ücretsiz

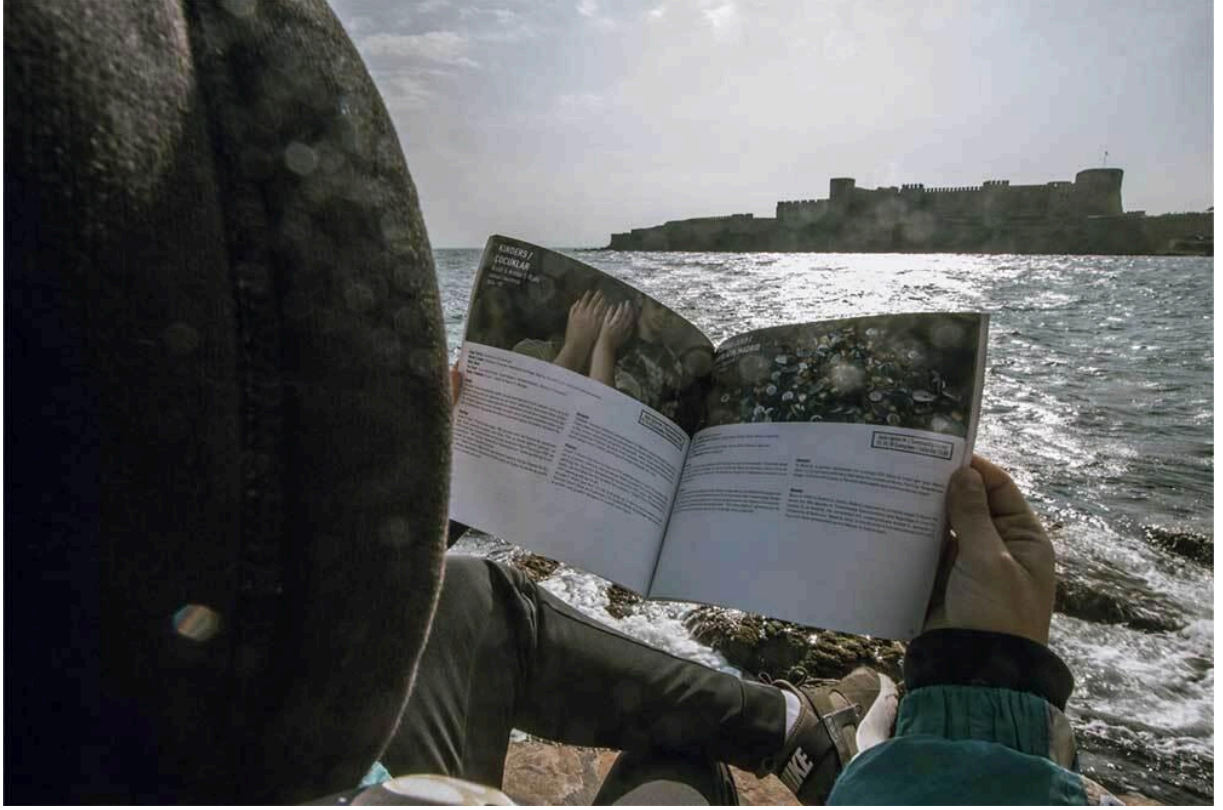
Yerli-yabancı birçok yönetmen gösterimler sonrasında izleyicilerin sorularını yanıtlarken, çeşitli söyleşi ve atölyeler ile festival daha da zenginleşecek.

Festivale her yıl 100'den fazla ülkeden film başvuruları geliyor. Seçimler, 700'ü aşkın film arasından yapılıyor. Ana Yarışma kategorisinde yaklaşık 20, Panorama kategorisinde 10 ve Özel Gösterim kategorisinde de 10 kadar film izleyiciyle buluşuyor. Ayrıca, yine başvurular arasından seçilen 10 film öğrenci filmlerini desteklemek için ayrı bir kategori olarak düşünülen Gaia Öğrenci Ödülü kapsamında gösteriliyor ve değerlendiriliyor.

Festivalde yarışacak filmlerin konuları, iklim felaketlerinden dijital kirliliğe, yerel halk mücadelelerinden yoksulluğa terk edilmiş bölgelere kadar uzanıyor.

BIFED büyük ödülü olan 1500 Euro değerindeki ödül, ülkenin en önemli gravür sanatçılarından Bozcaadalı Fethi Kayaalp adına, ikincilik ödülü ise adanın ilk müzik öğretmenlerinden Madam Melpo adına 1250 Euro olarak, Gaia kategorisinde ise 1000 Euroluk ödül yalnızca öğrencilerin eserlerine veriliyor. 2023 yılından sonra Gaia kategorisindeki ödülün adı, geçen yıl bir trafik kazasında hayatını kaybeden Naci Güçhan adına veriliyor.

BIFED'in 11. senesinde yeni bir ödül daha olacak. 2024 yılından itibaren en iyi belgesel müziği dalında verilecek 1000 Euro değerinde İdil Schneider ödülü de BIFED ödüllerine eklendi. Bu ödül belgesellerde çoğunlukla ihmal edilen ses ve müzik konusuna dikkat çekmek için verilecek. Bu ödül kategorisinin jürileri de Alper Maral, Bruno Schneider ve Can Azbazdar'dan oluşuyor.

9 Ekim'de Başlıyor

Bozcaada, Kuzey Ege'nin biyolojik çeşitlilik açısından önemli bir noktasında yer alan, çok ciddi bir turizm baskısı altında kalmış, aynı zamanda önemli bir deniz yaşamı ve biyoçeşitliliğe sahip, küçük ve çok kültürlü bir geçmişli olan bir ada. BIFED, on yıldır, dünyanın dört bir yanından gelen yerel belgeselcileri, çevreyi savunanları, öğrencileri, hocaları, çiftçileri, çocukları, sivil toplum kuruluşlarını, çevre bilincine sahip tüm kurum ve kuruluşları ve iklim mücadelesinin tüm taraflarını bu küçük adada buluşturuyor, bu konudaki bilinci arttırmak için emek veriyor.

BIFED, gezegende yarattığımız tahribat kadar, iyi örnekleri de belgesel aracılığıyla duyurmak, yönetmenleri, kamuoyu ve çevre için mücadele edenleri bir araya getirmek ve yerel ihtiyaçları ilgilendiren önemli konularda izleyicileri tartışmaya dahil etmek amacıyla başladı ve sürüyor. İklim krizinin merkezinde yer alan yerli halklar, tarım, ormanlar, su, göç ve mülteciler, festival seçiminde odaklanılan ve önem verilen konular arasında yer alıyor. Festivalin amaçlarından biri de adayı vahşi ve tüketici bir turizm anlayışından uzaklaştırmaya çalışmak.

Festivalde bugüne kadar konuklarla ve yerel halkla birlikte film gösterimleri, etkinlikler, atölye çalışmaları ve çocuk programları gerçekleştirildi. Özellikle eğitim, pestisitsiz tarım, sağlıklı turizmle ilgili konular ön plandaydı.

İş Birliğı Yaşatır

Festivalin bir başka önemli faaliyeti, yıl içinde farklı festival, STK, okul, çevre örgütleriyle olan iş birliğı. BIFED filmleri bugüne dek Aliğa Çevre Platformu, Marmaris Eğitim Sen, Gümüşlük Uluslararası Müzik Festivali, Antalya Tabip Odası, Postane, Datça Can Yücel Festivali gibi farklı oluşum ve coğrafyalarda, hiçbir maddi karşılık olmadan gösterildi ve gösterilmeye devam edecek. Festival düzenleyicileri bunu, festivali ve çevre kültürünü çoğaltan bir yaklaşım olarak görüyor ve önemsiyor. Onuncu yılında, İspanya'nın La Rioja bölgesinde, 15-19 Mayıs 2023 tarihlerinde, BIFED Rioja, 9-23 Haziran tarihleri arasında ise BIFED Limnos yapıldı. Komşu adada çok anlamlı bir kültürel etkinlik olarak gerçekleşen Limnos gösterimleri, iki ülke arasında bundan sonrası için özlenen bir etkinlikti.

Bu yılın diğer önemli yeniliklerinden biri de 18-21 Eylül tarihleri arasında yapılacak olan **"BIFED Gökçeada Uluslararası Ekolojik Film Günleri"**. Etkinlik, Bozcaada Belediyesi, Gökçeada Belediyesi ve KIA Türkiye tarafından destekleniyor. Yine bu yıl içinde yapılacak BIFED Berlin ve Lübnan gösterimleri sıralarını bekliyor.

BIFED'in Temaları

2021 yılından beri gündeme alınan “Savunanları Savunun” teması, çevre haklarını savunurken git gide daha tehlikeli yollardan geçmekte olan iklim aktivistlerinin hikâyelerine ses olmaya önem veriyor. 2021 yılında slogan “Evimiz Yanıyor” idi. 2022 yılında “Yeşil Barış ve Adalet”, 2023’de ise “Can Yelekleri Koltukların Altında Değildir” oldu. Günümüzde hala ve belki de daha büyük tehlike altında olan doğa ve hak savunucularına saygı gereği **“Savunanları Savunun”** sloganı bu yıl da kullanılacak.

Dayanışma

Green Film Network (GFN) üyesi olan ve Bozcaada Belediyesi tarafından düzenlenen BIFED; KIA Türkiye (ana sponsor), Demirer Holding (kurucu sponsor), TAKK, Mey Diageo, Avusturya Kültür Forumu, İstanbul Bilgi Üniversitesi gibi kurumların destekleri ve yerel işletmeler ve yerel halkın güçlü dayanışmasıyla düzenleniyor. Rengigül, Aral Çiftliği, Eflatun Konukevi, Bağ Badem Konukevi, Umut Deniz ve Nil Ada Konukevi, Deliasma, Bozcaada Pansiyon, Nefes Ada Evleri, festivali destekleyen yerel kurum ve destekçilerimizden yalnızca birkaç tanesi. Festival, tek bir holdingin ya da tek bir belediyenin desteklediği bir festival olmamakla da ayrı bir yere sahip. **Festivalin basın destekçilerinden biri de Magma dergisi.**

20.08.2024

Link:

<https://bianet.org/haber/bozcaada-ekoloji-filmleri-festivali-11-kez-izleyici-ile-bulusuyor-298769>

Bozcaada Ekoloji Filmleri Festivali 11. kez izleyici ile buluşuyor

Festivale her yıl 100'den fazla ülkeden film başvuruları geliyor. Seçimler, 700'ü aşkın film arasından yapılıyor. Ana Yarışma kategorisinde yaklaşık 20, Panorama kategorisinde 10 ve Özel gösterim kategorisinde de 10 kadar film izleyiciyle buluşuyor.

11. BIFED Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali 9-13 Ekim tarihleri arasında Bozcaada'da gerçekleşecek.

Gösterimler her sene olduğu gibi bu sene de "ücretsiz" olarak izleyiciyle buluşacak. Yerli-yabancı birçok yönetmen gösterimler sonrasında

izleyicilerin sorularını yanıtlarken, çeşitli söyleşi ve atölyeler ile festival daha da zenginleşecek.

Festivale her yıl 100'den fazla ülkeden film başvuruları geliyor. Seçimler, 700'ü aşkın film arasından yapılıyor. Ana Yarışma kategorisinde yaklaşık 20, Panorama kategorisinde 10 ve Özel gösterim kategorisinde de 10 kadar film izleyiciyle buluşuyor.

Ayrıca, yine başvurular arasından seçilen 10 film öğrenci filmlerini desteklemek için ayrı bir kategori olarak düşünülen Gaia Öğrenci Ödülü kapsamında gösteriliyor ve değerlendiriliyor.

Festivalde yarışacak filmlerin konuları, iklim felaketlerinden dijital kirliliğe, yerel halk mücadelelerinden yoksulluğa terk edilmiş bölgelere kadar uzanıyor.

BIFED büyük ödülü olan 1500 Euro değerindeki ödül, ülkenin en önemli gravür sanatçılarından Bozcaadalı Fethi Kayaalp adına, ikincilik ödülü ise adanın ilk müzik öğretmenlerinden Madam Melpo adına 1250 Euro olarak, Gaia kategorisinde ise 1000 Euro'luk ödül yalnızca öğrencilerin eserlerine veriliyor. 2023 yılından sonra Gaia kategorisindeki ödülün adı, geçen yıl bir trafik kazasında hayatını kaybeden BIFED Naci Güçhan adına veriliyor.

BIFED'in 11. senesinde yeni bir ödül daha olacak. 2024 yılından itibaren en iyi belgesel müziği dalında verilecek 1000 Euro değerinde İdil Schneider ödülü de BIFED ödülleri eklendi. Bu ödül belgesellerde çoğunlukla ihmal edilen

ses ve müzik konusuna dikkat çekmek için verilecek. Bu dl kategorisinin jürileri de Alper Maral, Bruno Schneider ve Can Azbazdar'dan oluşuyor.

İyi rnekler de duyurulacak

Bozcaada, Kuzey Ege'nin biyolojik çeşitlilik açısından önemli bir noktasında yer alan, çok ciddi bir turizm baskısı altında kalmış, aynı zamanda önemli bir deniz yaşamı ve biyoçeşitliliğe sahip, küçücük ve çok kültürlü bir geçmişi olan bir ada. BIFED, on yıldır, dünyanın dört bir yanından gelen yerel belgeselcileri, çevreyi savunanları, öğrencileri, hocaları, çiftçileri, çocukları, sivil toplum kuruluşlarını, evre bilincine sahip tüm kurum ve kuruluşları ve iklim mücadelesinin tüm taraflarını bu küçük adada buluşturuyor, bu konudaki bilinci arttırmak için emek veriyor.

BIFED, gezegende yarattığımız tahribat kadar, iyi örnekleri de belgesel aracılığıyla duyurmak, yönetmenleri, kamuoyu ve evre için mücadele edenleri bir araya getirmek ve yerel ihtiyaçları ilgilendiren önemli konularda izleyicileri tartışmaya dahil etmek amacıyla başladı ve sürüyor. İklım krizinin merkezinde yer alan yerli halklar, tarım, ormanlar, su, g ve mlteçiler, festival seçimimizde odaklandığımız ve önemine yürekten inandığımız

konular arasında yer alıyor. Amaçlarımızdan biri de adayı vahşi ve tüketici bir turizm anlayışından uzaklaştırmaya çalışmak.

Festivalde bugüne kadar konuklarla ve yerel halkla birlikte film gösterimleri, etkinlikler, atölye çalışmaları ve çocuk programları gerçekleştirdik. Özellikle eğitim, pestsiz tarım, sağlıklı turizmle ilgili konular ön plandaydı.

İş birlikleri

Festivalin bir başka önemli faaliyeti, yıl içinde farklı festival, STK, okul, çevre örgütleriyle olan iş birliği. BIFED filmleri bugüne dek Aliğa Çevre Platformu, Marmaris Eğitim Sen, Gümüşlük Uluslararası Müzik Festivali, Antalya Tabip Odası, Postane, Datça Can Yücel Festivali gibi farklı oluşum ve coğrafyalarda, hiçbir maddi karşılık olmadan gösterildi ve gösterilmeye devam edecek.

Bunu, festivali ve çevre kültürünü çoğaltan bir yaklaşım olarak görüyor ve önemsiyoruz. Onuncu yılımızda, İspanya'nın La Rioja bölgesinde, 15-19 Mayıs 2023 tarihlerinde, BIFED Rioja'yı gerçekleştirdik. 19-23 Haziran tarihleri arasında ise BIFED Limnos yapıldı.

Komşu adada çok anlamlı bir kültürel etkinlik olarak gerçekleşen Limnos gösterimleri, iki ülke arasında bundan sonrası için özlenen bir etkinlikti. Bu yılın diğer önemli yeniliklerinden biri de 18-21 Eylül tarihleri arasında yapılacak olan **“BIFED Gökçeada Uluslararası Ekolojik Film Günleri”**. Etkinlik, Bozcaada Belediyesi, Gökçeada Belediyesi ve KIA Türkiye tarafından destekleniyor. Yine bu yıl içinde yapılacak BIFED Berlin ve Lübnan gösterimleri sıralarını bekliyoruz.

BIFED'in temaları

2021 yılından beri gündeme aldığımız “Savunanları Savunun” temasıyla, çevre haklarını savunurken git gide daha tehlikeli yollardan geçmekte olan iklim aktivistlerinin hikâyelerine ses olmaya önem veriyoruz. 2021 yılında sloganımız “Evimiz Yanıyor” idi. 2022 yılında “Yeşil Barış ve Adalet”, 2023’de ise “Can Yelekleri Koltukların Altında Değildir” oldu. Günümüzde hala ve belki de daha büyük tehlike altında olan doğa ve hak savunucularına saygı gereği “Savunanları Savunun” sloganını bu yıl da kullanacağız.

Dayanışma

Green Film Network (GFN) üyesi olan ve Bozcaada Belediyesi tarafından düzenlenen BIFED; KIA Türkiye (ana sponsor), Demirer Holding (kurucu sponsor), TAKK, Mey Diageo, Avusturya Kültür Forumu, İstanbul Bilgi Üniversitesi gibi kurumların destekleri ve yerel işletmeler ve yerel halkın güçlü dayanışmasıyla düzenleniyor.

Rengigöl, Aral Çiftliği, Eflatun Konukevi, Bağ Badem Konukevi, Umut Deniz ve Nil Ada Konukevi, Deliasma, Bozcaada Pansiyon, Nefes Ada Evleri, festivali destekleyen yerel kurum ve destekçilerimizden yalnızca birkaç tanesi. Festival, tek bir holdingin ya da tek bir belediyenin desteklediği bir festival olmamakla da ayrı bir yere sahip.

19.08.2024

Link:

<https://www.evrensel.net/haber/525973/bozcaada-ekolojik-belgesel-festivali-hazirliklari-basladi>

Bozcaada Ekolojik Belgesel Festivali hazırlıkları başladı

Bu yıl “Savunanları savunun” sloganını kullanan Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali 9-13 Ekim tarihleri arasında gerçekleşecek.

11. BIFED Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali 9-13 Ekim tarihleri arasında Bozcaada’da gerçekleşecek. Yerli-yabancı yönetmenler gösterimler sonrasında izleyicilerin sorularını yanıtlarken, çeşitli söyleşi ve atölyeler ile festivalin zenginleştirilmesi planlanıyor. Bu yıl “Savunanları savunun” sloganını kullanan festivalde yarışacak filmlerin konuları, iklim felaketlerinden dijital kirliliğe, yerel halk mücadelelerinden yoksulluğa terk edilmiş bölgelere kadar uzanıyor.

BELGESELDE İHMAL EDİLEN SES VE MÜZİĞE DİKKAT ÇEKİLECEK

Festivale her yıl 100’den fazla ülkeden film başvuruları geliyor. Seçimler, 700’ü aşkın film arasından yapılıyor. Ana Yarışma kategorisinde yaklaşık 20, Panorama kategorisinde 10 ve Özel Gösterim kategorisinde de 10 kadar film izleyiciyle buluşuyor. Ayrıca yine başvurular arasından seçilen 10 film öğrenci filmlerini desteklemek için ayrı bir kategori olarak düşünülen Gaia Öğrenci Ödülü kapsamında gösteriliyor ve değerlendiriliyor.

BIFED büyük ödülü, gravür sanatçılarından Bozcaadalı Fethi Kayaalp adına, ikincilik ödülü ise adanın ilk müzik öğretmenlerinden Madam Melpo adına, Gaia kategorisindeki ödül ise yalnızca öğrencilerin eserlerine veriliyor. 2023 yılından sonra Gaia kategorisindeki ödülün adı, geçen yıl bir trafik kazasında hayatını kaybeden BIFED Naci Güçhan adına veriliyor. BIFED’in 11. senesinde yeni bir ödül daha olacak. 2024 yılından itibaren en iyi belgesel müziği dalında verilecek İdil Schneider ödülü de BIFED ödüllerine eklendi. Bu ödül belgesellerde çoğunlukla ihmal edilen ses ve müzik konusuna dikkat çekmek için verilecek. Bu

ödöl kategorisinin jürileri de Alper Maral, Bruno Schneider ve Can Azbazdar'dan oluşuyor.

'ÇEVREYİ SAVUNANLARI BULUŞTURUYOR'

Festival ekibinin Bozcaada'yı ve festivali tanıttığı metinde ise şu ifadeler yer alıyor: "Kuzey Ege'nin biyolojik çeşitlilik açısından önemli bir noktasında yer alan, çok ciddi bir turizm baskısı altında kalmış, aynı zamanda önemli bir deniz yaşamı ve biyoçeşitliliğe sahip, küçük ve çok kültürlü bir geçmişli olan bir ada. BIFED, on yıldır, dünyanın dört bir yanından gelen yerel belgeselcileri, çevreyi savunanları, öğrencileri, hocaları, çiftçileri, çocukları, sivil toplum kuruluşlarını, çevre bilincine sahip tüm kurum ve kuruluşları ve iklim mücadelesinin tüm taraflarını bu küçük adada buluşturuyor, bu konudaki bilinci arttırmak için emek veriyor."

'AMACIMIZ ADAYI VAHŞİ TURİZM ANLAYIŞINDAN UZAKLAŞTIRMAK'

Amaçlarından birinin de adayı "vahşi ve tüketici bir turizm anlayışı"ndan uzaklaştırmaya çalışmak olduğunu belirten BIFED, seçkiye aldıkları filmleri nasıl belirlediğini şu şekilde açıklıyor: "Gezegende yaratılan tahribat kadar, iyi örnekleri de belgesel aracılığıyla duyurmak, yönetmenleri, kamuoyu ve çevre için mücadele edenleri bir araya getirmek ve yerel ihtiyaçları ilgilendiren önemli konularda izleyicileri tartışmaya dahil etmek amacıyla başladı ve sürüyor. İklim krizinin merkezinde yer alan yerli halklar, tarım, ormanlar, su, göç ve mülteciler, festival seçimimizde odaklandığımız ve önemine yürekten inandığımız konular arasında yer alıyor. Festivalde bugüne kadar konuklarla ve yerel halkla birlikte film gösterimleri, etkinlikler, atölye çalışmaları ve çocuk programları gerçekleştirdik. Özellikle eğitim, pestsiz tarım, sağlıklı turizmle ilgili konular ön plandaydı."

DOĞAYI VE HAKLARINI SAVUNANLAR İÇİN...

Festival ekibi; 2021 yılından beri gündeme aldıkları "Savunanları savunun" temasıyla, "Çevre haklarını savunurken gitgide daha tehlikeli yollardan geçmekte olan iklim aktivistlerinin hikayelerine ses olmayı" istediğini belirtiyor. 2021 yılında sloganları "Evimiz yanıyor" idi. 2022 yılında "yeşil barış ve adalet", 2023'de ise "Can yelekleri koltukların altında değildir" oldu. Günümüzde hâlâ ve belki de daha büyük tehlike altında olan doğayı ve haklarını savunanlar için "Savunanları savunun" sloganını bu yıl da kullanıyor.

18.08.2024

Link:

<https://www.artfulliving.com.tr/gundem/11-bifed-icin-geri-sayim-basladi-i-30913>

11. BIFED için Geri Sayım Başladı

Bu sene 11'incisi düzenlenecek Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali (BIFED), 9-13 Ekim tarihleri arasında Bozcaada'da izleyicilerle buluşacak.

11. BIFED Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali gösterimleri her sene olduğu gibi bu sene de ücretsiz olarak gerçekleştirilecek. Festival kapsamında yerli-yabancı birçok yönetmen gösterimler sonrasında izleyicilerin sorularını yanıtlayacak, çeşitli söyleşi ve atölyeler düzenlenecek. 2021 yılından beri gündeme alınan "Savunanları Savunun" temasıyla, çevre haklarını savunurken, iklim aktivistlerinin hikâyelerine ses olmaya önem veren festival bu sene de "Savunanları Savunun" sloganı ile yoluna devam ediyor.

Festivale her yıl 100'den fazla ülkeden film başvuruları geliyor. Seçimler, 700'ü aşkın film arasından yapılıyor. Ana Yarışma kategorisinde yaklaşık 20, Panorama kategorisinde 10 ve Özel gösterim kategorisinde de 10 kadar film izleyiciyle buluşuyor. Ayrıca, yine başvurular arasından seçilen 10 film öğrenci filmlerini desteklemek için ayrı bir kategori olarak düşünülen Gaia Öğrenci Ödülü kapsamında gösteriliyor ve değerlendiriliyor. Festivalde yarışacak filmlerin konuları, iklim felaketlerinden dijital kirliliğe, yerel halk mücadelelerinden yoksulluğa terk edilmiş bölgelere kadar uzanıyor.

BIFED büyük ödülü olan 1500 Euro, ülkenin en önemli gravür sanatçılarından Bozcaadalı Fethi Kayaalp adına, ikincilik ödülü olan 1250 Euro adanın ilk müzik öğretmenlerinden Madam Melpo adına, Gaia kategorisinde 1000 Euro'luk ödül ise yalnızca öğrencilerin eserlerine veriliyor. 2023 yılından sonra Gaia kategorisindeki ödülün adı, geçen yıl bir trafik kazasında hayatını kaybeden BIFED Naci Güçhan adına veriliyor. 2024 yılından itibaren en iyi belgesel müziği dalında verilecek 1000 Euro değerinde İdil Schneider ödülü de BIFED ödülleri bu sene eklendi. Bu ödül belgesellerde çoğunlukla ihmal edilen ses ve müzik konusuna dikkat çekmek için verilecek. Bu ödül kategorisinin jürileri de Alper Maral, Bruno Schneider ve Can Azbazdar'dan oluşuyor.

Festival, pek çok etkinliğe imza atıyor. "BIFED Gökçeada Uluslararası Ekolojik Film Günleri" başlıklı etkinlik, Bozcaada Belediyesi, Gökçeada Belediyesi ve KIA Türkiye tarafından destekleriyle 18-21 Eylül tarihleri arasında gerçekleşecek. Yine bu yıl içinde BIFED Berlin ve Lübnan gösterimleri de düzenlenecek.

Green Film Network (GFN) üyesi olan ve Bozcaada Belediyesi tarafından düzenlenen BIFED; KIA Türkiye (ana sponsor), Demirer Holding (kurucu sponsor), TAKK, Mey Diageo, Avusturya Kültür Forumu, İstanbul Bilgi Üniversitesi gibi kurumların destekleri ve yerel işletmeler ve yerel halkın dayanışmasıyla düzenleniyor.

11. BIFED Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali hakkında detaylı bilgiye **[buradan](#)** ulaşabilirsiniz.

Link:

<https://yesilgazete.org/bozcaadanin-ekolojik-belgesel-festivali-9-ekimde-basliyor/>

16.08.2024

Bozcaada'nın ekolojik belgesel festivali 9 Ekim'de başlıyor!

11. BIFED Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali 9-13 Ekim tarihleri arasında Bozcaada'da gerçekleşecek. Gösterimler her sene olduğu gibi bu sene de 'ücretsiz' olarak izleyiciyle buluşacak. Festivalde yerli-yabancı birçok yönetmen gösterimler sonrasında izleyicilerin sorularını yanıtlarken, çeşitli söyleşi ve atölyeler de düzenlenecek.

Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali (BIFED) 9-13 Ekim tarihlerinde gerçekleştirilecek. 2021'den bu yana düzenlenen festivalin, çevre haklarını savunurken git gide daha tehlikeli yollardan geçmekte olan iklim aktivistlerinin hikâyelerine ses olması hedefleniyor. Festivalin bu sene de doğa ve hak savunucularına saygı gereği **"Savunanları Savunun"** sloganıyla düzenleneceği duyurularak şu çağrıda bulunuldu:

"9-13 Ekim tarihleri arasında kimseye randevu vermeyin. Seçkin filmler ve dostça bir atmosfer Bozcaada'da izleyicilerini bekliyor."

Green Film Network (GFN) üyesi olan ve **Bozcaada Belediyesi** tarafından düzenlenen BIFED; **KIA Türkiye** (ana sponsor), **Demirer Holding** (kurucu sponsor), **TAKK**, **Mey Diageo**, **Avusturya Kültür Forumu**, **İstanbul Bilgi Üniversitesi** gibi kurumların destekleri ve yerel işletmeler ve yerel halkın güçlü dayanışmasıyla düzenleniyor.

“**BIFED Gökçeada Uluslararası Ekolojik Film Günleri**” ise 18-21 Eylül tarihleri arasında yapılacak. Etkinlik, Bozcaada Belediyesi, Gökçeada Belediyesi ve KIA Türkiye tarafından destekleniyor. BIFED Berlin ve Lübnan gösterimleri de yine bu yıl içinde yapılacak.

BIFED'in 11. yıl seçkisi

Her yıl 100'den fazla ülkeden film başvurularının geldiği festivalde, seçimler 700'ü aşkın film arasından yapılıyor.

Ana Yarışma kategorisinde yaklaşık 20, **Panorama** kategorisinde 10 ve **Özel** gösterim kategorisinde de 10 kadar film izleyiciyle buluşuyor.

Ayrıca, yine başvurular arasından seçilen 10 film, öğrenci filmlerini desteklemek için ayrı bir kategori olarak düşünülen **Gaia Öğrenci Ödülü** kapsamında gösteriliyor ve değerlendiriliyor.

Festivalde yarışacak filmlerin konuları, **iklim felaketlerinden dijital kirliliğe, yerel halk mücadelelerinden yoksulluğa terk edilmiş bölgelere** kadar uzanıyor.

BIFED büyük ödülü olan 1500 Euro değerindeki ödül, ülkenin en önemli gravür sanatçılarından Bozcaadalı **Fethi Kayaalp** adına, ikincilik ödülü ise adanın ilk müzik öğretmenlerinden **Madam Melpo** adına 1250 Euro olarak, **Gaia** kategorisinde ise 1000 Euro'luk ödül yalnızca öğrencilerin eserlerine veriliyor.

2023 yılından sonra Gaia kategorisindeki ödülün adı, geçen yıl bir trafik kazasında hayatını kaybeden BIFED **Naci Güçhan** adına veriliyor.

Ancak BIFED'in 11. senesinde **yeni bir ödöl daha** olacağı duyuruldu. 2024 yılından itibaren **en iyi belgesel müziği** dalında verilecek 1000 Euro değerinde **İdil Schneider** ödölü de BIFED ödöllerine eklendi.

Bu ödölün belgesellerde çoğunlukla ihmal edilen ses ve müzik konusuna dikkat çekmek için verileceği duyuruldu. Bu ödöl kategorisinin jürileri de **Alper Maral, Bruno Schneider** ve **Can Azbazdar**'dan oluşuyor.

BIFED hakkında

BIFED, on yıldır, dünyanın dört bir yanından gelen yerel belgeselcileri, çevreyi savunanları, öğrencileri, hocaları, çiftçileri, çocukları, sivil toplum kuruluşlarını, çevre bilincine sahip tüm kurum ve kuruluşları ve iklim mücadelesinin tüm taraflarını Bozcaada'da buluşturuyor.

Festivale konum olarak Bozcaada'nın seçilmesinin nedeninin ise bu küçük adaya dikkat çekmek, bilinçlendirmek olduğu belirtiliyor.

Çünkü Bozcaada, **Kuzey Ege**'nin biyolojik çeşitlilik açısından önemli bir noktasında yer alan, çok ciddi bir turizm baskısı altında kalmış, aynı zamanda önemli bir deniz yaşamı ve biyoçeşitliliğe sahip, küçücük ve çok kültürlü bir geçmişi olan bir ada. Festivalin hedeflerine ilişkin yapılan vurgu ise şöyle:

“BIFED, gezegende yarattığımız tahribat kadar, iyi örnekleri de belgesel aracılığıyla duyurmak, yönetmenleri, kamuoyu ve çevre için mücadele edenleri bir araya getirmek ve yerel ihtiyaçları ilgilendiren önemli konularda

izleyicileri tartışmaya dahil etmek amacıyla başladı ve sürüyor. İklim krizinin merkezinde yer alan yerli halklar, tarım, ormanlar, su, göç ve mülteciler, festival seçimimizde odaklandığımız ve önemine yürekten inandığımız konular arasında yer alıyor. Amaçlarımızdan biri de adayı vahşi ve tüketici bir turizm anlayışından uzaklaştırmaya çalışmak.”

Festivalde bugüne kadar konuklarla ve yerel halkla birlikte film gösterimleri, etkinlikler, atölye çalışmaları ve çocuk programları gerçekleştirildi. Özellikle eğitim, pestisitsiz tarım, sağlıklı turizmle ilgili konular ön planda yer aldı.

Link:

<https://sendika.org/2024/08/11-bifed-bozcaada-uluslararası-ekolojik-belgesel-festivali-9-13-ekimde-bozcaadada-gerceklesecek-709514>

16.08.2024

11. BIFED Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali 9-13 Ekim'de Bozcaada'da gerçekleşecek

11. BIFED Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali 9-13 Ekim tarihleri arasında Bozcaada'da gerçekleşecek. Gösterimler her sene olduğu gibi bu sene de "ücretsiz" olarak izleyiciyle buluşacak.

11. BIFED Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali 9-13 Ekim tarihleri arasında Bozcaada'da gerçekleşecek. Gösterimler her sene olduğu gibi bu sene de "ücretsiz" olarak izleyiciyle buluşacak. Yerli-yabancı birçok yönetmen gösterimler sonrasında izleyicilerin sorularını yanıtlarken, çeşitli söyleşi ve atölyeler ile festival daha da zenginleşecek.

BIFED'in 11. yıl seçkisi

Festivale her yıl 100'den fazla ülkeden film başvuruları geliyor. Seçimler, 700'ü aşkın film arasından yapılıyor. Ana Yarışma kategorisinde yaklaşık 20, Panorama kategorisinde 10 ve Özel gösterim kategorisinde de 10 kadar film izleyiciyle buluşuyor. Ayrıca, yine başvurular arasından seçilen 10 film öğrenci filmlerini desteklemek için ayrı bir kategori olarak düşünülen Gaia Öğrenci Ödülü kapsamında gösteriliyor ve değerlendiriliyor.

Festivalde yarışacak filmlerin konuları, iklim felaketlerinden dijital kirliliğe, yerel halk mücadelelerinden yoksulluğa terk edilmiş bölgelere kadar uzanıyor.

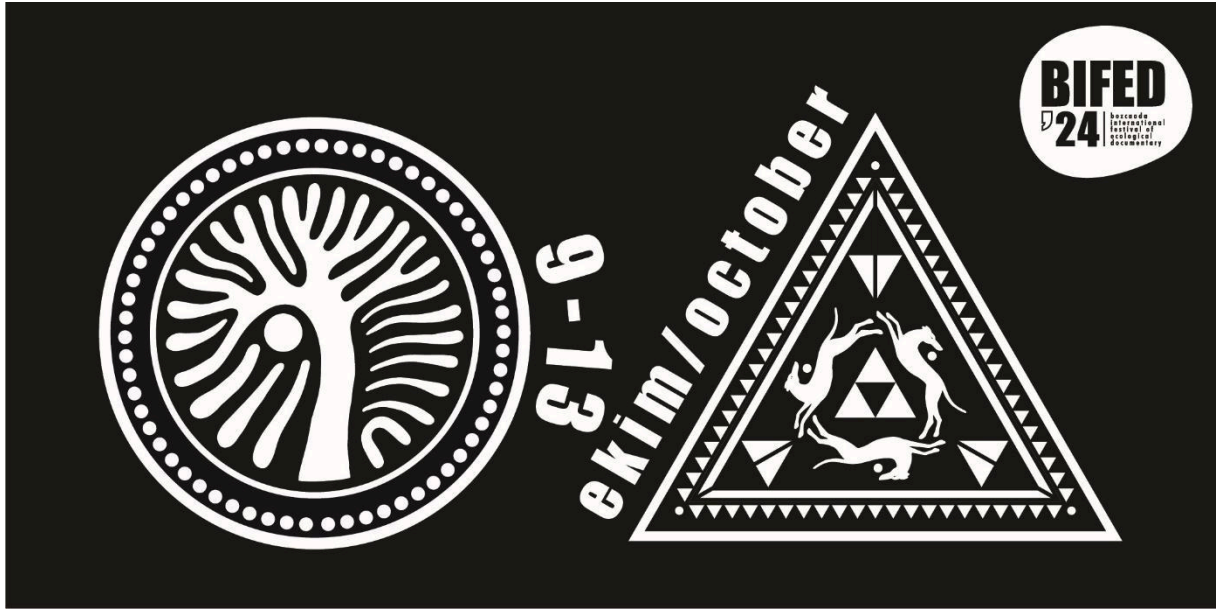

BIFED büyük ödülü olan 1500 Euro değerindeki ödül, ülkenin en önemli gravür sanatçılarından Bozcaadalı Fethi Kayaalp adına, ikincilik ödülü ise adanın ilk müzik öğretmenlerinden Madam Melpo adına 1250 Euro olarak, Gaia kategorisinde ise 1000 Euro'luk ödül yalnızca öğrencilerin eserlerine veriliyor. 2023 yılından sonra Gaia kategorisindeki ödülün adı, geçen yıl bir trafik kazasında hayatını kaybeden BIFED Naci Güçhan adına veriliyor.

BIFED'in 11. senesinde yeni bir ödül daha olacak. 2024 yılından itibaren en iyi belgesel müziği dalında verilecek 1000 Euro değerinde İdil Schneider ödülü de BIFED ödülleri eklendi. Bu ödül belgesellerde çoğunlukla ihmal edilen ses ve müzik konusuna dikkat çekmek için verilecek. Bu ödül kategorisinin jürileri de Alper Maral, Bruno Schneider ve Can Azbazdar'dan oluşuyor.

BIFED 9-13 Ekim'de başlıyor

Bozcaada, Kuzey Ege'nin biyolojik çeşitlilik açısından önemli bir noktasında yer alan, çok ciddi bir turizm baskısı altında kalmış, aynı zamanda önemli bir deniz yaşamı ve biyoçeşitliliğe sahip, küçük ve çok kültürlü bir geçmişli olan bir ada. BIFED, on yıldır, dünyanın dört bir yanından gelen yerel belgeselcileri, çevreyi savunanları, öğrencileri, hocaları, çiftçileri, çocukları, sivil toplum kuruluşlarını, çevre bilincine sahip tüm kurum ve kuruluşları ve iklim mücadelesinin tüm taraflarını bu küçük adada buluşturuyor, bu konudaki bilinci arttırmak için emek veriyor.

BIFED, gezegende yarattığımız tahribat kadar, iyi örnekleri de belgesel aracılığıyla duyurmak, yönetmenleri, kamuoyu ve çevre için mücadele edenleri bir araya getirmek ve yerel ihtiyaçları ilgilendiren önemli konularda izleyicileri tartışmaya dahil etmek amacıyla başladı ve sürüyor. İklim krizinin merkezinde yer alan yerli halklar, tarım, ormanlar, su, göç ve mülteciler, festival seçimimizde odaklandığımız ve önemine yürekten inandığımız konular arasında yer alıyor. Amaçlarımızdan biri de adayı vahşi ve tüketici bir turizm anlayışından uzaklaştırmaya çalışmak.

Festivalde bugüne kadar konuklarla ve yerel halkla birlikte film gösterimleri, etkinlikler, atölye çalışmaları ve çocuk programları gerçekleştirdik. Özellikle eğitim, pestsiz tarım, sağlıklı turizmle ilgili konular ön plandaydı.

BIFED filmleri bugüne dek Aliğa Çevre Platformu, Marmaris Eğitim Sen, Gümüşlük Uluslararası Müzik Festivali, Antalya Tabip Odası, Postane, Datça Can Yücel Festivali gibi farklı oluşum ve coğrafyalarda, hiçbir maddi karşılık olmadan gösterildi. Festivalin onuncu yılında, İspanya'nın La Rioja

bölgesinde, 15-19 Mayıs 2023 tarihlerinde, BIFED Rioja gerçekleştirildi. 19-23 Haziran tarihleri arasında ise komşu ada Limnos'ta BIFED Limnos yapıldı. Bu yılın diğer önemli yeniliklerinden biri de 18-21 Eylül tarihleri arasında yapılacak olan “BIFED Gökçeada Uluslararası Ekolojik Film Günleri”. Yine bu yıl içinde yapılacak BIFED Berlin ve Lübnan gösterimleri sıralarını bekliyor.

BIFED'in temaları

2021 yılından beri gündeme aldığımız “*Savunanları Savunun*” temasıyla, çevre haklarını savunurken git gide daha tehlikeli yollardan geçmekte olan iklim aktivistlerinin hikâyelerine ses olmaya önem veriyoruz. 2021 yılında sloganımız “*Evimiz Yanıyor*” idi. 2022 yılında “*Yeşil Barış ve Adalet*”, 2023'de ise “*Can Yelekleri Koltukların Altında Değildir*” oldu. Günümüzde hala ve belki de daha büyük tehlike altında olan doğa ve hak savunucularına saygı gereği “*Savunanları Savunun*” sloganını bu yıl da kullanacağız.

H. Serhan Süzer
Pura Vida!

24.06.2024

Link:

<https://www.serhansuzer.com/tr/bozcaadanin-komsusu-limnide-ekolojik-belgesel-festivali>

Bozcaada'nın komşusu Limni'de Ekolojik Belgesel Festivali

Tatil için gittiğim Yunanistan'da Selanik, Kavala'dan sonra son durak Limni Adası'na (Yunanca Lemnos) hem tatilimin son durağı için hem de sürdürülebilirlik festivali için gittim. Gerçekten keyif aldığım bu tatilimde adayla ve festivalle ilgili izlenimlerimi paylaşacağım.

Geçen yaz Bozcaada'da tatildayken BIFED'e (Bozcaada International Festival of Ecological Documentary – Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali) rastlamıştım. Şansıma, kaldığım otelin sahibi sevgili Pınar Hanım festivalin kurucuları ve organizatörleriyle beni tanıştırdı. Bu vesileyle tanıştığım yapımcı, yönetmen ve festival koordinatörü Ethem Özgüven ve eşi, aynı zamanda festivalin direktörü Petra Holzer Özgüven ile İstanbul'da tanıştık. Beni başta Bozcaada olmak üzere benzer destinasyonlarda organize ettikleri Ekolojik Belgesel Festivali BIFED'le ilgili bilgilendirdiler. Siz de detayları <https://www.bifed.org> linkinden okuyabilirsiniz.

Bu tanışmadan sonra Ethem Bey beni yapımını ve yönetmenliğini yaptığı “Karanlık zamanlarda şarkı söylemek” adlı belgeselin İstanbul Kadıköy'deki gösterimine davet etti. Hatta bu belgeselle ilgili bir yazı da kaleme almıştım. Yazıyı <https://www.serhansuzer.com/tr/karanlik-zamanlarda-sarki-soylemek> linkinde okuyabilirsiniz. Bu belgesel 6 Şubat 2023 tarihinde Türkiye Cumhuriyeti'nin tarihinin tanık olduğu en büyük depremlerle yerle bir olan Antakya'da depremin hemen ardından sanatlarını icra etmeye devam eden Hatay Akademi Orkestrası'nın öyküsünü anlatıyor. İzlemediyseniz mutlaka izlemenizi tavsiye ederim.

Daha sonra Özgüven çifti, sağ olsunlar beni BIFED etkinliklerinin bir parçası olan Bozcaada'nın komşusu Yunan Limni Adası'ndaki Ekolojik Belgesel Festivaline davet ettiler. Ben de zaten Yunanistan'a tatil için gitmeyi planlıyordum. Tatil programımın içine Limni Adası'nı da ekledim. Çok da güzel oldu.

Gerçeği ön planda tutan bir festival

BIFED (Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali), Lemnos adasına erişim alanını genişleterek Bozcaada ile Limni arasında yeni bir bağlantı oluşturuyor. Festival, Haziran 2024 için planlanan etkinliklerle Lemnos'ta ilk kez düzenlenecek. BIFED, gerçek dünyadaki ekolojik sorunları özgün hikaye anlatımıyla ele alan, gerçeği ve gerçek temsili ön planda tutan filmleri sergilemeye kararlıdır.

Festivalin amacı insanların dikkatini çevre sorunlarına çekmek ve bazı şeylerin nasıl değiştirilebileceğine dair örnekler göstermek. BIFED, film gösterimleri ve tartışmalar düzenleyerek anlamlı konuşmalar ve olumlu değişim yaratmak amacıyla izleyicilerin, film yapımcılarının ve savunucuların katılımını sağlamayı amaçlamaktadır.

Hedefte olumlu değişim var

2023'te İspanya'nın Logroño kentinde meydana gelen olaylardan sonra, geleceğin BIFED Berlin'i ve Lübnan'daki REEF ile yapılan işbirliğinin ardından, BIFED on Lemnos değişim getirmeyi hedefliyor. Bu yeni festival, insanları bir araya getirmenin, öğretmenin ve herkes için daha iyi, daha sürdürülebilir bir gelecek yaratma konusunda onlara ilham vermenin bir yolu olacak.

Kadıköy'deki etkinlikten sonra BIFED Lemnos'la ilgili şu mesajı Petra Hanım'dan aldım: "BIFED Rioja'nın ardından BIFED Lemnos'la festivalimiz İspanya'dan sonra Yunanistan'da başlıyor. Çok uzun yıllardır eğitim ve çevre konularında işbirliği yaptığımız Yunanlı dostlarımızla ekoloji üzerinden kurmakta olduğumuz bu dolaysız köprü, ileride gelişecek olan umut verici bir kültür değişimini de müjdeliyor umudundayız."

Şehir tarımcısı kadınların cesareti

Bu arada zamanımız kısıtlı olduğu için festivaldeki tüm etkinliklere katılamadık. Gece geç bir saatte geldiğimiz için Marianna Economou tarafından çekilen "When tomatoes met Wagner" adlı ilk belgeseli ve Walker Schleht tarafından çekilen "The Waiting" adlı kısa filmi kaçırdık. İkinci günün ilk sabahından itibaren festivalde hazır bulunduk. Katıldığımız etkinlikler sırasıyla;

1) Apartmanların Gölgesinde: Bir Kent Tarımı Deneyimi (İngilizce çevirisi: Farming in the Shadows): Bu belgeseli izlediğimiz sabah, ortam çok huzurluydu. Hafif bir esinti ile, minik bir tepede lokal şarap kooperatifin tadım yerindeydik. Yönetmenliği Melike Selin Durmaz tarafından yapılan bu filmde umutlu ve vazgeçmeyen pozitif ruhlu şehir tarımcısı kadınlar vardı. Bu kadınları organize edip onlara tarımı öğreten Bediz Yılmaz da film gösteriminden sonra konuşma yaptı. Sorularımızı aldı. Her bir karışı betona boğulmuş bir şehir olma yolunda hızla ilerleyen İstanbul'un bu vahim durumuna karşı Türk kadınlarının bu akıntının tersi diye nitelendirebileceğimiz çok zor bir işi başararak şehirde tarım yapmaları ve

bunun için büyük bir gayret sarf etmeleri ben de dâhil herkes tarafından çok takdir edildi. Tabii bu çabaların bir umut kıvılcımı olmanın ötesine geçmesi için de gereken her türlü desteği vermemiz gerekiyor. Bu sorunların kökten çözümü için aklı başında şehir planlaması şart.

Nostaljik bir açık hava belgeseli

2) Delikado: Aynı günün akşamında Lemnos'un Atsiki adlı kasabasında (Türk okuyucularım için; bu ismi yanlış okumadınız. Kasabanın ismini lütfen Türkçe anlamını düşünmeden okuyun) eski terzi dükkânının olduğu meydanda yapıldı. Büyük bir perdeye yansıtılıp kasaba usulü geçici sandalyelerle, o kasabadaki meydan adeta açık hava sinemasına çevrilmişti. Ortam hoşuma gitti.

Delikado çok etkileyici bir belgeseldi. Dünyada en çok çevre aktivistinin öldürüldüğü iki ülkenin Meksika ve Filipinler olduğunu bu film sayesinde öğrenmiş olduk. Dünyanın birçok yerinde olduğu gibi Filipinler'de de rant uğruna (ağaçlar kesilerek kereste satılıyor), ayrıca kesilen veya yakılan yerlerde (ki maalesef bu tip doğa katliamları Türkiye'de de oluyor) lüks tatil mekanları doğayı yok etme pahasına inşa ediliyor. Bu filmde de bazı aktivistler tamamen kendi çabalarıyla organize olup ağaçları kesenleri basarak elektrikli testerelerine el koyuyorlardı (kimi zaman, özellikle riskli durumlarda gizlice gelip elektrikli testerelerini alıyorlardı). Bu film de ormanı korumak için bu aktivistlerin oynadığı kritik ve riskli rolü anlatıyordu. Riskli diyorum çünkü güzelim tropik ormana kıyarak suç işleyen kereste ve gayrimenkul sektörünün tuttuğu adamlar kimi zaman direnç gösteriyorlar hatta bu aktivistlere silah çekenler de oluyordu. Belgeselde aktivistlerden biri vurularak hayatını kaybetti. Diğer taraftan belgeselin çekildiği eyalete vali olarak atanan kişinin aynı zamanda bir kereste firmasının da sahibi olması dikkat çekiyordu.

Aktivistleri hedef alan tehdit ve cinayetler

Belgeselin en etkileyici sahnelerinden biri de aktivistlerin toplanma alanında sembolik bir elektrikli testere yığını olmasıydı; bu yığın öyle yükselmişti ki adeta bir heykel gibi duruyordu. Belgeselde aktivistleri koruyan belediye başkanını ve onların karşısında duran, demin bahsettiğim inşaatlardan rüşvetle beslenen valinin politik mücadelesini de görüyoruz. İşin ürkütücü kısmı ise aktivistlerin maruz kaldığı ölümcül tehditler ve de mücadele sırasında öldürülen aktivistler. Bu tehlike düzeyine rağmen

ailesinden uzak yaşamayı göze alıp mücadeleden vazgeçmeyen çevrecilerin hikayesini anlatan bu belgesel gerçekten çok aydınlatıcı ve etkileyici.

Belgesel gösterildikten sonra Türkiye’de ve Yunanistan’da ormanların rant uğruna yakılması konusunu konuştuk. Meğer iki komşu ülke olarak iyi ve kötü ne kadar ortak paydamız varmış.

3) Limni Arıcılık Kooperatifi: 22 Haziran Cumartesi sabahı Korpos’taki bu etkinliğe katıldık. Alexandros Goussisaris tarafından paylaşılan, Dünya’nın meydana gelişinden insanların evrimine ve arıların oluşumuna kadar çok detaylı bir sunum izledik. Biraz uzun olmasına karşın sunumu beğendim. İklim değişikliğinden dolayı arıların bal üretme koşullarının gittikçe zorlaştığını, bunun arılar üzerinde ciddi stres yarattığını, üretimde verimin düşmemesi için aldıkları önlemleri de paylaştı. Ayrıca, sağ olsunlar, bizlere birer kavanoz bal hediye ettiler. Fotoğraf çekiminden sonra dağıldık.

Daha sonra plaja gidip günün geri kalan kısmını geçirdik. Akşam da hazırlanıp bir kafede Türkiye-Portekiz maçını seyrettik ve hemen ardından Kavala'ya giden feribotumuza bindik.

O akşam dönüş yaptığımız için programın geri kalan kısmına katılamadık. Açıkçası bir yerde denk getirebilirim "Breaking Social" belgeselini de izlemek isterim.

Tatil yaparken yeni bir şeyler öğrenmeyi çok seviyorum. O yüzden bizleri bu etkinliğe davet ettikleri için Özgüven ailesine bir kez daha teşekkür etmek isterim.

Yazıyı bitirirken gözünüzde canlanması için festivalin özet görüntülerini paylaşmak isterim:

<https://www.instagram.com/reel/C9haQLnovlK/?igsh=b25ydDM3NTk0amdh>

Türkler ve Yunanlılar arasındaki bu paylaşımların artması ve sürdürülebilir bir yaşam için hep beraber mücadele vermemiz dileğiyle.

Link:

<https://www.evrensel.net/yazi/94785/hataydan-istanbula-deprem-gercekleri>

04.05.2024

Hatay'dan İstanbul'a deprem gerçekleri

Geçen hafta Ethem Özgüven'in yönetmenliğini üstlendiği geniş bir ekiple hazırlanan "*Karanlık Zamanlarda Şarkı Söylemek*" isimli belgeseli izledim. Çalışma, Hatay Akademi Senfoni Orkestrası'nın müzik üretimi eşliğinde 6 Şubat ve sonrası depremlerle yerle bir olmuş Hatay'ı gösteriyor.

Filmi izleyen çok kişi gibi, ben de bu yıkıma derin bir acıyla üzüldürken bir yandan da yeni yaşam alanlarının inşa sürecini sorguladım. Düzeltiyorum, üzüntüden çok baskın duygum öfke(ydi). Öfkem sadece bu yıkımdan doğrudan sorumlu olanlara da değil, sorumluları bile bile buna göz yumanlara, iş birliği yapanlara, çaresizlik ve rıza üretenlere, sessiz kalanlara, süreci idare edenlere, gerçekleri bilip görüp de demeyenlere...

Sonra aklıma deprem sahasında bu öfkeli eleştirilerime meslektaşlarımdan aldığım karşılıklar geldi. Öncelikle oranın öznesi değildim. Oranın öznesi olanların çoğunluğu da bir çözüm arayışındaydılar. Ağırlıkla da sistemin sürmesini sağlayacak çözümler. Benim gibi sistemin kökten dönüşmesini isteyenler de var(dı) elbet, ama acil ihtiyaçlar yakalarını bırakmıyor(du)...

Bir "imkânsız" hayal edelim diye tutturdum bir süredir. Bir seri olarak farklı yaşam alanlarında adil bir yaşamı örmek için imkânsız düşünelim

istiyor(d)um. Ama mevzu katmanlı sorunları olan Antakya gibi bir yere gelince özne olma hali bir daha karşıma çıkıyor. Oradaki yıkım ve süregiden çaresizlik hali, orada olmasam da beni de yıkıyor demem yetmiyor.

Öyleyse ben de öznesi olduğum yerden, yaşadığım kent merkezinden konuşmaya devam edeceğim. Zira orada olanla buranın bağı var. Bu bağı sadece ben de vurgulamıyorum. Yeniden inşanın failleri de benim gibi düşünüyor. Türkiye Tasarım Vakfı'ndan (TTV) Mehmet Kalyoncu, Kentsel Yenileme Merkezi'nden (KEYM) Cem Yılmaz ve Hatay tasarım ekibinden Bünyamin Derman'ın, Hatay'ın ardından olası bir depremde İstanbul'u da inşa etme hayallerini basından okuyabiliyoruz (1). Hatta ekip Gazze'nin tasarımı için yola çıkmış durumda (2). *"Gazzelilerin mutlulukla yaşayacağı bir Gazze hayaliyle yola çıktık"* diyorlar...

Geçen gün "Hatay Yeniden Canlanıyor" adı altında TTV Hatay Tasarım Planlama ve İş Birliği Grubu tarafından yürütülen "Hatay'ın Canlandırılması" projesi tanıtıldı (3). Projelerin yer aldığı sayfaya bakarsanız olması gereken her şey yapılmış gibi. Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı (ÇŞİDB) ve Kültür ve Turizm Bakanlığı ile yapılan protokoller kapsamında üst ölçekten detaya projeler üretilmiş. Çok disiplinli, açık, şeffaf, katılımcı yollar izlenmiş. Pilot bölgede tasarım rehberi oluşturulmuş. Antakya tarihi kent merkezi koruma amaçlı imar planı ile uyumlu olunmuş vb. Ama bu parçacıl tasarımlara eşlik etmesi gereken rezerv alan, konut proje alanları vb. ortak bir harita üzerinde gösterilmemiş. Oysa ki bu yazının görselinde yer alan Hatay Valiliği'nin web sitesindeki ÇŞİDB, TOKİ, Emlak Konut ve GEDAŞ imzalı haritalar bize TTV'nin göstermelik tasarım sürecini tek seferde ortaya koyuyor (4). Bu projelerin halk katılım toplantılarından birisi tesadüfen Hatay'da olduğum bir zamana denk geldiği için yer almıştım. Boş gösteren katılımcılığın alası olan bu toplantıyı Kültür Meclisi'nde detaylı yazmıştım (5).

Öte yandan Halkların Eşitlik ve Demokrasi Partisi Mersin Milletvekili Perihan Koca'nın 30 Nisan 2024 tarihli TBMM'ye sunduğu, ÇŞİD Bakanı Mehmet Özhaseki'den yazılı cevap talep ettiği sorulara bakalım (6). Sorularda halkın katılım ve rızası olmadığı, yıkımların neye göre yapıldığı, rezerv alan uygulamasının gizli yürütüldüğü vd. ifade ediliyor. TTV'nin web sayfasında bu sorulara cevap olmadığı gibi tasarım yoluyla mükemmel bir çözüm sunulduğu iddiası var.

Hatay Akademik Meslek Odaları Koordinasyon Kurulu'nun (HAMOK) 4 Aralık 2023 tarihli açıklamasına da bakalım (7). HAMOK da rezerv yapı alanı düzenlemesini eleştiriyor, "bedelsiz konut istiyoruz", bütüncül planlama lazım vb. diyor. TTV'nin web sayfasındaki projeler yine boşa düşüyor. Ve bu çok önemli talepler halen askıda bekliyor.

Peki, ben de bir meslek insanı olarak, meslek odalarının bu örgütlü sözünün, söylemle tutarlı bir şekilde neden eyleme dönüşemediğini sorguluyorum. Bunun için tam olarak neye ihtiyacı var HAMOK'un? Ne bekleniyor? Nasıl olmalı? Kendimce önerilerim var elbette ama kentin öznesi değilim. Deprem sahasının öznesi olmayan benim gibi çokça meslek insanı da -Godot'u- bekliyoruz bu koşullarda.

Velhasıl Hatay'dan İstanbul'a deprem gerçekleri bize bunları söylüyor. Bu gerçeklerle sadece yüzleşmemiz de yetmeyecek. Sistemin sürekliliğini sağlayacak her türlü çözüm sistemi yeniden ve yeniden dayatacak. Kök sorunları dert etmeme lüksümüz yok.

Zira adı geçen firmalar, mimarlar, öznel kent kent geziyorlar ve sermaye birikimi lehine iş yapıyorlar. Mimarlar buna "iyi mimarlık" diyor. Ben yapmasam daha kötüsü olacak diye düşünüyorlar. Acil çözümün kent planından bağımsız birer tasarım olmasından rahatsız değiller.

Bakın KEYM'in proje portföyüne; Kürt illerinden Anadolu'ya çeşit çeşit yerler var (8). Kalyoncu *"Hatay'ın İhyası sürecinde de deneyimledik ki buradaki kritik başarı faktörü yerel paydaşlarla bir araya gelerek iş birliklerini güçlendirmek"* diyor. Etrafında Tarlabası'ndan Sur'a kentsel dönüşümün mimarları yer alıyor. Yerelde de mimarları arkasına alıyor. Yerel meslek örgütüne sorarsanız "eleştiri değil, yapıcılık lazım" ve de zaten siz oranın öznesi değilsiniz.

O zaman İstanbul'dan seslenelim. Yarın bir gün bir deprem sonrası İstanbul bütünü için de bir benzerinin olmayacağını zemini var mı? Ve bu zemini bozacak/kuracak olanlar sermayeden değil halklardan yana olan biz meslek insanları değil miyiz? Kiminle masaya oturduğumuz bizlere bir sorumluluk yüklemiyor mu?

Ezcümle bekleyecek zaman yok. Kök sorunlar aman tanımıyor...

Link:

<https://sendika.org/2024/01/11-bozcaada-uluslararası-ekolojik-belgesel-festiv-ali-icin-basvurular-basladi-699454>

16.01.2024

11. Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali için başvurular başladı

BIFED 2024, dünyanın dört bir yanında süren adalet arayışlarından iklim mücadelelerine, halkların direniş öykülerinden yüzlerce bölgede kapana kısılmış mültecilere kadar geniş temalardaki belgeselleri bekliyor.

11. Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali (BIFED) başvuruları kabul etmeye başladı. Festival, 9-13 Ekim 2024 tarihleri arasında Bozcaada'da gerçekleşecek. Başvurular için son gün, 1 Nisan.

Yönetmenliğini Petra Holzer'in, koordinatörlüğünü Ethem Özgüven'in üstlendiği festivale bu sene de yönetmenler filmlerini ücretsiz gönderebilecek.

BIFED 2023, dünyanın dört bir yanında süren adalet arayışlarından iklim mücadelelerine, halkların direniş öykülerinden yüzlerce bölgede kapana kısılmış mültecilere kadar geniş temalardaki belgeselleri bekliyor.

“Son dört yılda yapılan belgesellerin yönetmenleri başvurabilir”

BIFED Koordinatörü Ethem Özgüven başvuruların açılmasıyla ilgili şöyle dedi: “Belgesel yapmanın kıymetli bir uğraş olduğu inancıyla ve genel festival anlayışının ancak son yılda yapılan belgesellere yer vermesiyle mücadele için BIFED bu yıl da son dört yılda yapılan tüm ekolojik belgesellerin başvurusuna açık olacak.”

BIFED büyük ödülü Fethi Kayaalp ve ikincilik ödülü Madam Melpo adına veriliyor. Gaia öğrenci kategorisinde ise öğrencilerin eserlerine Naci Güçhan Öğrenci Ödülü veriliyor.

Her sene Ekim ayında BIFED için Bozcaada'ya; bugüne kadar bölgesel, ulusal ve uluslararası film yapımcıları, yönetmenler, akademisyenler, çiftçiler, araştırmacılar, öğrenciler katıldı. BIFED kapsamında Bozcaada'da film gösterimleri, etkinlikler, atölye çalışmaları ve çocuk programları gerçekleştirildi.

BIFED'in uzun zamandan beri gündeme aldığı “Savunanları Savun” teması, çevre haklarını savunurken git gide daha tehlikeli yollardan geçmekte olan gezegeni ve yaşamı korumaya çalışanların hikâyelerine ses olmaya önem

veriyor. BIFED'in 2023'te teması "Can Yelekleri Koltukların Altında Değildir" oldu.

Sene içerisinde farklı yerlerde BIFED filmlerine ulaşmak mümkün

BIFED'in bir başka önemli faaliyeti de yıl içinde farklı festival, STK, okul, çevre örgütleriyle olan işbirliği: Festival filmleri bugüne dek Kadıköy Belediyesi Sinematek Sinema Evi, Diyarbakır Ekolojik Film Günleri, Aliağa Çevre Platformu, Marmaris Eğitimsen, Gümüşlük Uluslararası Müzik Festivali, Antalya Tabip Odası gibi farklı oluşum ve coğrafyalarda gösterildi. BIFED filmleri bu ortamlarda herhangi bir maddi karşılık olmadan gösterildi ve gösterilecek.

Festival gösterimleri gibi tüm bu gösterimler de ücretsiz izleniyor. BIFED'in 10. yılında BIFED İspanya'da gösterimler yaptı. Gösterimler, İspanya'nın La Rioja bölgesinde gerçekleşti. 2024 yılında ise BIFED filmleri Berlin, Lübnan ve Yunanistan'da izleyicilerle buluşacak.

Her yıl olduğu gibi bu yıl da BIFED 2023 ödüllü filmler gösterimleri 27 Ocak Cumartesi günü Kadıköy Belediyesi Sinematek Sinemaevi'nin ev sahipliğiyle üç seans olarak ücretsiz olarak gösterilecek.

13.30 – Mancorna (24') + Formaldehyde (9') + The Forgotten Nuclear Victims (55')

16.00 – Aralkum (13') + The Waiting (15') + X Trillion (69')

18.30 – Breaking Social (92')

BIFED 2024'e başvurmak isteyen yönetmen ve yapımcılar **bifed.org** internet sitesi ile BIFED'in FilmFreeway sayfası ve Festhome üzerinden başvurularını tamamlayabilirler.

08.03.2024

Link: <https://ekofilmlplatformu.com/ekosinema-ve-eko-aktivizm-bifed/>

Röportaj:

Özge Nilay Erbalaban Gürbüz ve Petra Holzer

“Daha yavaş, daha yerel ve daha küçük ama en önemlisi daha hakiki olanı, bilgiyi birlikte aramak için bu festivali yapıyoruz. Ekolojik sorunlar bir yandan büyür ve çeşitlenirken bir taraftan da umut verici gelişmeler oluyor. Festivalimizi de ümit veren kalıcı bir platform oluşturmak için yapıyoruz.”

10. yılını dolduran Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali’nin var olma amacı böyle anlatılıyor. Odağına ekolojiyi alan nadir film festivalleri arasında bulunan BIFED’i daha yakından tanımak için, Dr. Öğr. Üyesi Özge Nilay Erbalaban Gürbüz festivalin kurucularından Petra Holzer ile bir söyleşi gerçekleştirdi.

Ekosinema Deneyimi

Ö.N.E.G. Scott McDonald, ekosinema deneyimini ticari sinema anlayışına karşı alternatif bir film yapma deneyimi olarak tanımlıyor. Siz bu deneyimi nasıl tanımlarsınız? Uzun yıllar binlerce film izleyen bir festival yöneticisi olarak festival seçkisini hazırlarken bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

P.H. BIFED’e sunulan filmlerin bir kısmı ‘büyük’ pazar için üretilen geleneksel filmler. Bizim en çok ilgilendiğimiz filmler kendi topluluklarını harekete geçirmeyi amaçlayan, konuları kendi yöntemleriyle anlatan küçük bütçeli ama güçlü hikayeler: Bu filmler küçüklüklerine karşın dünyanın diğer ucunda bir kelebeğin kanat çırpışı gibi bizi etkiler. Bunlar bizi bağırmadan, adalet için yazılmış hikâyeleriyle etkileyen filmler. Anlatıcısıyla, yönetmeniyle ve izleyicisiyle gözümüzün önünde olan ve büyük festivallerin gözden kaçırdığı filmler.

Ö.N.E.G. Ekosinema ve sürdürülebilir film yapımı sizce aynı kavramlar mıdır? Bu soruyu Ethem Özgüven’le birlikte yaptığınız belgesellerin yönetmeni olarak değerlendirmenizi isterim.

P.H. “Sürdürülebilirlik” kavramı olarak ekolojik koşulları sağlayan imajı ile trend haline geldi. Bugünkü kullanımıyla Yeşil Yıkama-Pazarlama aracı olarak da kullanılıyor. Burada kurumları değil kavramı ve nasıl kullanıldığını tartışıyorum. Kavramlar tartışılmadan bilim olmaz. Hiç şüphesiz bu kavramı son derece dürüst bir yaklaşımla ve iyi niyetle kullanan kurumlar da var. Tarihsel olarak kavram aslında Almancadır (Nachhaltigkeit) ve Avusturya’da 1713 yılında kullanılmaya başlamıştır. Ormancılıktan çıkan bu kavram, kömür ve gümüş madenlerinin üretimini artırabilmek için daha fazla orman oluşturmaya ilişkindir. Yani bu ormanlar, madene destek ve yakılmak için oluşturulmalı ve korunmalıdır. Bu ekolojiden ziyade ekonomiyle bağlantılıdır. Ya da biz böyle düşünüyoruz.

Bizler sınırlı kaynaklarla filmler/belgeseller yapmaktayız. Küçük ekiplerle, tek seferde mümkün olduğunca birden çok ilişkili çekimlerle, yerel ürünleri ve küçük turizm tesislerini veya topluluk alt yapılarını kullanarak film yapma kariyerlerimizin başından itibaren (80’lerin sonu, 90’ların başı) filmler yaptık. Eğer sürdürülebilirlik meselesine odaklanacaksanız bu konu film ve belgesel yapımcıları arasındaki “mega yapımlar” ve jet-setçilerin endişesi olmalıdır. Bu, festivaller için de geçerlidir. Ne kadar büyük olursanız ‘yeşil bütçe’ ve sürdürülebilirlik konusunda daha fazla çaba göstermeniz gerekir.

Ekosinemadan bahsederken 90’ların dağıtım ve gösterim sahasından gelen yönetmenler olarak bu konuları konuşmaya ihtiyacımız olabilir. Film festivalleri azdı, CD / DVD henüz yeni başlıyordu, TV kanalları yayın pazarını özelleştirme denemeleri yapıyordu. Sinemalar hala selüloit ile çalışıyordu. Video, Betacam ile yeni tanışmıştı. Bu nedenle temel soru şuydu: İzleyiciyi nasıl yakalarız, gençlerin ve sesi olmayanların sesi nasıl duyurulur? Ana akımın ve 35/16 mm, bütçeli filmlerin ötesinde bir görsel dil nasıl yaratılır? Bu sorulara Ethem’in kendi video sanatı diliyle cevap aradık. Aynı zamanda, pazarları işgal eden hibrid sebzeler, değerli tarım arazilerine giren madencilik şirketleri ve uluslararası yeşil hareketin etkisi çalışmalarımızın konularını oluşturdu. Yerel halkla iletişim kurmak ve bu konuları izleyiciye ulaştırmaya çalışmak kendi ekosinemamızı oluşturma şeklimizdi.

Ö.N.E.G. Ekosinema çalışmalarının akademik olarak gelişmesine önemli katkılar yapan Salma Monani ve Stephen Rust için her film ekolojik bağlamlar içerebilir. Siz bu düşünceye katılır mısınız?

P.H. Ekoloji anlayışımız bu düşünceyi destekler. Ekoloji, doğa, hayvanlar ve insanlarla birlikte yaşadığımız yerdir. Bir parça dengesiz olduğunda, diğerleri de zarar görür. Avrupalılar Ortaçağ şehirlerinde tüm kedileri öldürmeye karar verdiklerinde fare popülasyonunun aşırı üremesinden kaynaklanan veba nedeniyle milyonlarca insanın ölmesi gibi. Tüm nehirlerle baraj yapıldığında nehirlerle verilen zarar gibi. Tıpkı Akdeniz’de maden şirketlerinin toprağı zehirlemesinin ve hammadde mücadelesinin yerel nüfusu göçe zorlaması gibi. Dünyayı birbirine bağılı bir sistem olarak görüyorsak o zaman her film ekolojik bir bağlantıya sahiptir. Olumlu ya da olumsuz. Hakikat ve yalan olarak.

Ö.N.E.G. Bir filmi ekolojik yapan nedir?

P.H. Kısa bir cevap: Dünyayı birbirine bağılı bir sistem olarak görmek. Diğer varlıklara, yaşamlara ve yaşam biçimlerine saygı göstermek. Bunu görünür kılmak için bir yol bulmak.

Eko-aktivizm ve Festivaller

Ö.N.E.G. Eko-aktivizm ya da belgesel aktivizmi düşünıldüğünde ekolojik film festivallerini bunlarla ilişkilendirmek mümkün müdür? Sizce ekolojik film festivalleri eko-aktivizmin bir parçası mıdır?

P.H. Belgesel festivalleri ve ekolojik film festivalleri birçok durumda aktivizmle güçlü bir bağlantıya sahiptir. Ancak her festivalin farklı bir amacı vardır. Yeşil-çevreci-sürdürülebilirlik temasına sahip birçok festival, geniş kitlelerde farkındalık yaratmaya çalışır. Ekolojik festivaller genellikle isimlerini diğerlerinden farklı seçmiştir. Güçlü ekolojik aktivist bağlantıları olan festivaller, pazarlama amaçlı yeşil (çevreci) imajı veren daha yaygın festivallerden farklı bir amaca sahiptir. Birçok büyük pazar/endüstri festivalleri, yeşil/çevresel endişeleri içeren özel programlara sahiptir. Bazıları programlarına sürdürülebilirlik hedefleri yazmaktadır. Ancak soru şudur: Her bir festivalin amacı nedir? Ekolojik aktivist festivali nedir? Film festivalleri bir hareket olma gücüne sahip midir?

Ö.N.E.G. Ekolojik film festivallerinin amacı ne olmalıdır? Ekolojik bilincin yükseltilmesi vb. dışında...

P.H. Soru her zaman nerede olduğunuz ve ne yapmak istediğinizdir. Her coğrafyanın, her kültürün ve her topluluğun farklı ihtiyaçları vardır. Biz, Bozcaada'da bir yer, bir mekân oluşturmayı, buluşmayı, tartışmayı, ağlamayı, nefes almayı, yeniden enerji kazanmayı ve katılımcılar arasında dayanışma oluşturmayı deniyoruz. Katılımcılar; izleyiciler, yerel nüfus, film yapımcıları, aktivistler, akademisyenler, film sevenler ve Bozcaada sevenler. Lalehan Öcal buna "Kamusal Ada" adını verdi.

Ö.N.E.G. BIFED kapsamında ekolojik film gösterimleri dışında ekolojik etik, ekozofi, ekolojik adalet, ekosinema film yapımı vb. tartışmalara, panellere yer veriyor musunuz?

P.H. Film gösterimlerinin yanı sıra her yıl birçok farklı etkinliğimiz var. Sunduğumuz panellerin çoğu, tohum takastan zeytin üretimine – yasalar ve beklenen değişiklikler, maden projeleri ve direniş hareketleri, işçi konuları ve kooperatifler, bağcılık ve şarap üretimi vb. yerel nüfusa yönelik konular. Zeytinyağı tadımı ve fermente edilmiş gıda (örneğin tarhana) gibi atölye çalışmaları, balıkçılık hakkında fotoğraf sergileri veya Bilgi Üniversitesi Mimarlık bölümü öğrencilerinin araştırmalarından bulguların sergileri (ada plajlarında bulunan yosunlardan kâğıt üretimi), ekolojik duygu yürüyüşleri, kolektif film okuma atölyeleri ve ustalık sınıfları da dahil olmak üzere. Gazetecileri, ekolojik alandaki çalışmaları hakkında konuşmaları için davet ettik ve taban örgütleri çalışmaları hakkında konuştuk. Ekolojik yayın grupları, Yırca Kadınlar Kooperatifi gibi gruplar da festivallerimiz boyunca standlar açtılar. Diğer disiplinlerdeki sanatçılar, yazarlar, akademisyen, çiftçi ve öğrenciler de festivalin ayrılmaz parçaları oldu geçen on yılda.

BIFED ve Dayanışma Kültürü

 .N.E.G. Bu yıl BIFED'in onuncusunu düzenlediniz. On yıldır gerçekleştirilen bu festivallerin izleyiciler, festival coğrafyaları, festival bileşenleri gibi paydaşları açısından somut ekolojik dönüşümleri nelerdir?

P.H. Davranışlarda somut bir değişiklik olup olmadığını değerlendirmek neredeyse imkansızdır. Ada'da festivalimizden bağımsız olarak ekolojik değişiklikler için birçok girişim var. Birçok insan, çocuklarının ve torunlarının yaşamasını istedikleri gibi adanın ekolojik sistemini korumaya  alışıyor. Ancak hızlı para ve kitle turizminin yerel nüfusa güçlü bir baskısı da var. Alanya'dan başlayıp Antalya, Kaç, Bodrum, Marmaris, Kuşadası ve daha kuzeye doğru yayılan bir hikaye bu. Her zaman aynı – arsayı "iyi" bir k r için sat ve gerçek k r elde edenlerin hizmetçisi ol. Aynı zamanda  evre, sağlık ve ekolojik yaşam standartlarının yok olmasından da zarar g r. Bir belgesel film festivalinin bu büyük kapitalist dalga karşısında değişiklik yapmak için bir etkisi olabilir mi? Bu tür bir festivalin amacı bu mudur? Belki de önerdiğimiz veya kıvılcım verdiğimiz değişiklik, insanları bir araya getirip çalışmalarını ve çabalarını kutlamaktır. Ayrıca nüfusu, yerlileri ve kısmi zamanlı yerlileri festival ve fikir değişikliği için festivalin bir parçası olmaya davet etme çabası gösterdik.

 .N.E.G. Ekoetiğin temel ilkelerinden biri dayanışmadır. Sizin bu amaçla ulusal ya da uluslararası festivallerle dayanışmanız var mıdır?

P.H. Yeşil Film AĞı'nda (Green Film Network) neredeyse başlangıcından beri yer alıyoruz – bu, tüm dünyadan yaklaşık 30 festivalden oluşan bir ağla iletişim ve dayanışma içinde olduğumuz anlamına gelir. Ayrıca Işçi Filmleri Festivali, İstanbul Film Festivali, Datça Ekolojik Film Günleri, Ekolojik Film Günleri (Amed-Diyarbakır), Film Koop, Gümüşlük Uluslararası Klasik Müzik Festivali, Dok nmentaris, Tiyatro Medresesi ve İzmir'deki çok yeni olan Dara a  Film Festivali ile işbirliği yapıyoruz. Yukarıda da belirtildiği gibi İspanya'da BIFED-Rioja olarak ekolojik bir konferansla işbirliği yapıyoruz ve Limni'nin yerel nüfusuyla BIFED-Limnos Film Günleri'ni hazırlıyoruz. Kadıköy Belediyesi Sinema evi Sinematek ile de her yıl işbirliği içindeyiz.

BIFED, on yıldan fazla bir süredir yüzlerce film programından seçmeler yaparak ve bunları yaklaşık 500 film göstererek zaten bir çaba sarf etti. Bu, çok fazla iş yapıldığı anlamına gelir. Programımızı diğer gruplarla paylaşıyoruz, bu da onlarla dayanışma içinde olduğumuz anlamına gelir. Bu

kadar emekle seçtiğimiz ve alt yazı yaptığımız filmleri çok daha fazla insana ulaştırma hedefimiz bizim için çok önemli.

Ö.N.E.G. Film festivallerinin sürekliliğini sağlamak yeteri kadar zorken ekolojik film festivali yapmanın özgün zorlukları var mıdır? Bozcaada halkının, yerel yönetimin ve işletmelerin festivali çok sahiplendiğine tanık oldum. Bunu sağlamak nasıl mümkün oldu?

P.H. Son dokuz yıldır uluslararası bir “yeşil” film festivalleri ağı üyesi olarak, pek çok festivalin kesintiye uğradığını gördük: Sırbistan, Romanya, Macaristan, Malezya, Belçika ve ABD’de. Aynı zamanda bu alandaki en eski festivallerden bazıları da ağın bir parçası. Birçok yeni ve küçük festival de var. Bu ağ, politik ve ekonomik nedenlerden dolayı devam

edemeyenlerle doludur. Ekolojik festivaller politiktir ve finansmanları ve bağımsızlıkları konusunda gerçekten dikkatli ve hassas olmalıdır. Finansman, festivaller topluluğunda da tartışılmaktadır. Festivalin gerçekleşmesi için büyük şirketlerin parasını kullanmalı ve festivalin yok olmasına izin vermemeli miyiz yoksa yeşil aklamayı mı engellemeliyiz? Bu soru AB dışındaki ülkeler için daha önemlidir. Bu ülkelerde finans oluşturmak çok daha zordur. Kültürel destekler sınırlıdır ve politik iklim daha sert olabilir.

Geçen on yılda, hoş bir iklim olduğu gibi küresel olarak neredeyse tüm dünyada yeni bir agresif siyasi iklim ortaya çıkmaktadır. COP konferansları, demokrasisi olmayan petrol üretimi yapan ülkelerde düzenlenirken iklim aktivistleri ve gazeteciler suçlanıyor. SLAPP (Kamu katılımına karşı şirketler ve devletin açtığı stratejik davalar) olayları artıyor. Petrol satıcısı büyük şirketler, “karbon” dostu büyük oyuncular olarak imajlarını satarken küçük ve yerel kooperatifler hayatta kalamıyor. Bu ortamda, “yeşil temalı” festivallerin artan önemi ve aşılması gereken büyük zorlukları var.

BIFED'in önemini kavramış bir topluluk ve yerel bir belediyeye sahip olmaktan mutluyuz. Festivalin tüm süreçlerine mümkün olduğunca yerel nüfusu dahil etmeye çalıştık ve yerel toplumun büyük bir kısmı tarafından memnuniyetle karşılandık. Bozcaada gibi turistik bir yer, son on yılda turizmde büyük değişiklikler yaşadı. Yerel halk, festivalin konularını ve konuklarını takdir etti. Konuklara yerel halkın çok olumlu yaklaşmasının önemli bir sebebi de konukların yapısı ve dünyaya nasıl baktıkları. Bizimle (festivali yaratanlar olarak ve adanın kısmi sakinleri olarak) toplum arasındaki etkileşim canlı ve doğal gerçekleşti. Onlar zaten bizim komşularımız, balık arkadaşlarımız, çocuklarımızın anne babaları. Biz de adalı sayılırız. Tüm bu onaylama ve karşılıklı güven doğal olarak oluştu, gelişti. Bizim festivalimizde çalışan gönüllü ekip ve öğrencilerimizden başlayarak tüm ada halkının sevgisini görmek mümkün: Bu festival bir holdingin finansının tümünü karşıladığı bir yapıdan ziyade sevgi, dayanışma ve saygı ile örülmüş bir yapı.

İkinci önemli endişemiz, eklektik bir program oluşturmaktan ziyade filmlerin birbirleriyle konuştuğu bir program oluşturmaktır. Belirli bir konu hakkında farklı şekillerde benzer ancak farklı hikayeler anlatan filmler...

Link:

<https://www.magmadergisi.com/sanat-haberleri/bifed-2024-basvurulari-bas-ladi>

16.01.2024

BIFED 2024 Başvuruları Başladı

Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali'ne başvuru için son gün: 1 Nisan 2024

11. Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali (BIFED) başvurularını kabul etmeye başladı. Festival, 9-13 Ekim 2024 tarihleri arasında Bozcaada'da gerçekleşecek. Başvurular için son gün: 1 Nisan. BIFED 2024, dünyanın dört bir yanında süren adalet arayışlarından, iklim mücadelelerine, halkların direniş öykülerinden, yüzlerce bölgede kapana kısılmış mültecilere kadar geniş temalardaki belgeselleri bekliyor. Yönetmenliğini Petra Holzer'in ve koordinatörlüğünü Ethem Özgüven'in üstlendiği festivale bu sene de yönetmenler son 4 yılda yaptıkları filmlerini ücretsiz gönderebilecek.

BIFED Koordinatörü Ethem Özgüven başvuruların açılmasıyla ilgili şöyle dedi: "Belgesel yapmanın kıymetli bir uğraş olduğu inancıyla ve genel festival anlayışının ancak son yılda yapılan belgesellere yer vermesiyle mücadele için BIFED bu yıl da son dört yılda yapılan tüm ekolojik belgesellerin başvurusuna açık olacak."

BIFED büyük ödülü Fethi Kayaalp ve ikincilik ödülü Madam Melpo adına veriliyor. Gaia Öğrenci kategorisinde ise öğrencilerin eserlerine Naci Güçhan Öğrenci Ödülü veriliyor. Her sene ekim ayında BIFED için Bozcaada'ya;

bugüne kadar bölgesel, ulusal ve uluslararası film yapımcıları, yönetmenler, akademisyenler, çiftçiler, araştırmacılar, öğrenciler katıldı. BIFED kapsamında Bozcaada'da film gösterimlerinin yanı sıra etkinlikler, atölye çalışmaları ve çocuk programları da gerçekleştirildi. BIFED'in uzun zamandan beri gündeme aldığı "Savunanları Savun" teması, çevre haklarını savunurken git gide daha tehlikeli yollardan geçmekte olan gezegeni ve yaşamı korumaya çalışanların hikâyelerine ses olmaya önem veriyor. BIFED'in 2023'te teması "Can Yelekları Koltukların Altında Değildir" idi.

BIFED kapsamında Salhane'de de film gösterimleri düzenleniyor

BIFED'in bir başka önemli faaliyeti de yıl içinde farklı festival, STK, okul, çevre örgütleriyle olan işbirliği: Festival filmleri bugüne dek Kadıköy Belediyesi Sinematek Sinema Evi, Diyarbakır Ekolojik Film Günleri, Aliağa Çevre Platformu, Marmaris Eğitimsen, Gümüşlük Uluslararası Müzik Festivali, Antalya Tabip Odası gibi farklı oluşum ve coğrafyalarda gösterildi. BIFED filmleri bu ortamlarda herhangi bir maddi karşılık olmadan gösterildi ve gösterilmeye devam ediyor. Festival gösterimleri gibi tüm bu gösterimler de ücretsiz izleniyor. BIFED'in 10. yılında BIFED İspanya'da da gösterimler yaptı. Gösterimler, İspanya'nın La Rioja bölgesinde gerçekleşti. 2024 yılında ise BIFED filmleri Berlin, Lübnan ve Yunanistan'da izleyicilerle buluşacak.

BIFED, 2023 yılında 10. senesini kutlamıştı

Her yıl olduğu gibi bu yıl da BIFED 2023 ödüllü filmler gösterimleri 27 Ocak Cumartesi günü Kadıköy Belediyesi Sinematek Sinemaevi'nin ev sahipliğiyle üç seans olarak ücretsiz olarak gösterilecek.

13.30 - Mancorna (24') + Formaldehyde (9') + The Forgotten Nuclear Victims (55')

16.00 Aralkum (13') + The Waiting (15') + X Trillion (69')

18.30 Breaking Social (92')

BIFED 2024'e başvurmak isteyen yönetmen ve yapımcılar;

bifed.org web sitesi, BIFED'in FilmFreeway sayfası ve Festhome üzerinden başvurularını tamamlayabilirler.

Link:

<https://www.artfulliving.com.tr/gundem/bifed-2023-belgeselleri-sinematekte-i-29532>

23.01.2024

BIFED 2023 Belgeselleri Sinematek'te

Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali (BIFED) 2023'te gösterilen yedi belgesel 27 Ocak Cumartesi günü ücretsiz olarak Sinematek'te sinemaseverlerle buluşacak.

“Can Yelekleri Koltukların Altında Değildir” sloganı ile gerçekleştirilen BIFED 2023 festivalinden yedi belgesel izleyici karşısına çıkacak. Program kapsamında; *Mancorna*, *Formaldehyde*, *Unutulmuş Nükleer Kurbanlar (The Forgotten Nuclear Victims)*, *Aralkum*, *Bekleyiş (The Waiting)*, *X Trilyon (X Trillion)* ve *Toplum Sözleşmesini Yırtmak (Breaking Social)* belgeselleri izleyicilerle buluşacak. Filmler hakkında ayrıntılı bilgiye **buradan** ulaşabilirsiniz.

Program:

27 Ocak Cumartesi 13.30

Mancorna / Yönetmen: Mert Gökalp

Formaldehyde / Yönetmen: Oğuz Yenen

Unutulmuş Nükleer Kurbanlar (The Forgotten Nuclear Victims) /
Yönetmen: Suliane Favenne

27 Ocak Cumartesi 16.00

Aralıkum / Yönetmen: Mila Zhuktenko, Daniel Asadi Faezi

Bekleyiş (The Waiting) / Yönetmen: Volker Schlecht

X Trilyon (X Trillion) / Yönetmen: Eleanor Church

27 Ocak Cumartesi 18.30

Toplum Sözleşmesini Yırtmak (Breaking Social) / Yönetmen: Fredrik
Gertten

Link:

<https://www.gazeteduvar.com.tr/bifed-2024-icin-basvurular-basladi-haber-1662283>

16.01.2024

BIFED 2024 için başvurular başladı

11. Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali başvuruları başladı. BIFED 2024, 1 Nisan'a kadar son 4 yılda yapılan ekolojik belgeselleri bekliyor.

11. Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali (BIFED) başvurularını kabul etmeye başladı. Festival, 9-13 Ekim 2024 tarihleri arasında Bozcaada'da gerçekleşecek festivale başvurula 1 Nisan'a kadar devam edecek.

Yönetmenliğini Petra Holzer'in ve koordinatörlüğünü Ethem Özgüven'in üstlendiği festivale bu sene de yönetmenler filmlerini ücretsiz gönderebilecek.

BIFED 2024, dünyanın dört bir yanında süren adalet arayışlarından, iklim mücadelelerine, halkların direniş öykülerinden, yüzlerce bölgede kapana kısılmış mültecilere kadar geniş temalardaki son 4 yılda yapılan ekolojik belgeselleri bekliyor.

BIFED Koordinatörü Ethem Özgüven başvuruların açılmasıyla ilgili, “Belgesel yapmanın kıymetli bir uğraş olduğu inancıyla ve genel festival anlayışının ancak son yılda yapılan belgesellere yer vermesiyle mücadele için BIFED bu yıl da son dört yılda yapılan tüm ekolojik belgesellerin başvurusuna açık olacak” dedi.

BIFED büyük ödülü Fethi Kayaalp ve ikincilik ödülü Madam Melpo adına veriliyor. Gaia Öğrenci kategorisinde ise öğrencilerin eserlerine Naci Güçhan Öğrenci Ödülü veriliyor.

Her sene Ekim ayında BIFED için Bozcaada’ya; bugüne kadar bölgesel, ulusal ve uluslararası film yapımcıları, yönetmenler, akademisyenler, çiftçiler, araştırmacılar, öğrenciler katıldı. BIFED kapsamında Bozcaada’da film gösterimleri, etkinlikler, atölye çalışmaları ve çocuk programları gerçekleştirildi.

BIFED 2024’e başvurmak isteyen yönetmen ve yapımcılar; bifed.org web sitesi, BIFED’in FilmFreeway sayfası ve Festhome üzerinden başvurularını tamamlayabilirler.

BIFED 2023 ÖDÜLLÜ FİMLERİ SİNEMATEK SİNEMA EVİ'NDE

Her yıl olduğu gibi bu yıl da BIFED 2023 ödüllü filmler, 27 Ocak Cumartesi günü Kadıköy Belediyesi Sinematek Sinemaevi’nin ev sahipliğiyle üç seans olarak ücretsiz olarak gösterilecek.

<https://sinematek.kadikoy.bel.tr/etkinlikler/bifed-seckisi-sinematekte-18-01-2024>

27.01.2024

**Gösterimler ücretsizdir.*

*** Gösterimler saatinde başlar ve film başladıktan sonra salona seyirci alınmaz.*

Gösterim Tarihi: 27.01.2024 Cumartesi 13.30

Mancorna

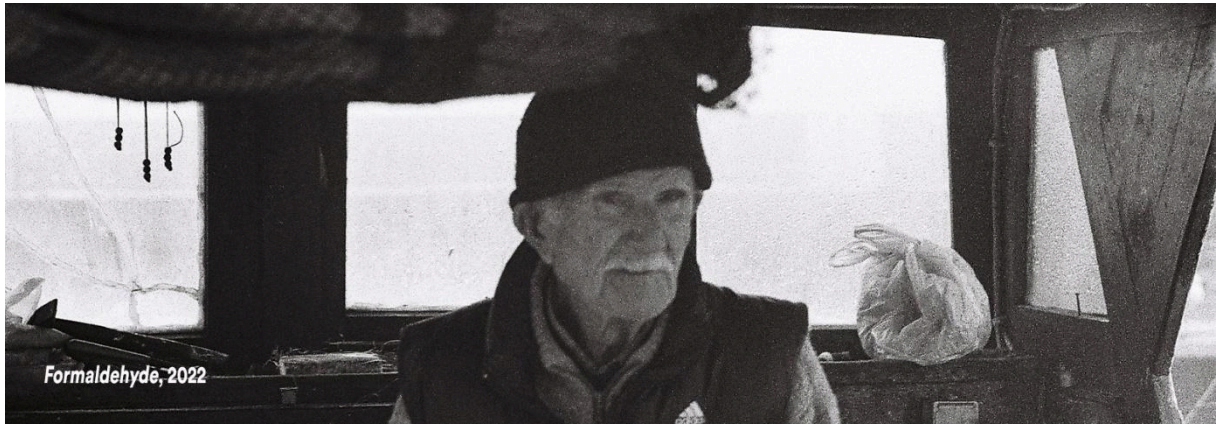
Yönetmen: Mert Gökalp

Türkiye, Yunanistan / 2023 / Türkçe, Yunanca / 24 dk. / Renkli / Türkçe Altyazılı

“Kalimnos Adası’na ilk ziyaretim büyüleyiciydi, özellikle uzun teknelerin ve Yunan Tirhandillerinin kıçları ve başları. Bu teknelerin içindeki yardımcı hava tankları, pervane koruma kafesleri, dalış taşları, yüzey gözlem aynaları ve diğer sünger ekipmanlar... Tirhandil teknelerini dolaşırken adeta bir sünger müzesinde hayal kuruyordum. Çeşit çeşit süngerler, sünger filusunun köye gelişini duyurmak için limana koşan çocuklar, direklerdeki

mürettebat, teknelerin üzerinde poz veren dalgıçlar... 8 yıl sonra Lipsi Adası'nda deniz ürünleri teknesinin açılmasını beklerken Niko, Skevo'ya küfrediyor: 'Bu istiridyeleri al ve Maria'ya götür.' Skevo, ağzını açar alaycı bir şekilde bağırır: 'Nikolas!' Sonra o günkü avın bulunduğu sepeti kaptığı gibi Niko'yu 'Vreee Rasputin', 'Kerataaa' diye küfrederken bırakıp kaçıyor. Bu adamları izliyor ve onları nasıl filme çekeceğimi düşünüyordum."

Mert, İstanbul'da yaşayan bir deniz biyoloğu ve sualtı belgeselcisidir. Çeşitli reklam projeleri ve STK tanıtımları için yönetmen, görüntü yönetmeni, fotoğrafçı ve sualtı kameramanı olarak yaptığı çalışmalarla tanınmaktadır. Mert'in 2012 yılında İnkilap Yayınevi tarafından Akdeniz türlerini konu alan bir kitabı ve İstanbul Belediyesi işbirliği ile İstanbul Deniz Canlıları adıyla bir rehber kitabı yayımlandı. Dört kişisel ve bir ortak fotoğraf sergisi bulunmaktadır. Magma dergisi için serbest yazar ve doğa fotoğrafçısı olarak çalışmaktadır. Ödüllü kısa filmleri *İrme* ve *Mancorna*'nın yanı sıra *Lüfer*, *Orfoz - Resifin Efesi* ve *İstilacılar* gibi uzun metraj belgesel projelerini yönetti. Şu anda mercan resiflerinin restorasyonu ve iklim değişikliği üzerine uzun metrajlı bir belgesel üzerinde çalışmakta ve BeinTV için *Azmavi* adlı bir televizyon belgeseli hazırlamaktadır.

Formaldehyde

Yönetmen: Oğuz Yenen

Oyuncular: Agop Kiremitcioglu

Türkiye / 2022 / Diyalogsuz / 9 dk. / Siyah Beyaz

Yaşlı ve yalnız bir Ermeni balıkçının İstanbul'daki son günleri. 1955, Almanya doğumlu Oğuz Yenen, Stuttgart, Ankara, Münih ve İstanbul'da yaşadı. Çeşitli film ve video projelerinde yardımcı kameraman, görüntü yönetmeni ve yönetmen olarak çalıştı. Yıllarca Münchner Kammerspiele Schauburg'un bir parçası oldu. Daha sonra ARRI TV-Münih'te görüntü yönetmeni ve ışıkçı olarak çalıştı. 2000'den beri

İstanbul'da yaşıyor ve farklı üniversitelerde video prodüksiyon, kısa film, kamera ve ışık üzerine dersler veriyor; ayrıca lisans tez projesi danışmanlığı yapıyor. Çalışmaları arasında *Benim Çocuğum*, *Negri ile Birlikte İstanbul*, *Protel Binası* ve *38° 30° Çiftliği* gibi belgeseller bulunmaktadır.

Unutulmuş Nükleer Kurbanlar (The Forgotten Nuclear Victims)

Yönetmen: Suliane Favennec

Fransa / 2023 / Fransızca / 55 dk. / Renkli / Türkçe Altyazılı

1946'dan 1996'ya kadar Fransa, Amerika Birleşik Devletleri ve Birleşik Krallık Pasifik Adaları'na yüzlerce nükleer bomba attı. Bu, yerel halklara büyük bir bedele mal oldu. Her ülke zamana karşı oynuyor ve ilk nesil kurbanların sessizce ortadan kaybolmasını umuyor. Ancak atom beklenenden daha fazla iz bırakıyor. Genetik anomaliler ve patolojiler yeni nesillerde de ortaya çıkıyor, çoğalıyor ve kaderlerini kendi ellerine alıyorlar.

Suliane Favennec Sorbonne Üniversitesi'nde çağdaş edebiyat alanında yüksek lisans eğitimi gördü. Kısa zamanda araştırmacı gazetecilik alanına geçiş yaptı. Suliane Le Point, Paris Match ve Le Canard Enchaîné için çalışan genç bir gazeteci olarak yetişti ve ilk imtihanını başarıyla tamamladı. Gazetecilikte benimsediği yöntemle fotoğrafçılık yapmaya başladı ve akıl hocası olarak gördüğü büyük savaş fotoğrafçıları ile çevrelendi. Metropolü ve konfor alanını terk etme ihtiyacı doğunca freelance muhabir ve foto-muhabir olarak çalışmaya başladı. Çalışma alanı olarak Okyanusya ve Güney Pasifik'i seçti. Çeşitli yerel ve ulusal medya organı ile çalışarak bu insanların hikayelerini anlattı ve kamunun dikkatine sundu. Suliane aynı zamanda belgesel festivallerinde de çalıştı, kendisini profesyonellerle çevreledi, birçok gözlem yaptı ve birkaç belgesel için araştırma ve düzeltmeler yaptı.

Gösterim Tarihi: 27.01.2024 Cumartesi 16.00

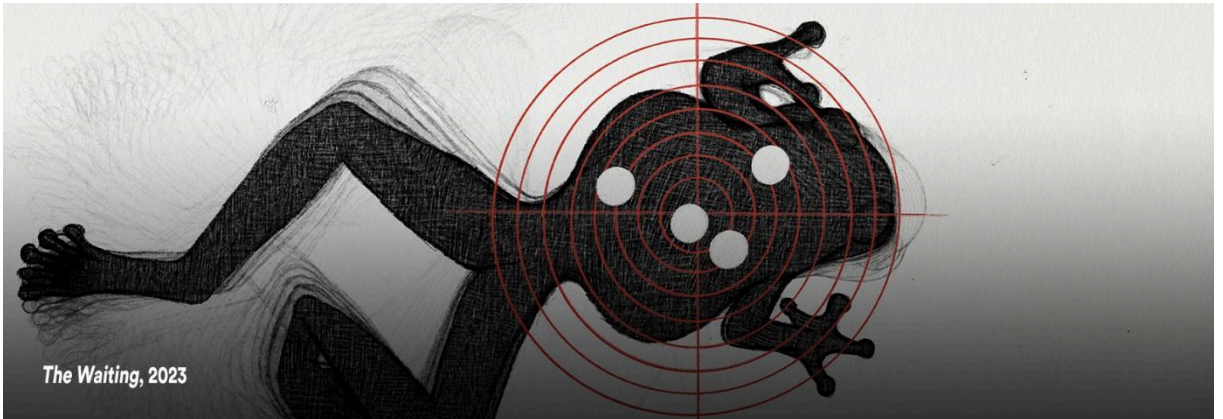
Aralkum

Yönetmen: Mila Zhluktenko, Daniel Asadi Faezi

Özbekistan, Almanya / 2022 / Özbekçe / 13 dk. / Renkli / Türkçe Altyazılı

Başka bir gezegeni andıran bir çöl manzarası. Yalnız ve paslanmış gemi enkazları. Acımasız fırtınalar sırasında kumu bir arada tutmak için büyüyen bodur çöl çalıları. “Aralkum”, nam-ı diğer Aral Çölü, Aral Denizi’nden geriye kalan son şey olan çıplak deniz yatağı. Farklı sinematik dokuları bir araya getiren *Aralkum*, kurumuş Aral Denizi’ni yeniden hayal ediyor ve yaşlı bir balıkçının son kez denize açılmasına olanak tanıyor.

Mila Zhluktenko ve Daniel Asadi Faezi, Münih Televizyon ve Film Üniversitesi Belgesel Bölümü’nde okudular. *The Absence of Apricots*, *Opera Glasses*, *Aralkum* ve *Waking Up In Silence* gibi çeşitli filmlerde işbirliği yaptılar. Bu filmler Berlinale, Locarno, San Sebastian ve Visions du Réel gibi festivallerde gösterildi.

Bekleyiş (The Waiting)

Yönetmen: Volker Schlecht

Almanya / 2023 / İngilizce / 15 dk. / Renkli / Türkçe Altyazılı

Karen Lips bir araştırmacıdır ve kurbağaları gözlemlemek için birkaç yıl boyunca Kosta Rika'da küçük bir kulübede yaşar. Bulut ormanından kısa bir süreliğine ayrılıp geri döndüğünde kurbağalar gitmiştir. Hem de hepsi. Karen onları bulmak için yola koyulur ve korkunç bir gerçekle karşılaşır.

Volker Schlecht Berlin'de yaşayan bir ilüstratör, sanatçı ve film yapımcısıdır. Aynı zamanda, Drushba Pankow markasının kurucusudur. Volker, Dessau'daki Hochschule Anhalt Uygulamalı Bilimler Üniversitesi'nde tasarım temelleri profesörüdür. Ayrıca, prömiyerini Berlinale'de yapan *Kaputt* (2016) adlı filmi Sundance'te ödül kazandı.

X Trilyon (X Trillion)

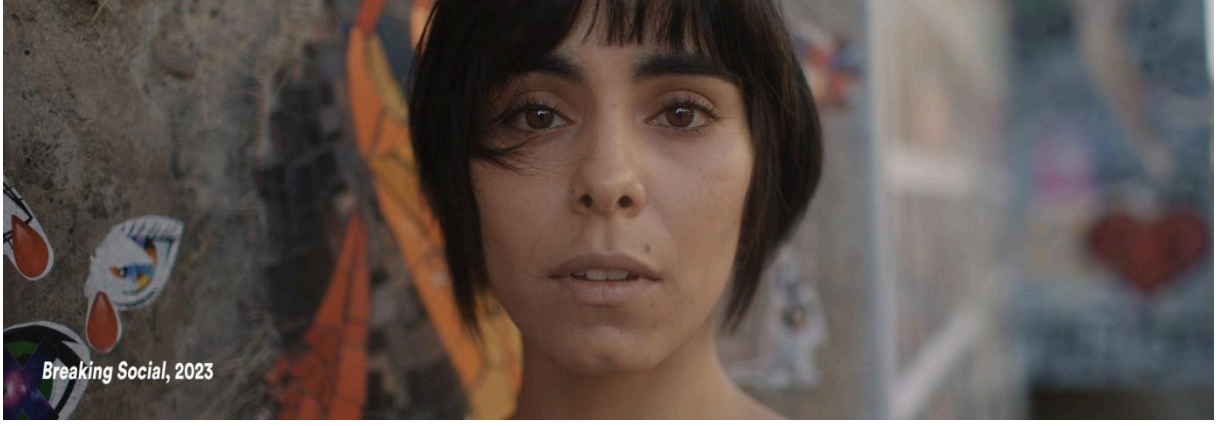
Yönetmen: Eleanor Church

Birleşik Krallık / 2023 / İngilizce / 69 dk. / Renkli / Türkçe Altyazılı

X Trilyon, 14 kadının Kuzey Pasifik Okyanusu boyunca 3000 millik zorlu bir yelken yolculuğunu, dünyanın en ücra yerlerinden birine, aynı zamanda okyanus plastiğinin en yoğun biriktiği yere -Kuzey Pasifik Girdabı veya Büyük Pasifik Çöp Yığını'na doğru takip ediyor. Bilim insanlarından ambalaj tasarımcılarına, mühendislerden öğretmenlere, sanatçılara ve daha fazlasına uzanan bir ekip, plastiklerin ve mikro plastiklerin hem doğal dünya hem de insan sağlığı üzerindeki etkileri üzerine son teknoloji araştırmalar yürütüyor ve çağımızın en büyük küresel sorunlarından birine verilen pratik ve duygusal tepkileri keşfediyor. Bu, hayat, sihir ve iyimserlikle yanan bir eylem çağrısıyla dolu bir umut hikâyesi.

Eleanor, neredeyse yirmi yıldır toplum, çevre, kadın hakları, insan hakları, göç ve tedarik zincirlerine ışık tutan kısa ve orta metrajlı belgeseller ve fotoğraf hikayeleri hazırlıyor. İlk uzun metrajlı filmi *X Trilyon*, onu hem bir birey hem de bir film yapımcısı olarak şekillendiren küresel yolculuklarla zenginleşen araştırmacı ve yaratıcı film yapımcılığı geçmişinden ortaya çıkıyor. Başarılı bir BM video yapımcısı ve AOP fotoğrafçısı olan Eleanor, yakın zamanda iki WaterBear Originals için komisyon aldı. Etkileyici çalışmaları The Guardian, Al Jazeera, BBC ve uluslararası yayınlar gibi saygın platformları süsledi. Ayrıca ABD Dışişleri Bakanlığı'nda, yüksek profilli BM toplantılarında ve film festivallerinde gösterildi, ödüller kazandı ve resmi seçkilere katıldı. Özellikle, filmleri çevre sorunları ve insan kaçakçılığı konularında politika değişikliklerine yol açarken, hava kalitesi, plastik ve perinatal ruh sağlığı konularında yerel kampanyalara da öncülük etti.

Gösterim Tarihi: 27.01.2024 Cumartesi 18.30

Toplum Sözleşmesini Yırtmak (Breaking Social)

Yönetmen: Fredrik Gertten

Oyuncular: Rutger Bregman, Gerald Bryson, Sarah Chayes

İsveç / 2023 / İsveççe / 92dk. / Renkli / Türkçe Altyazılı

Tüm toplumlar bir toplumsal sözleşme fikrine dayanır. Çalışırız, okuruz, vergi öderiz. Çalışkanlık ve sıkı çalışma ödüllendirilmelidir, ancak durum nadiren böyledir. Film, siyasal yozlaşmanın hâkim olduğu devlet düzenini ve doğal kaynakların metalaştırılma sömürsünün küresel modelini inceliyor ama aynı zamanda yolda bir umut da buluyor. Sinizm ve umutsuzluğun ötesinde bir yol.

Fredrik Gertten ödüllü bir İsveçli yönetmen. *Push* (2019), *Jozi Gold* (2019), *Bikes vs Cars* (2015), *Big Boys Gone Bananas!** gibi filmleriyle küresel etkiye sahip yerel hikayeleriyle ünlüdür. *Big Boys Gone Bananas!** (2011) ve *Bananas!** (2009). Aynı zamanda İsveç'in en önde gelen belgesel yapım şirketlerinden biri olan WG Film'in kurucusudur.

Link: <https://filmhafizasi.com/bifed-2024-icin-basvurular-basladi/>

18.01.2024

BIFED 2024 İçin Başvurular Başladı!

11. Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali (BIFED) başvurularını kabul etmeye başladı. Festival, **9-13 Ekim 2024** tarihleri arasında Bozcaada'da gerçekleşecek. Başvurular için son gün: **1 Nisan**.

Başvuru ve detaylar için www.bifed.org sitesini ziyaret edebilirsiniz.

Yönetmenliğini **Petra Holzer**'in ve koordinatörlüğünü **Ethem Özgüven**'in üstlendiği festivale bu sene de yönetmenler filmlerini ücretsiz gönderebilecek.

BIFED 2023, dünyanın dört bir yanında süren adalet arayışlarından, iklim mücadelelerine, halkların direniş öykülerinden, yüzlerce bölgede kapana kısılmış mültecilere kadar geniş temalardaki belgeselleri bekliyor.

BIFED Son 4 yılda Yapılan Ekolojik Belgeselleri Bekliyor

BIFED Koordinatörü Ethem Özgüven başvuruların açılmasıyla ilgili şöyle dedi: *"Belgesel yapmanın kıymetli bir uğraş olduğu inancıyla ve genel festival anlayışının ancak son yılda yapılan belgesellere yer vermesiyle*

mücadele için BIFED bu yıl da son dört yılda yapılan tüm ekolojik belgesellerin başvurusuna açık olacak.”

BIFED büyük ödülü **Fethi Kayaalp** ve ikincilik ödülü **Madam Melpo** adına veriliyor. Gaia Öğrenci kategorisinde ise öğrencilerin eserlerine **Naci Güçhan Öğrenci Ödülü** veriliyor.

Her sene Ekim ayında BIFED için Bozcaada'ya; bugüne kadar bölgesel, ulusal ve uluslararası film yapımcıları, yönetmenler, akademisyenler, çiftçiler, araştırmacılar, öğrenciler katıldı. BIFED kapsamında Bozcaada'da film gösterimleri, etkinlikler, atölye çalışmaları ve çocuk programları gerçekleştirildi.

BIFED'in uzun zamandan beri gündeme aldığı **“Savunanları Savun”** teması, çevre haklarını savunurken git gide daha tehlikeli yollardan geçmekte olan gezegeni ve yaşamı korumaya çalışanların hikâyelerine ses olmaya önem veriyor. BIFED'in 2023'te teması **“Can Yelekleri Koltukların Altında Değildir”** oldu.

Sene İçerisinde Farklı Yerlerde BIFED Filmlerine Ulaşmak Mümkün

BIFED'in bir başka önemli faaliyeti de yıl içinde farklı festival, STK, okul, çevre örgütleriyle olan işbirliği: Festival filmleri bugüne dek Kadıköy Belediyesi Sinematek Sinema Evi, Diyarbakır Ekolojik Film Günleri, Aliağa Çevre Platformu, Marmaris Eğitimsen, Gümüşlük Uluslararası Müzik Festivali, Antalya Tabip Odası gibi farklı oluşum ve coğrafyalarda gösterildi.

BIFED filmleri bu ortamlarda herhangi bir maddi karşılık olmadan gösterildi ve gösterilecek.

Festival gösterimleri gibi tüm bu gösterimler de ücretsiz izleniyor. BIFED'in 10. yılında BIFED İspanya'da gösterimler yaptı. Gösterimler, İspanya'nın La Rioja bölgesinde gerçekleşti. 2024 yılında ise BIFED filmleri Berlin, Lübnan ve Yunanistan'da izleyicilerle buluşacak.

Her yıl olduğu gibi bu yıl da BIFED 2023 ödüllü filmler gösterimleri 27 Ocak Cumartesi günü **Kadıköy Belediyesi Sinematek Sinemaevi'nin ev sahipliğiyle** üç seans olarak ücretsiz olarak gösterilecek.

13.30 – *Mancorna* (24') + *Formaldehyde* (9') + *The Forgotten Nuclear Victims* (55')

16.00 *Aralkum* (13') + *The Waiting* (15') + *X Trillion* (69')

18.30 *Breaking Social* (92')

BIFED 2024'e başvurmak isteyen yönetmen ve yapımcılar;
bifed.org web sitesi, BIFED'in FilmFreeway sayfası ve Festhome üzerinden başvurularını tamamlayabilirler.

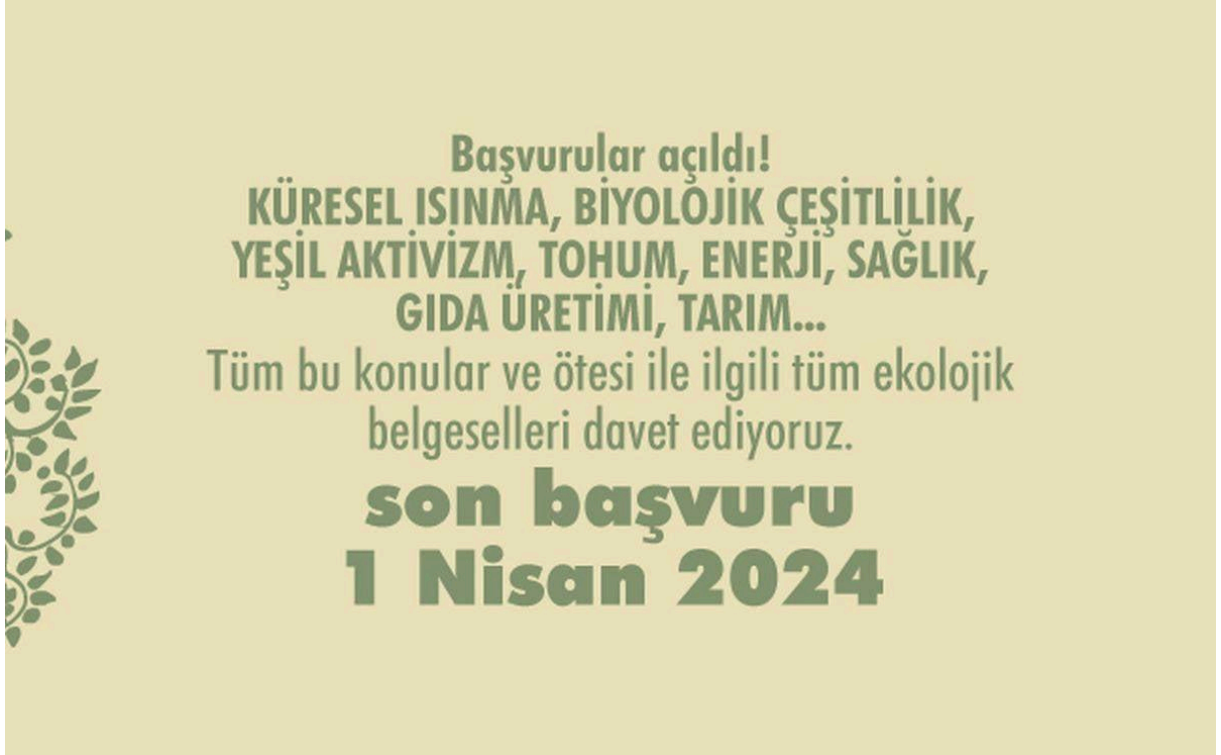
Link:

<https://bianet.org/haber/11-bozcaada-uluslararası-ekolojik-belgesel-festivali-i-cin-basvurular-basladi-290633>

16.01.2024

11. Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali için başvurular başladı

BIFED 2024, dünyanın dört bir yanında süren adalet arayışlarından iklim mücadelelerine, halkların direniş öykülerinden yüzlerce bölgede kapana kısılmış mültecilere kadar geniş temalardaki belgeselleri bekliyor.

11. Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali (BIFED) başvuruları kabul etmeye başladı. Festival, 9-13 Ekim 2024 tarihleri arasında Bozcaada'da gerçekleşecek.

Başvuru ve detaylar için www.bifed.org sitesini ziyaret edebilirsiniz.
Başvurular için son gün, **1 Nisan**.

Yönetmenliğini Petra Holzer'in, koordinatörlüğünü Ethem Özgüven'in üstlendiği festivale bu sene de yönetmenler filmlerini ücretsiz gönderebilecek.

BIFED 2023, dünyanın dört bir yanında süren adalet arayışlarından iklim mücadelelerine, halkların direniş öykülerinden yüzlerce bölgede kapana kısılmış mültecilere kadar geniş temalardaki belgeselleri bekliyor.

"Son dört yılda yapılan belgesellerin yönetmenleri başvurabilir"

BIFED Koordinatörü Ethem Özgüven başvuruların açılmasıyla ilgili şöyle dedi: *"Belgesel yapmanın kıymetli bir uğraş olduğu inancıyla ve genel festival anlayışının ancak son yılda yapılan belgesellere yer vermesiyle mücadele için BIFED bu yıl da son dört yılda yapılan tüm ekolojik belgesellerin başvurusuna açık olacak."*

BIFED büyük ödülü **Fethi Kayaalp** ve ikincilik ödülü **Madam Melpo** adına veriliyor. Gaia öğrenci kategorisinde ise öğrencilerin eserlerine **Naci Güçhan Öğrenci Ödülü** veriliyor.

Her sene Ekim ayında BIFED için Bozcaada'ya; bugüne kadar bölgesel, ulusal ve uluslararası film yapımcıları, yönetmenler, akademisyenler,

çiftçiler, araştırmacılar, öğrenciler katıldı. BIFED kapsamında Bozcaada'da film gösterimleri, etkinlikler, atölye çalışmaları ve çocuk programları gerçekleştirildi.

BIFED'in uzun zamandan beri gündeme aldığı "Savunanları Savun" teması, çevre haklarını savunurken git gide daha tehlikeli yollardan geçmekte olan gezegeni ve yaşamı korumaya çalışanların hikâyelerine ses olmaya önem veriyor. BIFED'in 2023'te teması "Can Yelekleri Koltukların Altında Değildir" oldu.

Sene içerisinde farklı yerlerde BIFED filmlerine ulaşmak mümkün

BIFED'in bir başka önemli faaliyeti de yıl içinde farklı festival, STK, okul, çevre örgütleriyle olan işbirliği: Festival filmleri bugüne dek Kadıköy Belediyesi Sinematek Sinema Evi, Diyarbakır Ekolojik Film Günleri, Aliağa Çevre Platformu, Marmaris Eğitimsen, Gümüşlük Uluslararası Müzik Festivali, Antalya Tabip Odası gibi farklı oluşum ve coğrafyalarda gösterildi. BIFED filmleri bu ortamlarda herhangi bir maddi karşılık olmadan gösterildi ve gösterilecek.

Festival gösterimleri gibi tüm bu gösterimler de ücretsiz izleniyor. BIFED'in 10. yılında BIFED İspanya'da gösterimler yaptı. Gösterimler, İspanya'nın La Rioja bölgesinde gerçekleşti. 2024 yılında ise BIFED filmleri Berlin, Lübnan ve Yunanistan'da izleyicilerle buluşacak.

Her yıl olduğu gibi bu yıl da BIFED 2023 ödüllü filmler gösterimleri 27 Ocak Cumartesi günü **Kadıköy Belediyesi Sinematek Sinemaevi'nin ev sahipliğiyle** üç seans olarak ücretsiz olarak gösterilecek.

13.30 - Mancorna (24') + Formaldehyde (9') + The Forgotten Nuclear Victims (55')

16.00 Aralkum (13') + The Waiting (15') + X Trillion (69')

18.30 Breaking Social (92')

BIFED 2024'e başvurmak isteyen yönetmen ve yapımcılar bifed.org internet sitesi ile BIFED'in [FilmFreeway](#) sayfası ve [Festhome](#) üzerinden başvurularını tamamlayabilirler.